

242

Hab

X. ENNIGSTREKUR

Bæner

Ad bidia a fierhvertum Deige Biskupar,
Med almennelegum Paðargjörðum, Morgun-Bænum
og Kvöld-Bænum, sem og nokkrum ægiætum Bænum
fyrir Abstilianlegs Stands Persoonum og æðrum
Guds Barna Naudsynium,

Samsettur Af

D. JOHANNÉ AVENAR

RIO, Superintendente Præfulatus Num-
burgensis Cizæ,

En a Íslendsku vötlagðar Af

Herra Oddé Einarss-Syne /

Superintendente Skólahollts Skiptis.

(Sællrar Miðingar)

EDITIO III.

Seliast Alment Fjöbundnar 13. Fiskunn.

Prentaðar a Hóolum i Hialltadal Af,

Halldore Eriks-Syne, Anno 1747.

Lund

Matth. 6. v. 5.

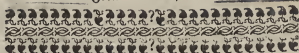
Nær þu bidnr, skaltu eige vera
so sem Hæsnarar. v. 6 En nær þu
bidst fyrir, þa gack iñ i þitt Svefn.
Hwæ, og lyf Dyrnum aptur og
bid þu Födur þiñ i Leinum, og Fad-
er þiñ sa i Leinum sier, mun þier
þad Öpenberlega Endurgjalda.
v. 7. Og nær þier bidied, skulu þier
ei vera Margmæluger so sem Heid-
ingiar.

Col. 4. v. 1.

Bered Stadfaster i Bæna-
fällenu, og vaked i því enu sama med
Þackargjörd.

Bernh:

Þa Bæneñ er Trvud, Audmitvof
og Breñande, þreinger hun sier
Eflaust i giegnum Himeneñ, so þad
er Öbrigdult, ad hun sær ei komed
Toomhendt aptur.

Goodfwsfum Lesara Þessrar

Boðkar, Ofkast Nað og Fridur af Gude

vorum Fodur og Drottne Jesu Christo.

Sæ þar nockurn Tijma vered stoor Þorf
 og Naudsýn a Þuglegre Bænæfne; Þa
 er það ei síst nu a þessum Hæskasömu síðs
 ustu Tijnum, a hvörum, sa Helvitske Dreke for-
 somar eke að hvefða sín Skad samleg Skeite, til vor
 aumra Maña, bæde Leint og Lioost, Einkum þar hñ
 veit vel, að hañ hefur stuttañ Tijma, Af Openb.
 B. 12. Cap. Og byriar oss því med allre Kosta
 giæfne honum Mootstödu að veita, fyrir Heilags
 Anda Hialp, og Afstöð, epter Postulans Peturs
 Almíningu, 1. Pet. 5. So hlíðdande : Bered
 Sparneytner og Bafed, þvíad yðar Mootstans
 dare Döf fullen geingur i frijng sem greniande Les-
 on, Epterleitande þeim hañ Sveige.

Eirnen arminær Postulen Þaxll alla Christna
 Men, Eph. 6. Að höndla Erwareñar Skíold,
 med hvörum þeir kune rot að sloekva öll Ellbleg
 Skeite þess eitrada Övinar ; Og grippa Hialm
 Hialspræðesins og Sverd Andans, hvort að er
 Guds Ord, Þar med að bidia Þuglega i allre
 Naudþurst, med Bænum og Beidne i Andanum,
 etc.) 2 (Hm

Hinn Heilage Chrysoſtomus Lærefader ſkrifar:
 Ald Ulfarner ſieu ei ſo hrædder ſyrer Bopnum,
 ſo ſem Dioſfarnar eru ſyrer Chriſteña Maña Bæ-
 num. Þeſs þegna haſa marger gooder og Guds
 hrædder. Meñ ſier ſyrer Hendur teked, ad ſkrifa
 Hiartnæn Bæna Form, ær medal hvorra ſa goo-
 de og haart upplijſte Guds Mañ, D. IOHANNES
 AVENARIUS (Edur HAVERMANN) hefur
 ſamſett þeſſa Agiætu Bæna-Booð (hvoria vier Als
 mænelega föllum Biku Bæna-Booð) ſem optlega
 er ær Þrent wtgeingen i Adſkilianlegum Tungu-
 maxlum, Gryſku, Latinu, Þyſku, Donſku og
 Islendſku, hvoria Bæna-Booð eg hefe en nu ær
 Þrent wtgaanga laated, Einkum þar eg formerke,
 ad marger gooder og Gudhrædder. Meñ grynneſt
 hana, og ſpyrie epter heñe.

Og med því ad þeſſe Booð er Grundvollud i
 Guds Orde, þa hef eg eirneñ ſetia laated wt a Sp-
 atiuñe Citatiur wt Heilagre Ritningu, ſo eirn og
 ſierhvör mætte því giör vita, hvar ſierhvoria Gr-
 ein er ad finna i Bibliuñe.

Sæi Almættuge Eilijſe Gud, giefse ad þetta vo-
 rt Verð mætte verða hañs Guddoomlegum Vil-
 ia Þægelegt, og Chriſtnum Mañeſkium til Eilijfrar
 Sæluhiælpar Nýtſamlegt, og það ſama i Jeſu
 Naſne, Amen.

* * * *
 * * * *
 * * * *

GEVIZKEGGJÖR

Þessrar Bókar.

Það sem þessi Góða Bæna Bók hefur Jñe að
hallda, Kafi að Sundurdeilast í Sex Classis, Edur
Hoopa: Einkum í Booner, Bæner, Fyrirbeidslur
og Þaðargjörðer, Eptir Postulans Páls Orð-
um og Ammíngu, 1. Timoth. 2. Cap. v. 1.

1. Classis, Edur Hoopur, hefur

Jñe að hallda.

Morgun Bæn.

A Sunnudögum,	Pag.	4.
Mánudögum,	Pag.	24.
Þriðjudögum,	Pag.	49.
Miðvikudögum,	Pag.	65.
Fimmtudögum,	Pag.	86.
Föstudögum,	Pag.	107.
Laugardögum,	Pag.	125.

Kvöld Bæn.

A Sunnudögum,	Pag.	20.
Mánudögum,	Pag.	41.
Þriðjudögum,	Pag.	63.
Miðvikudögum,	Pag.	82.
Fimmtudögum,	Pag.	102.
Föstudögum,	Pag.	122.
Laugardögum,	Pag.	142.

2. Classis, Edur Hoopur, hefur Jñe að

hallda, Booner, (það er) Afbeidslur þess

sem ofi Kafi að Stada.

Bæn æn móte öllum Christneðar Dvinum, Pag. 38.

Bæn æ moote Kølsum Rieue-Jedrum og Willu, Lærdoome.	Pag.	18.
Bæn æ moote Disfulsins Riske,	Pag.	59.
Bæn æ moote Muroænting og Esaseme,	Pag.	140.
Bæn æ moote Tyrkianum,	Pag.	177.

Moot Freistingum.

Disfulsins,	Pag.	79.
Hekinsins,	Pag.	100.
Hollbsins,	Pag.	120.

3. Classis Hefur Jñe ad haslda, Bæner, um þad sem oss er Maudsynlegt ad bidia Gud, Nockrar Bæner Sierdeilis Persoona.

Bæn Eins Rieñemañs, edur Scalusorgara,	Pag.	146.
Bæn Cooknar-Koolfsins	Pag.	148.
Bæn Eins Ballds-Mañs,	Pag.	150.
Bæn Eins Under-Mañs,	Pag.	152.
Bæn Eins Egta-Mañs,	Pag.	154.
Bæn Eirnarar Hwðs-Moodur,	Pag.	156.
Ein Barna Bæn,	Pag.	158.
Bæn Eins Pioonustu-Mañs, Eður Pioonustu (Kviñu,	Pag.	161.
Bæn Eins Ungmeñis, Eður Ungrar Strolfu,	Pag.	163.
Bæn Oliettrar Kviñu,	Pag.	165.
Bæn Eins Ecku-Mañs, Eður Ecku,	Pag.	167.
Bæn Eins Begfarande-Mañs,	Pag.	169.
Bæn Freistadrar Persoonu,	Pag.	171.
Bæn Eins Simfs Mañs,	Pag.	191.
Auñnar Simfs Mañs Bæn,	Pag.	192.
Pridia Simfs Mañs Bæn	Pag.	193.
Fioorda Simfs Mañs Bæn,	Pag.	194.

Almeñelegar Bæner.

Bæn þess sem gaanga vill til Kyrkiu,	Pag.	1.
Bæn um Andu og Røad, til ad bidia riettelega,	Pag.	2.
Bæn um Syndaña Tyrergiefning,	Pag.	9.

Bæn

Bæn um Rietta Erw,	Pag.	29.
Bæn um Guds Riste,	Pag.	31.
Bæn um Stadfastu Bon,	Pag.	49.
Bæn um Christelegt Lijtelate,	Pag.	52.
Bæn um Rietta og Sana Elsku,	Pag.	70.
Bæn um Landsins Grooda og Væxt,	Pag.	72.
Bæn um Eindrægne,	Pag.	91.
Bæn um Tijmañlegan Frid,	Pag.	93.
Bæn um Rietta Þoran,	Pag.	111.
Bæn um Poleñmæde aa Mootgæangz-Tijm- (anum,	Pag.	114.
Bæn um Christelegan Afgæang,	Pag.	131.
Bæn um Daglegt Braud,	Pag.	133.
Bæn þegar Reidarþrinnur og Stoor-Þidre gæanga,	Pag.	173.
Bæn i Stoorre Drep-Svott,	Pag.	175.
Ein Openberleg Jæatning,	Pag.	180.
Bæn fyrir en Madur gengur til Christi Kvæld- (maaltjdar,	Pag.	182.
Muñur Bæn fyrir Medtefning Sacramente- (sins,	Pag.	184.

4. Classis Hefur Jne ad halsda Fyrer- beidslur um Naudsyniar vorar og Naungans.

Bæn fyrir Bardveiting Christelegrar Kyrkju,	Pag.	11.
Bæn fyrir Guds Orða Predikurum,	Pag.	13.
Bæn fyrir öllum Ordsins Tilheyrendum,	Pag.	16.
Bæn fyrir Verallblegu Þferrallde,	Pag.	34.
Bæn fyrir öllu Undergiesnu Follke,	Pag.	36.
Bæn fyrir öllum Christeleaum Þioouum.	Pag.	54.
Bæn fyrir öllum Christinum Ungmönnum,	Pag.	56.
Bæn fyrir öllum Syni ngum Mönnum,	Pag.	75.
Bæn fyrir Siouum og Bansaerum Mönnum,	Pag.	77.
Bæn fyrir Þantvudum Mönnum, og öllum þeim sem Villter fara,	Pag.	95.
Bæn fyrir Þelgiörða-Mönnum,	Pag.	97.
Bæn		

Bæn fyrir Oliettum Kvinnum, Pag. 116.

Bæn fyrir þeim sem Hertekur eru eða í Fístrum og Fængelse, Pag. 118.

Bæn fyrir öllum Sorgfullum Máneftum, Pag. 135.

Bæn fyrir Eckum og Födurleysingium, Pag. 137.

5. Elasts Hefur Jñe ad hallda Packar-
argiorder fyrir Guds Náðar Belgior-
ninga of og öðrum veitta.

Packargiord fyrir Sköpunena, Pag. 6.

Packargiord fyrir Endurlausnena, Pag. 27.

Packargiord fyrir Helgunena, Pag. 47.

Packargiord fyrir Christi Kyning, Pag. 68.

Packargiord fyrir Lífamans Upphellsde, Pag. 89.

Packargiord fyrir Christi Píjnu og Danda, Pag. 109.

Packargiord fyrir Guds Náð og Myrkun-
feme, Pag. 127.

Packargiord Epter Christi Kvæðmæltið, Pag. 186.

Munur Packargiord epter Kvæðmæltiðena, Pag. 189.

6. Stö Ydranar Psalmar Davids, ad
Lesa a Sierhvörum Deige Vikunar.

Fyrste, Ydranar Psalmur a Sunudögum, Pag. 23.

Már, a Mánudögum, Pag. 44.

Pridie, a Þriðjudögum, Pag. 64.

Fjóorðe, a Miðvikudögum, Pag. 84.

Fimte, a Fimmtudögum, Pag. 105.

Siotte, a Föstudögum, Pag. 125.

Síunde, a Laugardögum, Pag. 145.

I.

Sunnudaga Bæner.

Bæn þá Madur vill ganga til
Kyrkju.

Almættugur Gud og Himneskur
Fader, J Trauste þínar mykillrar Psal.
Gæsku og Milde vil eg inganga 5. 8.
í þitt Hros og Tilbidia þig í þínu heilaga
Mustere, í þínum Otta. Drottinn leid Psal.
þu mig í þínu Ríttlæte, Tilreid þu þín 138.
Beg fyrir mier, Leid mig á Beg þína v. 22.
Bodorda, því þu ert minn Gud og Herri Psal.
míns Hjalprædis. Eg hese Lysting til 119.
þíns Bróstadar, og er giarnast í Söfn v. 135.
ude þeirra Heilögu sem þig elska og med- Psal.
fiená. Komed, lautum oss tilbidia, á 26.
Knie Eitropa, og fræmsalla fyrir Drott- v. 8.
ne, sem oss hefur skapad, því hann er vor Psal.
Gud, og vier erum Fölsk hans Haglend- 95. v. 6.
is, og Sauder hans Hiardar, Begsam Psal.
ed Drottinn vorn Gud, Tilbidied fyrir 100.
hans Fötsforum, því hann er Heilagur. v. 3.
Jeg æfalla þig í þægelegan Tjma. Gud Psal.
fyrir saker þínar mykillrar Gæsku, Bæn- 99. 1.
v. 5.
v. 14

heyr þu mig með þíne Ervfastre Hjálpi, Amen.

Júlega Bæn til Guds, mín Anda og
Nad til að bidda Riettelega.

Du Ensljse, Myrkunsame Gud,
Eptir því vier kunnur hvorki að
vita né skynja, um hvað, eða hvor-
neð vier skulum Bidda, En þu kánit alla
Slute Yfergnæfanlega að giora, frá þess-
er þad sem vier kunnur að bidda, eða skil-
ja, Því kalla eg til þinn, Uthell þu yfer oss,
eptir þínum Fyrerheitum, Anda Nad-
areñar og Bænareñar, sem hia þier fráme
stande fyrer oss, með Dseiganlegre And-
varpan, So að vier afkollum þig Hug-
arlattlega, bæde með Hiarta og Munne,
med allre Alvöru, og færum þier þad þæge-
lega Vofgiörðar Öffur. Gud, uppliv-
þu mínum Borum, svo að mín Munur
kunngiore þitt Vof, Uppvof þu mína Sál,
og mín Hug og Hiarta, so að eg nærlægs-
est þia, ecke alleinasta med mínum Munne,
eða Begsame þig alleina med Borunum,
en Hiartad sé langt fra þier, Hellsdur
veit mier þinna Nad og Myrkun, að eg
akalle þig so sem sáner Tilbidiendur í An-
da og Sálleika, með Hiartaulegre Gaum-
giæfne míns Hugstofs, an allrar Hæf-
ne,

nie, Yferhilmingar og Trugyrndar, og
 ad eg gyrnest ecke af þier neitt ariad, en
 alleinasta þad sem þiñ Guddoomlegur Vil-
 ie er til, og þier kañ ad koma til Heidurs,
 Loss og Dyrðar; en mier til Sæluhjalps-
 ar. Beittu mier þad eirneñ, ad allt, Rom. 4.
v. 20.
 hvørs eg beidunst af þier med riettre Trw,
 og soñu Trw nadar Trauste, þess meige eg
 af þiñe Willde og Goodgyrnd, ain alls
 Efa vona og vænta, og setia þier hvørke
 Stund nie Stad, nie nockurn Skamt,
 til ad Bænheyra mig þar um, Helldur
 giore mig i ollum Hlutum, þiñum Rað-
 ugum Bilia (sem ætíð er þiñ beste) med
 stadfastre Bon og Polinnærde, og Hiar-
 tans Audmykt, öldungis undervorpeñ. Dan. 9.
v. 18.
 Gief oss þar med þiñna Rað, so ad vier
 liggium ecke hier a vorum Bænum fyrer
 þier, vegna vors Riettlæris, helldur veg-
 na þiñar stóru Hiartgrooeñar Myssun-
 seme, og i Rafne þiñs Elskulega Sonar
 Jesu Christi, i hverium vier hofum Di- Ebr. 4
v. 10.
 orfung og Traust og Druggleik ad gain-
 ga fram fyrer þiñ Raðar Stool, og med
 Sonarlegre Bon og Trauste, ad nefna þig
 born Elskulegañ Fodur. Styrk þu oss Rom. 8.
v. 16.
 so vier verdum ecke skilsder fra Bæneñe,
 safer vors Overdugleika, Hjalpa þu oss
 eirneñ, þu Goodgiarnaste Gud, so vier

1. Tim. upphesium i öllum Stöðum Heilaaar
 2. v. 1. Hendur, aan Reide, og Jñelega að hollð-
 2. 8. vier fyrer sakar þína Náðarsamlegra Fyr-
 heita, meðtökum allshattadar Tjímans-
 legar og Himneskar. Gæfur, Amen.

I.

Morgun Bæn a Sunnudaga.

- Erra Gud Himneskur Fad-
 Der, þu Eyllise Gud, Blessað-
 Dur síe þín Guddoomlegur
 Kraptur og Almáttur, Lofud síe
 þín Óseigjanlega Goodgyrnd og
 Myrkun, Begsömun síe þín Eylli-
 fa Speke, Vijsdómunur og Sannlei-
 ke, að þu hefur mig a þessare umlid-
 ene Noott, með þíne Hende huled,
 Psal. og under Skugga þína Bæugia,
 27. 8. hvíla og sofa látted, og fyrer þeim
 vonda Övin, og öllum hans Heim-
 ulegum Vælum og Svikum, næ-
 sta Náðarsamlegra verndad og varð-
 veitt. Þar fyrer lofa eg þig, vegna
 þínar Gæsku, og vegna þína furdu-
 legra Dæsendar Verka sem þu gæ-
 rer við Mánaña Sonu, Og eg vil
 prísja

þrijsa þig þia Gofnudemum, þitt Psal.
 Lof skal alla Tijma vera i mínum 34. v. 2.
 Muñe, mín Sæl skal alla Tijma
 vegsama þig mín Herra, og allt hv. Psal.
 ad i mier er, skal þrijsa þitt heilaga 103.
 Nafn, Og eg vil alldrei gleima øllu v. 1.
 því sem þu hefur mier til gooda gi-
 ørt, so laæt þier nu þocknast þad vil-
 tuglega Offrid míns Muñs, hvørt Psal.
 eg fære þier ærla Morguns i Ein- 78.1
 faldleik míns Hiarta. v. 72.
 Jeg kient
 ærla til þijn og ækalla þig, uppa
 þitt Ord vona eg, Eg vakna upp i
 Tijma, og kalla til þijn af øllum
 Hug og Hiarta, ad þu vilier eirneñ
 a þessum Deige vardveita mig fyrer
 øllum Hæfka Lijfs og Sælar, og
 biooda þjnum elskulegum Einglum Psal.
 umñ mig, ad þeir Bevare mig a øllum 91. v.
 mínum Begum. 11. 12.
 Afstíjr þu þeim Psal.
 Illskufulla Dvin, og øllum Hneyrl- 119.
 umum þessa Helms. v. 35.
 Stioorna þu Ephes.
 þar med mínu Holde og Bloode, 1. v. 5.
 so eg verðe ecke af þeim nferbugad-
 ur, og briote i einhvørn Marta
 stoorlega a moote þier, og stygge-
 þig

þig með mínum Syndum. Stíj

1. Cor. þu mætt með þínum heilögum An-
9. v. 27. da, so eg hve ecke nie ærforme, tale

eda gjöre neitt utañ alleina þad sem
þier er þægelegt, og þienar til þí-
ar Gúddoomlegrar Dírdar. Siat

Rom. þu mín Gud, eg glef og Ofra þier

12. v. 1. mig i Dag til Eignar með öllu og

öllu, under þíu Bítta með Líffe og

Sölu, með öllum Mætte og Krap-

te, bæde hid iñra og ytra, Lætt þu

mig vera þína eigen Eign, so að eg

vite ecke nie skynie neitt añad, en

þig Drotteñ alleinasta. O! Herra

Psalm. Gud, byrðstu ærla að heyrna mína

5. v. 4. Raust, ærla vil eg biva mig til þíñ

og hafa þar Gietne a, Snemma Da-

gs vil eg lofa þig, og að Kvöldde

ecke af þvi lætta, Fyrer vorn Herra

Ísum Christum, Amen.

2.

Þackargjörð fyrir Sköpunena.

Hab. 1. 12. **N**úmaattugur Gud og Himnesse

Fader, þu sem hvörke ert skapad-

ur nie fæddur; Helldur hefur þu

vered

vered fyrer allt Upphaf i þeirre Endalaus-
 su Eðlijsd. Eg tilbid þig, og heidra, losa
 og prijsa þig, og seige þier Pæfer, af inſta Psal.
 Gruene mijns! Þiarta, fyrer alla þijna 36. v. 2.
 Belgjörninga, og ſierdeilis ad þu hefur
 með þijnu Almætte og Guddoomlegu Dr-
 de, ſkapad Himen og Jörd, Sool og Genes.
 Tungl og allar Skiepnur, og allt það I. v. 1.
 ſem er og lifer, og vidhellið þvi öllu og
 ſtioornar, og ſtirrer öllum Hlutum med Joh. I.
 þijnum Vijsdoome, Og eg þacka þier, ad v. 5.
 þu hefur af þíne Næd og Myſkunſeme,
 gjort alla Jærdar-Krijugluna og allar
 þijnar Skiepnur Manſkynenu til Þidons-
 uſtu og Undergiefne, og til Gagns og Goo-
 da. En ſierdeilis lofa eg þig minn Herra
 og Skapare, ad þu hefur gjort mig eina Gen. 1.
 ſkynſamlega Manſkju, og ſkapad mig ept- v. 27.
 er þíne Mynd, og giefed mier Líf og Sæl
 og alla Vidu og Vimu, Skyn og Skilnings-
 arvit, og en nu Næðarsamlega vardveit-
 er, Mykel og Dæſamleg er þijn Gæſka
 vid mig, þu ſem mig hefur verndad og
 vardveitt, nært og fooftræd, þa eg var in-
 luektur i Møddurliſe og hefur eirneñ leiðt Psal.
 mig vt þaðan, og laxted mig hvørfe fæd- 22.
 aſt Blindan, Dausan, Mællausan Hall- v. 10.
 an nie Hruman nie med nokkruum Ljtu-
 eda Þanſkopun. Miſkel og margſellid er

þijn Mystunfeme vid mig, ad þu sletst mig
eðfe verða neitt Skynlaust Þijr, sem hvor

Psal. 106. Þu hefur Vit nie Skilning Hvor kan
106. Þu sendar Verð Þrottens rot ad skjó

Þ. 2. ra, Og ad þrijsa alla hans loslega Bel-
giörninga? Hvor kan allan hans Þoffstjör
upp ad telja? Sa er eingenn sem kunnir alla
hans Belgjörninga ad framseigia, Og
þo eg Numur og Synþugur kunnir eðfe ad

Psal. losa þig so vel og margfalldlega sem þu ert

40. Þ. 1. Þerður, þa vil eg eðfe þar fyrir þeigia,
Psal. 146. heilður Þaslatanlega þrijsa þitt Heilaga

Þ. 2. Þasn, so sem best eg kan, og so sem mior
er framast mögulegt, og eptir því sem þu
giesur mior þar þijna Þaad til. Og eg vil
losa og þrijsa þitt Þiettlæte og þijna Þaad
og mykta Mystunfeme so leinge sem eg life,

Gen. 7. Þ. 22. og so leinge sem nokkur Þijfs Þande (eða
Þandardraattur) er i mior, vil eg eðfe gley-
ma því þinu Þoda, sem þu hefur veitt mior.

Psal. Þijn Þunga sem þu hefur mior giefed, skal

70. Þ. 5. Þaglega vera full af þíne Þosgiörð og
Þroosun, Og skal atijð seigia: Eg þacka
Þrottne i hans Helgedoome, Eg losa han

Psal. i Þestingu hans Þragtarvellðis, Eg þrijsa

150. han i sijnum Þasemdar Þerfum, Eg

Þ. 1. 2. Þegsama han i síne mykillre Þijrd, Allt
hvað Þandardraatt hefur, þacke Þrott-
ne, Amen.

3.

Bæn um Syndaña Fyrergiefning.

Mýskunsame Gud og Eilífur Fad-
 er, myklar eru minnar Synder,
 Margar þungar og freptugar
 eru minnar Misgiorder og minnar Yfertrod-
 slur eru Otellanlegar; Því öll minn Húsn-
 og Afstundan allt frá Barnæsku, er ei hney- Gen. 6.
 gd utań til hins vonda. O Drotten, v. 5.
 hvort kafi ad Hugleida hvorsu opt hafi Sy- Psal.
 ndgar? Siat, eg Vidurkieńe minna Mis- 19.v.13
 giorninga, og minn Synd er jafnań fyr-
 rier. A moote þier einum hef eg Synd-
 gad og illa breytt fyrer þier, so þu hafer Psal. 51
 riett i þinum Ordum, og reimest hreirn þa v. 5. 6.
 þu ert dæmdur; Eg bið þína Ofseigianlega Psal.
 Millde og Mýskunsame, Gack þu ecke i Do- 143.v.2
 om vid þín Þienara því fyrer þier er eingei-
 lifande Mańa Riettlætur; Ef þu Drott- Psal
 en villt tilreifna Syndernar, Drotten hv- 130.v.3
 or mun það standast? Því siardu, Madur Job.
 kafi ecke ad andsvara þier einu Orde a mote 9.v.3.
 Pusund; Med því ad allt vort Riettlæte er Esa. 64.
 fyrer þier so sem eirn Saurugur Dvokur, v. 6.
 Þar fyrer siardu aumur a mier, epter þíne Psal. 51
 Goodgyrne, og asplana minnar Synder v. 3. 4
 epter þíne mykellre Mýskunsame. Þvo þu
 mig vel af minnum Misgiorningum, og

hreinsa mig af öllum mínum Syndum.

Fyrir þíns Nafns sakir Drottinn vert þu

Psalm. mjer Ráðugur, Lækna þu mína Sál,

41. v 5. því eg hese (ad verr er) Syndgáð a moote

Psalm. þier. Minstu Drottinn a þína Mist-

25. v 6. unseme, a þína Gíæsku og Míllde, sem ves-

red hefur fra Veralldar Upphæf. Min-

stu ecke a mínnar Ungdoms Synder, nie a

neinar mínnar Yfertrodslur, heldur minstu

mín epter þíne mykellre Myrkunseme, veg-

na þínar Gíæsku; Minstu og það, ad vier

Psalm. erum Hold, og ein Vindur sem snogglega

78. v 39 i burtu hverfur, og ecke aptur kiemur, og

laet af þíne Grímd og Reide yfer oss. Þu

Dan. goode Gud, eg jaxta og vídurkieñe i Sann-

9. v 16. leika, ad hvorki kúña mínn Verk nie Ver-

dugleike ad afplána mínnar Synder, nie ad

wtvega mjer þína Ráð, heldur er alleins-

asta su Heilaga Þína og Daude Jesu

1. Pet. Christi þess Ofleckada Lambsins, ein rífk-

1. v 19. ugleg Borgun fyrir allar vorar Misgjörðs-

1. Joh. er, og hans Blood er wtthellt til Fyrergíefs-

1. v 7. ningar allra vorra Synða; Og það er ein

Psalm. Laug og Hreinsun vorra Sálna. Þ því-

32. 1. 2. lísku Erwnadar Trauste og öruggre Bon,

Psalm. axfalla eg þig, Vídiande ad þu vilier Ráðs-

19. v 13 arsamlega fyrergíefa þínu Fólke sínnar

Yfertrodslur, hylia Syndernar, og Til-

reikna oss ecke vora Misgjörninga. Fyr-

er

ergief þu mier eirneñ mijnar Heimuglegar Psal.
 Synder, so ad mijn Sorghiteñ Saal og 51. v 10
 mijn veiktu Bein, sem misg skiaalsande eru,
 meige aptur Glediaft og Huggud verda,
 því þijn er Myrkunsemen og Sýrergiefning-
 en, hia þier er Naad, og mykel Endurla- Psal.
 usn. O Drotteñ heyr þu Kall miñar 130. v 7
 Graatbeidne, og sýrerlijt ecke Bein mijns
 Hiarta, vegna þijns elskulega Sonar Je-
 su Christi, Amen.

4.

Bænun Bardveiting Christeleg- rar Kyrkiu.

Du Fader allrar Myrkunsemdar, 2. Cor.
 þu sem nied þjinnu Orde og Heilaga 1. v 3
 Anda, samansafnar þier og vidhell-
 dur eirnre heilagre Almenelegre Kyrkiu
 hier a Jorðunne; Eg bid þig, ad þu vilier
 alla Tijma stadfastlega hallda þessare litlu Lucæ.
 Hiord, og þeim auma og vesala Hoop (sem 12. v 32
 af þíne Naad medtekur þitt heilaga Ord
 heidrur það og framfylger því) vid þan rie-
 tta medtekna vidurkienda hreina og allein-
 asta Hiartpsamlega Lærdoom, og vid rietta
 Tijðkan og Medferd þeirra Heilögu Sac- Matth.
 ramenta, at moote öllum Helvigtis Port- 16. v 18
 um, a moote öllu Væde og Yfergange þess
 leida Disfuls, og a moote allre Bondsku
 og

1. Joh. og Tjraña-skap þeirrar vondu Veralldar.

5. v 19 Matth. Vardveittu þitt litla Skip ásamt með öllu

8. v 26 um þínum Christnum, midt í þeim ostioor-

Psal. nanlega Siarfangange, a medal allra By-

29. v 10 Igna og, Alfalla, so ad þeir sökve ecke nie undergange. Latu þína Chriftelega Ky-

rkiu stadfastlega og obifanlega standa, at

þeim støduga Grundvelle, sem hun er uppa

Col. bygd, O D Rotten Allsheriar Gud, snu

1. v 23 þier hingad og ljt til vor ofan af Himnum,

Psal. og vitia þins Bjingards, og hallt uppe

20. v 15 hañs Byggingu sem þijn hægre Hond hef-

ur plantad hvoria þu hefur eirnen stødugle-

ga vrvaled, uppa þad hn vare og utbreidest,

og hañs Greiner verde stoorar. Gred þu

Joh. 10 um hañ med þínum Skillde, tak þu of

þína Saude i þína Bernd, svo ad eingeni

slipte of vör þíne Hende. Bernda þu of

fyrer öllum þeim, sem astunda ad asmar

þañ rietta Værdoom, en ad uppreisa, esla og

stadfesta sínar svjvirdelegar Afgudadyrk-

aner. Latu þitt elskulega Ord (þad Sko-

icæra og Quinskiptelega Vioos, sem nu skijn

fyrer of) ecke underþryekt, vtsloekt nie Fos-

ottroded verda, Helldur veittu Siarlp med

þínum vrbreiddum Armlegg, og vardveit

Er. þína Chriftelega Kyrkiu og Samfundu, a

6. v 6 medal svo margra Afookna, uppa þad þu

haser eirnen a medal vor hier a Jorðune

þad

Það Foolk sem þig Bidurkiesse, dyrke og ^{1. Pet.}
 tilbidie, og þínu Heilaga Nafne þioone, ^{2. v 9}
 O Rotten laattu ofss ecke giallda vorra Syn ^{Eob.}
 nda, þu sem axdur hefur fyrergiesed þínu ^{5. v 3}
 Foolke síjna Misgiorninga, og huled allar ^{3. 4. 5}
 þess Synder, þu sem axdur hefur laated alla
 þína riettsferduga Reide falla, og snwed þi
 er fra Grimd þínar Reide, Hugga þu ofss
 Gud vor Heilsugiafare, og laataf þíne On-
 ad við ofss; Bernda þína Heilaga Christ-
 ne, sem sig reider uppa þig. Beittu ofss
 þetta, saker þíns dijdarsamlega Nafns,
 so það verde ecke vanheligad. Þar um bid-
 ium vier saker þíns elskulega Sonar vors
 Herra Jesu Christi, vors einka Hugg-
 ara og Heilsugiafara, Amen.

5.

Bæn fyrer Guds Ords Predikurum.

Bænattuge Gud, þu sem fyrer þín
 elskulegan Son Jesum Christum,
 hefur skipad ofss að bidia um Berk ^{Matth.}
 Meñ i þína Kornstieru, og losad Raðar ^{9. v 38}
 samlega að Bænheyra ofss. Eg bid þig
 fyrer þann sama þín elskulegan Son, að þu
 vilst giesfa þíne elskulegu Christne flyckan-
 lega Pienara og trölynda Predikara þíns ^{Psal. 68}
 heilaga Ords, med myklum fiolda og Sk ^{v 12.}
 ara. Sendtu ofss þa sem Vijsar og Bel ^{Matt.}
 lgrdr ^{23. v 24}

- lærder eru i þínu Orde, og gief þeim Næð þíns Heilaga Andá, hvort sem þú sender oss, uppfylltu þá með sönum Skilninge þína Orða, so að þeir vísu oss þá rietta Beg til þess Elíska Elfs, og vitlegge Skriftena riettelega; Þar með take oss Þara fyrir öllum vöngum Atrunade, og Manna Fundingum, eda Rugle, ásamt öllu öðru Eitri sem Saxlarnar koma að skada, so vísu er mættum halldast við þá riettu Erw og
- Rom. 10. v 14 15 hreinað Lærdoom, því hvortneð meigum vísu er annars trúa á þá, af hvortum vier höfum ekkert heyrt? En hvortneð skulum vier heyra um Predikara? Eda hvortneð skulu þeir Predika, ef þeir verða ekki sender? Þar fyrir (O Herra Gud, vor elskulege
- Eph. 4. v 12 Fader) Send þú i þína Guddoomlega Samfundu, lærða Byskupa, Christelega Soofnar, Presta, skilra Predikara, Erw, lynda Hyrdara, frooma Lærefedur og Saxlusorgara, hvortier með Fulltinge þíns heilaga Andá trivlega Foodre þá Sofnud, hvort þín elskulegur Sonur hefur með sínu eigen Blóode vövegad. Og kunnigjore
1. Tim. 1. v 15 og vöbreide, með margfalldre Nýtsend og Avertu þad Heilaga Evangelium, þitt dýrmæta og verduga Ord, þínu Guddoomlega Nafne til Dýrdar, og Huage þær Beiskunudu og Stadlausu Samvitfur, at
- moost

moote allre Diosulsins og þessarar vondu
 Veralldar Afsrijdu; Og ad þeir siðu Max-
 ttuger til ad arminna med Heilsufamlegum Tit.
 Lærdoome, og Mootmælendurnar ad St. I. v 9
 rassa og nidurþagga. Uppa þad þeir
 fúne krotuglega ad taka sig upp a moote
 Mootstondurunum, og þa til Baka ad ga-
 nga og yferviina, Diosulsins Ríjke ad nids-
 urbrioota og endeleggja, hvorier eirnefi ga-
 nge fyrer Hiordenne og Guds Söfnude med
 goodum Epterdæmum og Gudlegre Bres-
 ytnie; So spornad verðe vid Hneyrlunum,
 og ad eingen verðe fra Erwne leiddur med
 nokru Ogudlegu Lijferne. O þu Myss-
 unsame Gud, sendtu oss ecke i þetta Land
 neitt Hungur, eda Brest þijns heilaga Or- Amos.
 ds, so ad vier verðum ecke svipter þeim Hr. 8. v 11
 einferdugu og trwlyndu Predikurum. Lax-
 ttu oss ecke giallda vors Opæklætis, Þarð-
 veit oss elskulege Fader, fyrer þeim vondu
 Erfidurum, fyrer þeim Örrou Lengulid- Joh.
 um, og fyrer öllum þeim sem koma Hlaup- 10. v 12
 ande af siaksum sier til, en eru ecke sender af Jerem.
 þier, fyrer vorn Herra Jesum Christum, 23. v 21
 A M E N.

* * * * *
 i * .. * *

6.

Bæn fyrer öllum Guds Ords Til-
hyrrendum.

Du goode Gud, þu sem af þíne fí-
 rre Gudlegre Eistu hefur giesed
 oss þitt Heilsufamlega Ord og Ev-
 angelium og laxted það komast a Lopt hrei-
 Joh. 6. nt og flaxt, hvort ad er ein andleg Fæda
 v 51 vorra Sælna, og andlegur Kraptur til ad
 Rom. giora alla þa Sæluhoolpna, sem þar at
 1. v 16 trwa, so sem þín elskulege Sonur seiger;
 Lucæ. Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord, og
 11. v 28 vardveita það; Og hvor sem vardveiter
 Joh. v 51 minn Ord, hann mun ecke Daudan síar ad
 Eilífðu. Þar fyrer þið og þig fyrer öllum
 Tilhyrrendum þíns heilaga Evangelij. Op-
 na þu vor Hiortu og Eyru, so vier heyrunt
 þitt Ord oss til Vagns og Mytsame, og gief-
 um þar vel Viætur ad, med allre Alvoru
 og Kostgiæfne, lærum það og medtokum,
 hvad oss mun verda bæde til Erwarstyrk-
 ingar, og til Betrunar vors Lifnadar. Lax-
 Colos. ttu þitt Ord ríkfuglega byggia a medal vor,
 3. v 16 i öllum Vijsdoome, gief þín Anda og Kra-
 pt til Predikunar þess H. Evangelij, so ad
 vier medtokum þann sama Lærdoom, ecke so
 1. Tess. sem Mañana Rieñingar, heldur so sem
 2. v 1 Guds Ord, og lifum þar epter verduglega,
 svo

svo sem þijn elskuleg Børn, þjinnu Heilaga.
 Nafne til Dirðar. Laattu Sæde þjins Matth. 1
 Hialpsamlega Orðs iinrætast i vor Hior. 13. v. 23
 tu, og færa mifinn Avort. Ver þu og Af. Lucæ 8.
 styr Dioflemum, so hañ slipte það ecke vor v. 11.
 vorum Hiortum, og ad vier verdum ecke
 Avartarlausar, Ervarlausar, og glemmiflu. Lucæ 8.
 fuller Tilheyrendur, og ad vier Afneitum v. 12.
 þier ecke a Freistingar Tijmanum, i Kross. Lucæ 8.
 burdenum, i Fartækt eda ødru Mootlæte, v. 13.
 so sem hiner frahverfu, sem um nokkra
 Stund trwa; Enn at Ofsooknar Tijmanis
 um falla þeir þar fra. Birdstu þar ad
 auke ad Hialpa oss, so það Guddoomlega
 Sæde kiefiest ecke hia oss af Sorg og Um. Lucæ 8.
 hyggju Rijkdoms og Sælgjætis þessa Tij. v. 15.
 fs; Pu goode Gud vernda oss so vier ver-
 dum ecke fundner i Flocke þeirra Forsmaans-
 ara og Spottara, sem framfara i þjinnu At. 2. Pet. 5
 hugaleyse, epter þjinnu eigen Gyrndum, v. 5
 og heyra Orded med fraleitu Siine, og for-
 herdu Hiarta, sier til eigen Fordiofsunar
 og Dooms æfellis. O þu Himneske Faa-
 der; Beit oss þjina Nað, so vier Adhliða-
 unft allar Heilsusamlegar Rieiningar og
 Næmsamlegan Lærdoom, alla Erwlega Um-
 vondun og Aminingar, med Hiartans Glæ-
 ede og Fognade, med viettre Afundun og
 Goodfise, oss til Betrunar og holdum þe-

Luca 8. im i goodu og Sidsemmu Hiarta, og særum
 v. 15. Avort i þoleðmæde uppa þad vier afleggium
 Jac. 1. allt Oftraust, og alla Bondsku, og medtø-
 v. 21. 22 kum Orded med Hoogværd, þad sem i oss
 er plantad og Rootfest, hvort eirneð kañ
 Matth. vorar Sæler Hoospnar ad giera; So vi-
 10. v. 22 er sieum ecke alleinasta Ordsins Tilheyrðend-
 ur, heldur eirneð, Siðrendur, og holdum
 oss þar stöðuglega við, allt til Enda, fyrer
 þiñ elskulega Son vorn Herra Jesum
 Christum, Amen.

7.

Bæn a moote fólkskum Keðe-Fedrum.

Þu Myssunsame Gud, þu sem
 Tröðlega hefur æmint og Viðvarad
 oss, so ad vier skýldum vaktu oss
 Matth. fyrer Fals-Spæmossium, sem koma til vor-
 7. v. 15. i Saudaklædum, eñ jñañ til eru þeir grím-
 er Ulfar. Og med því ad a þessum siðdustu
 Dögum, a hvörium vier nu lifum, standa til
 2. Tim. Hæðsfasamleger Tijmar, a hvörium Dief-
 1. v. 1. ulleñ lætur sem hañ sie Drossens Eingell, og
 2. Cor. þeir fólksku Værendur og svikuler Erfidis
 11. v. 16 Meñ, lætast vera Christi Postular, hvörier
 2. Tim. hafa Allit Gudlegs Lifnadar, eñ þess Kra-
 3. v. 5. pte afneita þeir; Þar med, epter því ad
 2. Tess. 2 koma skal eirneð Grafall fra þeim hreina Væ-
 7. 3. 4. rðome, og sa Madur Syndareñar og Gl-
 etuna

stunar Sonureñ, sem er sa Mootstandare,
 skal openber verda ; Þa Hialpa þu oss ep-
 lijfe Gud , so vier hosum Aft og Elsku til ^{2. Tess. 2}
 Sannleikans , og sñum og fordunst alla Lij- ^{v. 10.}
 ge Anda , asamt med öllum Kröptugum ^{1. Tess. 5}
 Billuðoome og sölskum hræsnis Rieñing- ^{v. 22.}
 um , uppa þad vier vijskum ecke fra riectre ^{2. Tess. 2}
 Erro , nie lautum nockurn Mañ hripsa i bus- ^{v. 2}
 rtu vort Slutskipte , heldur ad vier hold-
 um oss stadfastlega vid þitt Ord , allt til Matth.
 24. v. 13
 Wefeloka , og lautum ecke nockurn Mañ ^{2. Tess. 2}
 Billa oss nie Afsvega leida , med nockrum ^{3. 9. 10.}
 Hætte ; Hvorke med upplognum Zardteik-
 num , eda Kraptaverkum , nie med nock-
 urs haattar Bleckingu , til Raanglætis , so ^{Eph. 4.}
 vier lautum ecke skielsa oss nie seyfia med ^{v. 14.}
 allshættudum Binde Lærdoomsins , fyr-
 er Slægd og Prettvijsee Maña , med hvor-
 re þeir kunnæ oss ad Billa og Fordiarfa. O
 þu Elskulege Gud , vernda þinna Utvallda i
 þessum Hreckiasukka Heime , svo þeir verðe ^{Matth. 24}
 ecke med nockre Billu Afsvega leidder. ^{Eph. 4.}
 Stytta þa vondu Daga og þessa Hættasani- ^{v. 16}
 legu Tijma , Fyrerfar þu þeim Jultusulla
 Synne allrar Fordiorfunar med Anda þis ^{2. Tess. 2}
 ns Muñs ; Laattu hañ sa sñ Enda-Dag ^{v. 18.}
 fyrer Auglijsing þins Elskulega Sonar ,
 Bardveittu oss eirneþ fyrer öllum Billu-
 Ondum , og fyrer öllum Tvistrunum , so-

Act. 20 rer þeim hræðelegu Ulfum, sem ecke hlijsa
 v. 29. Hiordenne, fyrer þeim Moñum sem frahverst
 1 Tim. 6 v. 5. Sine hasa og Sundurþe og Hneyrlan
 Matth. giora, fyrer þvi Illgrese sem Ovinurinn
 13. v. 25 nidursæter, fyrer Pioofum og Mordingium
 Saelnaña; Vattu oss alleinasta heyr þinna
 Joh. 10 v. 8. Raust, og heñe i sañre Trw og einfalldre
 v. 8. Hlijdne, af öllu Hiarta epterfylgia, so ad
 þitt Ord sie vor einka Mæleþrædur, þvar
 epter vier dæmum og wrskurdum alla Læ-
 rðooma, og slyum fra þeim añarlegu, og
 hósum engva Lyst a Raanglætenu, þad
 veittu oss fyrer þin elskulegañ Son, vorn
 Herra Jesum Christum, Amen.

8.

Kvöld Bæn.

Ps. 141 v. 2. **D**u enlijsa Gud og Myrkun-
 same Fader; Eg upphef mij-
 nar Hendur til þijn so sem eitt
 Kvöld Offur, og seige þter af Star-
 ta Lof, Heidur og Þacker, fyrer
 þad þu hefur mig a þessum Deige og
 alla minna Lijf. Daga Raðarsam-
 lega verndad, fyrer þeim vonda O-
 vin Diöflenum, og fra öllu illu, og
 fyrer öllum Slisum og allre Olucku,
 med Vernd og Hlijsd þinna elskulegu

Engla

Eingla. Eg bid þig að þú vilst
 Fyrergjefa mér allar mínar Syn-
 der, sem eg hefse Raunglega gert og
 fræmed; Og að þú vilst nú frá-
 veigis láta þína Heilaga Eingla ^{Ps. 34.}
 umkriungja mig á þessare Noottu, so ^{v. 8.}
 að þeir Fylke sýri, og seti Skjalld-
 Borg í kriungum mig, svo eg meigi
 umfina Víla-Sneru þess vonda
 Döfuls og Andskota. Láttu
 mig þína áunu Sklepu, þína
 Milde og Mýskunsemi, jafnan be-
 falada vera. Hljíf þú mér með ^{Es. 26.}
 þínum vðbreiddum Armlegg, því ^{v. 19.}
 af Hiarta grynast eg þig á Noott-
 úni og eg vaki alla Tíma eftir þér
 með mínum Andan sem í mér er.
 Eg bið þínar Gæsku, og mín Sál ^{Ps. 62.}
 vonar uppa þig, lifande Gud, því
 þú ert mitt Althvarf og tróur Heilsu-
 gíafare. Stær þú Drottinn,
 hvort sem vier Döfum eða Sofum,
 þá erum vier þínir, hvort vier lifum ^{Rom.}
 edur deyum, þá ertú samt vor Gud, ^{14. v. 8.}
 sem oss hefur skapað; Þar fyrir
 kalla eg til þín, látt ekk þína Nád

- vera mier fiarlæga; Hljíf þú mier
 med þínum Skýlde, vardveittu
 Psal. 4. mig so eg ligge og hvílest Roosam-
 v. 9. lega og hægt sofe, og Heilbrýgdur
 Psal. upp aptur vakne, Skýl þú mier í
 77.v. 5. þínum Tíalldbróðrum, a þeirre von-
 du Tíð, Geym mig Heimuglega í
 þínu Tíalldi, og haf mig uppa eitt
 Tíall, svo mun eg mig ecke skíelfa
 Deft. láta; Og þó eg gænge í Myrkvum
 81.v. 6. Dal og Daudans Skugga, þá mun
 Psalm. eg ecke hræðast nokkra Ólúcku, því þú
 23.v. 4. ert hía mier, þitt Frið og þín St-
 afur Hugga mig; Best mier þína
 Psalm. Náð ad þó mín Lífame sofe, þá va-
 63.v. 2. ke mín Sál alla Tíma til þín, og
 ad eg hafe þig jafnað í mínu Híar-
 ta, og ad þú hverfer alldrei wr mínn-
 um Huga, Vardveit þú mig fyrir
 þeim vöndu svíðirdelegum Drau-
 mum, fyrir Óværdar Vökum, og
 óþersum Ahuga, fyrir þungum og
 vöndum Hurunum og fyrir allre
 Rom. 2. Kvöl. Stæ þú mín Gud, under
 v. 9. þína Náðuga Vernd, befala eg
 bæde mín Lífama og Sál, mína

elskulega Foreldra Födur og Móður,
 ur, Brædur og Systur, og alla þá
 sem mætt eru teingder og Nafkon-
 er að Skýldugleik eða Mægdum;
 Þú trúfasti Gud og Fader, þú he-
 fur skapað oss, vier erum þín Hand-
 daverk og Sauder þíns Haglendis;
 Breid þú þínar Hendur tvítfær oss Ps. 136.
 og skýl oss á þessare Noottu með þí- v. 12.
 ðne Gæfðu, og fadma oss að þíer með
 þíne Nád á allar Stjörur; Lát
 oss liggja under þíne Lyfju og Myrk-
 unsame, so vier síeum vel varðveitt-
 er, bæði á Sölu og Lífi, Amen.

Sá fyrste Þrúnnar Psalmur, er
 þín Siotte í Psalmatölun.

Drottinn, straffa mig ekki í þíne Bræði, og trýta mig
 ekki í þíne Grimdar Reide.

Myrkuna þú mætt Drottinn, þvíad ég em veikur; Lækna
 þú mig Drottinn, af því mín Bein eru Skjelfd.

Og mín Sál er næsta mið og hrellt; O þú Drottinn
 hvorsu leinge?

Sann þú aptur Drottinn, og hialpa míne Sölu, Gr-
 æsa þú mig, fyrir þínar Myrkunar Saker.

Þviad í Dödanum er sá ei neirn að þínu minesti, Hvort
 er sá í Helvíti að þíer seige Þacker?

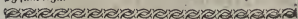
Eg em mæddur í míne Andvarpan; Eg væte nú allar
 Nætur mínna Söng, og í mínum Töllum, þá væte ég
 mitt Legurtóm.

Mijn Augsijn er dýpnr af Frygd og tekur að elldast; Því
að eg toelsti a alla Began.

Þíkted i burt fra mier aller Illgiörda Men, þvíad DR
otten han hefur heyrt min Graat.

DRotten han heyrer mijna Beidne, DRotten han með-
tefur mijna Bæn.

Aller mijner Dviner munu sijn skamast, og mig Skie-
lfder verda, um Hæl sntast, og til Skamrar verda mi-
og snarlega.

Sunnudaga Bæner.

I.

Morgun Bæn.

Psalm.

145. v. 5

Ps. 34.

v. 2. 3.

Du þrífsta þig minn Himneske
Fader; Eg vil alla Dijnra
Þegsama þitt heilaga Nafn,
þitt Lof skal jafnan vera í minnum
Munne, minn Sál skal hroosa sjer í
þier, að þu hefur af þíne stóoru Náð
og Myrkunseme, so Fodurlega vern-
dad og vardveitt mig a Saxlu og Li-
jfe a þessare Mootu, fyrer öllu illu,
og fyrer öllum Voda og Skada, og
fyrer minnvin Mootstandara, þeim
vonda Dísle og Andskota, því ef þu
hefder ecke vered minn Skjöldur og
Hjástod, þa hefde Dtelianleg Duct a

so 28

fordjarsfad mig, so eg hefde ecke kunn-
 ad Heilbrygdur upp ad standa; Þar
 fyrer þacka eg þier so sem skyldugt
 er fyrer þijna Naðar samlega ver-
 ndan. En frammar falla eg til þi. Ps. 119.
 in af insta Hiartans Gruñe, og mi. v. 58.
 in Bænkiemur árla fyrer þig; Þe. Ps. 88.
 gar snemmindis leita eg þijn, og bið ad v. 14.
 þu vilier vernda mig framveigis á
 þessum Deige, med öllu því sem mi-
 er tilheyrer, fyrer öllu Diofsulshins
 Vallde og Vielum, fra öllum Sy-
 ndum, Skem og Skada, og fyrer
 öllu Illu; Kom þu fyrrer til minn á
 þessum Morgun. Tijnna med þíne
 Nað, epter því ad eg fæ ánn þijn.
 Einskis orkæd, og hialpa mæ so eg Job. 15
 uppbyrie Chriftelega öll minn Bert v. 5.
 á þessum Deige, og framkvæme
 þau þijnu Gudlegu Magtarvellde
 til Lofs og Dyrðar, En minnum
 Naunga til Gagns og Góða;
 Vardveittu minna Sál og Skil-
 ning, minna Skynseme, Siñe og
 Huxaner, og allt hvad eg giøre eda
 læt Ögiört, svo sá leide Diofull
 kunn

kunne mig ecke ad skada. Vernda þu mig fyrir þeirre Soott sem minn Middeiged forðiarfar. Vardveittu mig fyrir öllum mínum Övinum, Síjnelegum og Östíjnelegum, so þeir kunne hvörke Heimuglega nie Öpenberlega ad granda mier, nie Skada ad gíora med sínum Svíkum og Vítlum, eda med Góldrum og Gíorningum, nie med öllu sínu Válsde og Vondsku. O! ÖRott-

Syr. 23
v. 4. 5.

en Gud Fader og Herra míns Lífs, Vardveit mig fyrir Öarlegu Tillíte, og sínu frá mier öllum vöndum Öyrndum: Látt mig ecke rata í Ötíerlegt Svall nie Saurlíffe, og vernda mig fyrir þeim Öblívögu Híortum. Híalpa mier

Matth.
18. v. 9.

med þíne Náad, so eg slíkte í burt það Augad sem mig vill hneyrla og snare því frá mier, med Af-látt vöndra og Öhreindra Híartans Tillhneigínga. Tak í burt frá mier það allt sem þíer mispöcknast, en gíef mier það sem þíer er Öægelegt, og mier er Öhtsamlegt, so eg þíovone þí-

er i rielttre Erw. Staa þu goode
 og Erwfaste Gud, eg gief þier mig
 i Dag, med øllu og øllu, ad eg life
 epter þijnum Bilia, gjør þu mig þi-
 er ad þægelegu Offre, so mijn Picon Rom.
12. v. 1.
 usta sie þier medtækeleg, Fyrer vorn
 HErra Jesum Christum, Amen.

II.

Packer giørd fyrer Endurlausnena

D HErra Jesu Christe, Sonur
 þess Lifanda Guds, þu sem ert ein Joh. 6.
 Eigenleg Mynd og Lioome þijns v. 69.
 Eilijfa Fødur, ecke Giørdur nie Skapad; Hebr.
 ur, helldur fyrer alla Eilijfd af honum fædd I. v. 3.
 ur, i eirnre Guddoomlegre Osundurskipte-
 legre Veru, Jafnre Djeð og Magtarvell-
 de. Eg bid þig, og giøre þier Packer fyrer
 alla þijna Belgjörninga: En sierdeillis fyr
 er þad, ad þu hefur epter þijnum Guddoom-
 legum Bilia og Pocknan aa tilsettum Tj-
 ma, teked aa þig saña Mañdooins Naatt; Gal. 4.
 uru, af þeirre Hreinu og Ofleckudu Jom; v. 4.
 frw Mariu, og mig Auma og Fortapada
 og Fyrerdæmda Mañestiu wtvegad, End-
 urleyft og frelsad fraa øllum Syndum, fraa
 Daudanum og Diosulfins Balde, eige
 med Gulle nie Sylfre, helldur med þijnu I. Pet. 1
 Heis v. 19

Lit. 3.

v. 5.

I Pet I

v. 18

Hebr.

13.

Heilaga og Dýrmæta Bloode, og með
 þíne Saklausu Þýnu, og það allt af þíne
 skírrre og Dseigianlegre Elsku Ráð og
 Myrkunseme, að allra mína Verka For-
 þienustu og Verdugleika. O þu Elsku-
 lege Herra Gud, hvorsu Dúnnæðelega
 mykkel er þínn Elska við Máttþyned, með því
 þínn Ríettlaate hefur dæd fyrer þa Raung-
 laatu og Ogudlegu, Hvornen kánn nokkurn
 Eijna meire Elska að vera en þu, ef nokkur
 lætur sitt Eijf fyrer sína Vine? En nu
 þrífir þu þína allra hædstu yferflootan-
 legu og frambæru Elsku við oss í því, að þu
 ert Dænn fyrer oss, þa vier vorum en synd-
 uger, og þínn Dviner, og hefur með þínn-
 um Dauda sætt oss við þínn Himneska Fod-
 ur, stílt hans Ríettferduga Reide, og wt-
 slíett þa Handskrift sem moote oss var, hv-
 or í Setningum var hulen og inefoolgen, og
 oss var mootstædeleg, og hefur hana slíett í
 burt-tefed, og að Krossen neglt: Þu hefur
 Hofdings-Stietternar og Myrkraña Bas-
 ild í burt-tefed, og Openberlega að Her-
 saangeleidd, og uned að þeim gleðelega Sig-
 urvínning fyrer síakfañ sig; Þar að auk
 hefur þu með þíne Dýrdlegre Upprífu frak
 Daudanum, sætt og afrekad oss aptur
 Meinleysed, og það sama Ríettlaate, Eyllíft
 Eijf og Sarubíalp, bæde mier og ollum
 þeim

heim sem þessu trúa af Hiarta. O þu
 Trúfasti Heilsugjafare, lauttu þína Hei-
 laga Þínu eðe verða mínne aumre Saur
 (nie mæi Numum og Syndugum) að Illu
 eða Dniðu, Hialpa mæi so eg elste eðe
 siastfað mig hiedaði i fræ, helldur þig, þu ^{2. Cor. 5}
 sem styrer mig ert dæni og upp aptur risen, ^{v. 15.}
 svo að eg uppríste eirneð af mínum Synd-
 um, og Endurlífne i þær, og sje þín eigen
 Eign, og lífe under þínu Vallde, i þínu
 Ríste, og þioone þær i Eilífu Ríttlæte, þu
 sem upp ert faren til Himens, og situr til ^{Eph. 4}
 Fæðursins Hægre Handar, Að Ei ^{v. 10.}
 lífu, A M E N.

3° Bæn um rietta Trú.

D Herra Almáttuge Gud, þu Þios
 sens Fader, hiax hvorum eðe er ^{Jac. 1.}
 nein Unþrenging nie Unskipting ^{v. 17.}
 Þiossens og Myrkursens, fræ hvorum
 allar goodar og fullkomnar Saurur koma
 ofaði til vor, Eg bið þig, með því að Trúeð ^{2. Tess.}
 er eðe hvors Mæns, að þu vilier með þín- ^{3. v. 2.}
 um Heilaga Anda, planta og væðveita i
 mínu Hiarta rietta Þidurkíening þíns
 Elstulega Sonar Jesu Christi, og hana
 Dag fræ Þeige auka, svo eg verðe upp- ^{Col. 1.}
 hlyttur með Kíening þíns Þísta, i alls ^{v. 10. 11}
 þess

- hættadreyndleare Speke og Skitninge,
 so eg gaenge verduglega þier til allrar Þock-
 nunar, og sie Hvartarsamur i öllum goode-
 um Verkum, og vaxe i þeim somu, epter
 þine Dýrdlegre Mætt, i allre Þoleimæde
 og Launglundargiede med Fagnude: Gief
 Eph. þu mier Kræft epter Ríksdóme þínar
 3.v. 16. Dýrdar að styrkíast i þeim Júra Máne, og
 að Chrístur bve i mínu Hiarta fyrir Erro
 Matth. na. O þu Elskulege Gud, með því að eing
 11.v 27 en þeffer þín Son, utań alleinasta þu Fader
 er, og eingeni þeffer þig Fader utań allein-
 asta sax same þín Sonur, og hvorium hań
 vill það Openbera, þa bið eg þig, Drag þu
 Joh. mig til hańs svo hań leide mig til þín, Gief
 6. v 44 þu mier sańa Kyńing þíns Híalprædis,
 sem er Syndana Fyrergíefning, Kom þu
 til Híalpar míne veikre Erro, hvor þo lítel
 Matth. er sem eitt Mustards Korn, so að hun auk-
 17. 20. est, og eg verde þier Júpłantadur og upp-
 bygður, so eg sie Stodugur og Þhræran-
 I. Cor. legur. O þu goode Gud sem uppkveíker i
 15. v 58. oss Mensta Erroareńar, og það gooda
 Phil. I. Verked hefur i oss uppþryiad, Eg falla til
 v. 6. þín, að þu viller það eirneń fullkomna allt
 v. 9. 10. til Enda, so að vier æ meir og meir Rískare
 11. verdum i allshættadreyndleare Menflu og Bídur-
 Keńingu, uppar það að vier síeum hreiner
 og Ostraffanleger allt til þess Dagsins
 Christi,

Christi, uppfyllter af Avortum Rietslæte-
 sins, sem skie meige honum til Dyrðar.
 Vardveittu þad sem þu hefur i ofs verkad,
 so mijn Erw þrotne ecke i Krossburde nie
 Treistingum. Gior þu mig stadfastan i Phil.
3. v. 14
 riettre Christelegre Bidurkieiningu, so ad eg
 fare ecke ar mis vid þad tilsetta Takmark
 Saulhicalspareñar. Vardveittu mig min
 Gud so eg verde ecke Billtur nie Afvega
 leiddur, af so margvijslegum Billudooms-
 um, Tvistrunum og Odaadum þessarar
 Veralldar. Bernda mig eirneñ fyrer Of-
 trauste, og allre Raangre Guds Pioonustu,
 svo eg villest ecke nie Efest i nockre Grein;
 Veittu mier eirneñ þar ad auke þinna Raad,
 ad þesse mijn sama Erw sie ecke Daud, Jac. 2.
v. 26.
 iulaus eda Ofkroptug, heildur Jdiusom, Gal.
5. v. 6
 Kroptug og Offlug, sem med Riarleiks, 1. Pet.
1. v. 9.
 Berkum sig Auglijse, so eg meige Endalos
 minnar Erwar, þar af odlast, sem er Eilijfa
 Saulhicalp, Amen.

4.

Bæn min Guds Rijke.

Du Mystunsame og goode Gud,
 þu sem ofs hefur Kiendt og Boded
 ad vier skulum i fyrstu og umframt
 alla Hlute stunda epter þinnu Rijke og þess Wætes.
 Rietslæte. Eg bid þig, ad þu vilier giesa 6. v. 33.
 Raad

- Maad þar til, ad þitt Heilaga Ord verðe
 Predikad hreint og flært i allre Veröldu,
 2. Cor. og ad vier giefum vora Skynseme faungna,
 10 v. 5. under Hliðne Erwarenar, og lifum þar
 epter Heilaglega, svo sem Guds Børn, þær
 til Þocknunar, so ad þitt Ríike komi til vor,
 og i oss ætíð aukest og eblest, Og marger af
 1. Pet. þeim sem en nu trúa ecke at Orðed, verðe
 2. v. 12. med Christelegre Ungeingne nūer: Híar
 þa þu oss Elskulege Gud, sem af þíne Maad,
 Col. 1. erum Endurleyster og Frelsader frá Mørk
 v. 13. 14. raða Balde, og setter i Ríike þíns Elsku
 lega Sonar Jesu Christi, af hvorum vier
 þofum Endurlausnena fyrir hans Blood,
 sem er Syndaða Fyrergiefning, ad vier
 blífum i hans Ríike, og höldum oss stöð-
 uglega við þan hreina og Heilsufamlega Lær-
 1. Tess. doom, og göngum verðuglega so sem Lioos-
 5. v. 5. sens Børn, i allre Gudhræðslu og Sid-
 seme. En epter því ad Guds Ríike klem-
 1. Tim. ur ecke med ytre Hegdan, og er ecke foolged
 2. v. 2 i Ordunum, heldur i Krapte og Anda, þa
 Rom. veittu oss Maad, so vier fyrir þitt Híarþ-
 14. v. 17 samlega Ord, og Heilagan Anda, verðum
 Joh. hier ad ofan ad nýu fædder, og Endurbor-
 3. v. 3 ner, so sem Sam-Erfingiar Himnaríkis,
 1. Pet. so vier síeum Ríett-Sinader, og bygginum
 3. v. 7 og brotum med voru Híarta at Himnum,
 og stundum alla Tíma epter þeirre Oflekt-
 adre

adre Oforgeingelegu og Obrygdanlegu
 Arfleysd. Hialpadu, so ad vier sieum And: Matth.
 lega Bolader og Vjtelæter, og hofum An: 5. v. 3.
 gur og Trega vegna vorra Syndar: Gief
 oss Hwngur og Þorsta, þad er Hiartan: Matth.
 lega Gyrend og Eptersaangan til Rietslæte: 5. v. 5.
 sins og ad vier sieum þar med Hoogværer, 6. 7. 8.
 Myrkunsamer, Hrein: Hiartader og Frid: 9. 10.
 samer, og þar ad auke lijdum og yfervinum
 med Poleimæde, allshættadar Ofsookner
 og Mootgang, vondañ Mælestur, Eastan:
 er og Hardungar vegna Sañleikans og
 Rietslætesins. Bardveittu oss fyrer oll:
 um Hneyplunum, med hvorum þitt Hei:
 laga Mafn verdur Svijvirdt og Eastad, og
 þitt Rijke veykest og hindrast. Beit þu
 oss þinna Mard, so vier yðkum vora Erv, i Gal. 4.
 Broodurlegum Riærleika, og allshættud: v. 14.
 um Myrkunar: Berkm vid hvorn Mafn,
 og meigum at þeim Sjydasta Deige, heyrar
 þa Gledelegu og Mardar: rijkra Maut þjns
 Elskulega Sonar; Kom þu þier Blessader Matth.
 mijns Fodurs, og Erfed þad Rijke sem yð: 25. v. 34
 ur er fyrerbred, fra Beralldareñar Upp:
 hafe.

* * * * *
 * * * * *

5.

Bæn fyrer Beralldlegu Yfervallde.

E

O þu,

1. Tim.

2. v. 1. 2.

Rom.

13. v. 1.

S þu Eilífse Gud, með því þu hefur
 fyrir þín Heilaga Anda viðfalað,
 að Með skule gjöra Bætur, Benda-
 slur og Þakargjörðir fyrir Kongum og
 öllum Balldstjórnar, Meðum, Eftir því
 þeir eru aller þinn Gudleg Skynkan, því
 þar er einginn Balldstjórn, utan þun sie af
 þíne Befalningu, fyrir þeim Christelega
 Rómverska Keysara, og hans Tignarvells-
 de, Fyrir Þorum Mædugasta Herra,
 Danmerkur og Noregs Konge, og fyrir
 öllum öðrum Christelegum Kongum, Herr-
 um og Hofdingum, ásamt með öllu þeir-
 ra Ræðanente, og Mæfomnuðu Vinum
 og Benda-Meðum, En sierdeillis fyrir
 minnu Eilíflega Yfervallde, og þeim Er-
 lega Yfer-Doomara þessara Eyslu, og
 öllum öðrum Stjórnendum í Landinu.
 Þaðveittu þa fyrir öllum Boda og Skas-
 da til Viðs og Salar; Gief þeim öllum
 saman þína Mæd, so þeir með Kyningu
 þíns Gudlega Orðs upplýstir, gjarte Erv-
 lega og Kostgæflega síns Embættið, og
 hallde oss við þann hreina Evangelijær-
 doom. Uppfyll þa með þínum Guddom-
 legum Mædum, Viðsdoome og Skynse-
 me, að þeir vernde þa Froomu og Saf-
 lausu, en straffe þina Bonda og Mæng-
 latu,

lattu, og upphallde Hoflegum Setningum
 med goodre Stioornan og stijre Öllum. Hlutum
 til Tijmanlegs Fridar i Landenu, hvar
 med Einum og Sierhvörum verðe hallded
 við Vög og Lands. Riett, og þeir sem froom-
 er eru, hafe gooda Bernd og Forsvar, og i
 Öllum Hlutum sie fyrst og fremst leitad þín-
 ar Guddoomlegar Dýrdar, og Undersætt
 aña Gagns Veru og Sidsemdar, og All-
 meñelegar Nýtssemdar, og til Lucku og Vel-
 ferdar Undergiesens Almöga, So ad vier
 meigum i Mædum og goodum Fríde lifa, 1. Tim.
 við vora Björg og Mæring, æn Uggs og 2. v. 2.
 Otta, i allre Gudræfne og Sidseme; En
 epter því ad Kongsin, og allra Mæña. Hior Prov.
 tu standa i þíne Hende, og þu kænnt ad hneig- 21. v. 1.
 ia þau hvört þu villt, þa bið eg þig Almætt-
 ugur Gud, ad þu vilier fyrer Saker þínar
 Mýskunar Mædarsamlega sinna Hiarta
 og Síne allra Ogudlegra Tyræna, og Ö-
 mildra Herra Undarlegum og Onæmdug-
 um Afsetninge (sem vier höfum med vorum
 Syndum forþienad) svo ad þeir plægje ecke Prov.
 þan Alma og Besala Eljd i Landenu, nie 22. v. 22
 þvíngje Foolked med Omögulegum Þving-
 slum og Mógum, helldur hupe ad þeir hafe
 og so eirn Herra ær Hinnum, fyrer hvor. Eph. 6.
 ium ecke gyllder neitt Mængreinar. Allit, v. 9.
 hvorjum þeir hlíoota Einusiñe ad standa
 E 2 straangan

- 1 Cor. 5. strængaþi Reifningskap þar af, hvørne
 v. 10. þeir hafa hegðað síer hie ær Jorðuþe, vhrð-
 stu að veita þeim og gíe'a, að þeir Hugleide
 slijkt, vegna þíns Ríæra Sonar JESU
 Joh. 5. Christi, sem er Domare Lifendra og Dauds
 v. 22. ra, hvor med þier og Hellogum Anda, Lifer
 og Ríjfer í Einum Öfundurskiptanlegum
 Guddoome, að Eyllífu, Amen.

6.

Bæn fyrer öllu Undergiesnu Fólke.

- Rom. **D**u Marduge Gud og Fader sem
 13. v. 1. boded hefur öllu Undergiesnu Fól-
 ke, að hvor Mardur skule vera hlíð-
 en síjnum Öferbodurum, sem öfer honum
 Drottina, og þu hefur lagt slíka Skylldu
 upp ær Meþena, ecke alleinasta til að fordast
 Rom. Straffed, helldur og so vegna Samvitsk-
 13. v. 5. unar. Eg bíð þig, að þu vilier gíefa öllu
 Undergiesnu Fólke, að þeckia slíka þíi
 Guddoomlegaþi Bília, so að Eirn og Síer
 Eph. 6. hvor síe Hlíðeþi síjnum riertum Öferbods-
 v. 5. urum med Einfalldleik síns Híarta í öllum
 Hlutum, sem ecke eru ær moote þínu Orde,
 og heidre þa og myk. Is virde, svo sem þína
 Rom. Gæsfu og Heilaga Skýckan, og bídie fyrer
 13. v. 7. þeim, og greide þeim og gíefe giarnaþi vil-
 juglega það sem Síer hvor er Skylldugur
 að

ad Greida og Giallda ; Bardveittu ofþ
 eirneñ Eilijfe Gud, so ad eingeni forackte sij: Erod. 27
 na Yfermeñ nie Bofbe heim nie Formæle i 22. v. 28
 sijnu Hiarta, med því þu kallat þa Gude, so Pſalm.
 ſem þa er i þiñ Stad eru ſetter, og Valld: 82. v. 6.
 ſtiornena ſkulu haſa at Jorðunne. Þvi
 aller þeir ſem taka ſig upp at moote Yfer: Rom.
 valldenu, munu fella yfer ſig Hrædelegan 13. v. 2.
 Urſkurd, med því þeir standa hier med at
 moote þine Gudlegre Stjorkun, veittu eirne
 en þijna Ræd, so þeir aumu Undersættar
 verðe ecke Of-miög þviingader med nyunt
 Afsetninge, eða Of-þvingum og herdum
 Prældoome, Ellegar i Anan Maata und-
 erþrycfter med Ofriiſke og Enrañaskap
 uppat þad, ſat Nume og Fættæke Eiſdur,
 verðe ecke wtsogen og underþrycftur. En
 hvar nockrer verða Raanglega Margader
 va Þviingader, af Omulldum Herrum og
 Hofdingium, med Stilheyrelegum Þyngſl-
 um og Alögum, þa vilier þu Eilijfe Gud ſij-
 na þeim Fættæku Undersatum þijna Ræd,
 so þeir bere þenæn ſiñ Krofs med Hoog-
 værd, so ſem nockra Reynglu þeirra Erv-
 ar og Poleumæde. Byrdstu eirneñ ad Eyr. 2.
 heyra þeirra Kall og Andvarpan, og ad dæ: v. 5.
 ma þeirra Mælefne, og liita þar Myſkun: Erod. 3.
 ſamlega til, so ſem þu hefur giort vid Iſraels v. 7. 9.
 Børn i Egyptalande, hværia Utlegd, En:

md og Angist þu hefur um síðer alited, og
 Erð. 6. hefur Födurlega fressað þa frá þeirre þrona
 v. 6. gu Þyrde, under Kongenum Pharaone,
 med þíne styrke Hende. Þardveittu of
 Mystkunsame Gud, fyrer Heidnu og D.
 Christelegu Yfervallde, fyrer Ánarlegum
 Hofdingium, svo vier verdum ecke þræla
 Rom. 6. fader under þa Þantrwodu Afgudadyrk-
 v. 12. 13 ara. Vernda þu of eirneñ fyrer Of-
 Syndareñar, so vier lixum ecke vora Limu
 Rainglætenu til Pioonustu, og ad Synds-
 eñ Drottne ecke i vorum Daudlega Lijfas-
 ma, so vier verdum hvørke at Saulu nie
 Lijfe þviingader, vernda þu of og hialpa i
 allre vorre Meyd, fyrer Jesum Christum
 vorn Herra og Endurlausnara, Amen.

7.

Bæn 'a moote öllum Christneñar
 Övium.

Psalm. 2. v. 2. **D** Herra Gud, Hvar fyrer æða
 þeir Ogudlegu so miög an Sak-
 ar, og þeir Bollidugu taka sig upp,
 og Raidslaga hvør vid Ánan at moote þier
 og þinum Syne Jesu Christo (hirum
 Smurda?) O Herra Gud, Hverneñ
 Psal. 3. eru þijner Öviner svo fíolsgader? Og marg
 v. 1. er setia sig upp at moote þínu Heilaga
 Orde, til ad nidurfesia það, og i þess Stad

In ad leida i Ryrkiu-Sofnuden, þeirra
 Svijvirdelegu Afgudadyrkan og falskar
 Kleiningar: Þeir upphýsa Heimuglegar
 Fundingar, með Slægd og Þrettvíse,
 hvörnen þeir giete fyrerkomed Tæturum
 þíns Heilaga Orðs, Þeir hafa Bondt i ^{Psalm. 7.}
 Síne, og með Sluckuna ganga þeir þwng- ^{v. 15.}
 ader: En laut þeim sitt Aform bregdast,
 Þeir umsitia oss eirnen, og sem Leon situr ^{Psalm. 10.}
 um Braidena, so stunda þeir epter vorre ^{v. 9.}
 Sælu. Þeir sperra upp síjn Gin, svo sem ^{Ps. 5. v.}
 Eina opna Grof til ad svelgia oss, O Hér ^{10.}
 ra Gud, yfergief oss ecke i þeirra Balld, ^{Psalm.}
 því siardu ad þeir Ogudlegu Hoopar seigia ^{124. v. 1}
 i síjnu Hiarta, ad þu Drotten Gud hafer
 gleymt oss, og ad þu hafer byrgt þína A-
 sioonu; Þar fyrer Riis þu upp Drott ^{Psalm.}
 en, og upphlypt þíne Hende, og gleymt ecke ^{10. v. 18}
 þeim Almu og Boludu; Bakna þu Drott ^{12.}
 en, Hvar fyrer sefur þu? Bakna þu, og ^{Psalm.}
 burtfírfsa oss ecke so med öllu, Hvar fyrer ^{44. v. 24}
 byrger þu þitt Andlite? Og gleymer vorre ^{25. 27.}
 Eymd og Þianningu? Tak þig upp og
 hialpa, og frelsa oss vegna þínnar Giæfðu,
 svo ad Quinuren hafe ecke neitt ined oss ad
 gjöra, og þau Belials Born kúne oss ecke
 ad skada: Frelsa þu oss frá Hende þeirra
 Aharlegu, hvorra Lærdoomur ecke er til ^{Psalm.}
 neirnar Nytsenie, og þeirra Verf eru ecke ^{144. v. 8}

- utan Fals, því þeir vilja ecke saxta sig Leid.
1. Tim. 1. rietta, so þeir giore nockud Gott, Þeir vilja
6. v. 15. ecke ackta þig D Rotten allra D Rottin,
nie giesfa Giatur ad Berfum þína Handas
þar fyrer muntu forenda þeim en ecke upps
byggja þa. D D Rotten Gud Zebaoth,
- Ysal. 55 Strijd þu at moote vorum Mootstendur
- v. 1. um: Gief Vorum Christelegum Yfer
2. Par. 14. v. 9. Moðum Sigurvining at moote Dvinum
14. v. 9. þijns Nafns, því Siguren klemur af Him
- Ps. 10. nenum, og er ecke komeñ under mykum
- v. 15. Mañ: Fiolða, því þu kañt so vel ad Hialpa
- þa med Farum sem Rorgum; Þar fyrer
- þrioot þu i sundur Armlegg þeirra Oguds
- Ps. 70. legu, og gior þeirra Afseining ad ongvu, svo
- v. 3. þeir kome ecke fram siinum Naddagiorda
- um, helldur hlioote aller þeir ad skamast
- sijn, og til Haadungar ad verda, sem þig ha
- ta, og hupa sier ad asma þitt Heilaga Ord,
- Ps. 35. þeir hlioote ad hupa at Hæl, og ad verda
- v. 5. sem Dupt fyrer Binde, og þin Heilage
- Eingell reke þa i burtu, so þeir hroose sier ecke
- at moote þier, og seige: vor Hond hefur
- W. 46. slijft giort, Þin þu þar fyrer Dyrðarlega
- añ Sigur at Jorðune, og hialpa ofo vega
- na þijns Nafns, so þad verde ecke Ban
- helgad nie Eastad, Amen.

8.

Kvøld Bænesi.

Du Almættuge, Sterke
 Gud, Lifande Gud, Fader ^{2. Cor. I}
 vors Herra Jesu Christi, ^{v. 3.}
 Eg þacka þier, ad þu hefur med þíne
 Guddoomlegre Hlið, Ráðar-
 samlega Verndad mig æ þessum
 Deige, fyrir öllum Skada og Hæ-
 ska, So eg hese ecke lided neina Ne- ^{Esaiæ}
 yð af Ellds-Þoda, og ecke i Þetn. ^{43. v. 2]}
 um drucknad, og eingöngu Þíllu-Þíjr
 hafa mier grandad, Ad eg er ecke fall
 en fyrir Sverds-Eggium, og mün-
 er Öviner hafa mig ecke af Lífe tek-
 ed, nie neiner vonder Men Saurum
 sœrt, ad eg hese hvörke af Þioofum
 nie Ræningium feinged Skada nie
 Lemstrar-Saur, þar med, ad eg hese
 ecke falled mier til Danda, nie med
 nockru moote slasad mig Öværliga,
 edur i nockurn Mæta Límlestur
 orded, Og i einu Orde ad seigia, Þad
 eg er ecke komeñ i neirn Hæska Lij-
 fs nie Líkama, þad allt saman æ

eg alleinasta þíne Myrkunfeme að
 þacka, Þu sem varduveitir mig að
 öllum mínum Begun og Stigum.
 Eg bið þig nú ein framar, að þu vil-
 ier fyrergiefa mér allar mínar
 Synder, sem eg hefegiört að moote
 þier, Varduveittu mig Náðarsamt-
 lega að þessare Noottu, og alla mí-
 na Lífs-Tíð, að samt öllum þeim
 sem mér eru Náðkommer, Skylder
 og Teingder, fyrer allre Nýd og
 Angist, Einkum fyrer Döfulsins
 Vieslum og Svikum, hvar með hán
 ástundar Dag og Noott, að ánet-
 ta og forðiarfa oss, Varduveittu oss
 eirneñ fyrer þeirre skadlegu Þesti-
 lentin og Drepsoott, sem í Myrkun-
 um lædest, fyrer Stoor-Soottum
 og Siwkdoomum, fyrer Dvinarens
 Dgn og Skielsingu, fyrer öllu Illu
 til Lífs og Sælar, Þvi þu ert mín
 Völdug Hlíf, mín stoor Styrkur,
 mín Vernd að moote Brunanum,
 og mín Tíaldbívd að moote Mid-
 deigis-Hítanum, mín Vernd að
 moote Hrófunene, mín Hialp að
 moote

Psalm.
 91. v. 11

Psalm.
 91. v. 6.

Syr. 34
 v. 19.

moote Falsenu , Þar fyrer siertu
 Trufaste Gud vor Verndare , min-
 frijng þu oss med þíne Hlijsd , So
 Diosulsen kúne oss ecke ad skada ,
 því under þier alleina er komeñ ell
 vor Heilsa , til þijn alleinasta upp-
 hef eg mijn Augu , hvadan mier ^{Ps. 121.}
 kiemur Hialpen. Mijn Hialp ^{v. 1. 2.}
 kiemur af Drottne , sem skapad
 hefur Himen og Jörd. Sía þu , ^{Ps. 123.}
 Svo sem Augu Þienarana horfa ^{v. 2. 3.}
 upp at Hendur sína Yferbodara ,
 og so sem Augu Umbaattareñar ,
 horfa at Hendur sínar Hwgs-Mood
 ur , Svo horfa vor Augu upp at
 Drotten vorn Gud , þaangad til
 han verdur oss Naadugur og Mins-
 kunsamur , því vier erum miög Fax. ^{Ps. 70.}
 tæker og Nummer , Upplijs þu mijn ^{v. 6.}
 Augu , so eg sofne ecke i Daudanum , ^{Ps. 13.}
 Þu sem Lifer og Ríjker ad Ellijfu , ^{v. 4.}
 A M E N.

Áñar Jdranar Psalmur , sem er sa Þrij-
 tugaste og Áñar i Psalmatoluñe.

Seler eru þeir hvorum að Misgjörðernar eru fyr-
 ergiesnar, og þeir hvorra Syndir, eru huldar.

Sæll er þa Madur, hvorum Drottinn tilreisnar eðle
 Syndena, í hvors Aða einginn Flæði er.

Þviad þa að eg villde hafa þagad, þa urdu mín
 Þein Raattlaus, af minne Daglegre Andvarpan.

Þviad þinn Hænd var Rótt sem Dag þung yfer mi-
 er, so að mín Bókvan upphorade, so sem af Sun-
 ar Ferrer, Sela.

Þar fyrir meðfæne eg minnar Syndir, og dreg eðle Dul-
 ur að min Misgjörning.

Eg sagða: Jatta vil eg Drottne minnar Yftróðstur,
 þa fyrergassu mæ Misgjörning minnar Syndar.

Þar min munu aller Heilager þig bidia í Hagfæmteleg-
 að Tijma, þar fyrir nær eð Flooded mykillra Bæna þad-
 kiemur, þa nær þad hvorge til þeirra þinna sömu.

Þu ert mitt Athvarf, Þarðveit mig fyrir Augist, að eg
 so frelsadur, með öllu Gladvær, kunn að þrijsa þig, Sela.

Eg vil undervijsa þier, og vijsa þér þann Þeiginn sem þu
 ætti að ganga, Eg vil með minnum Augum leida þig.

Vered eðle þein Þeslar og Rólar, Þ hvorum þad eing-
 ein Skilningur er, hvorum Rén verda Bitel og Þeyti í
 Rún að leggja, nær eð þeir vilja eðle til þinn.

Sæ þinn Ogudhrædde þesur margar Plagur, Eñ hvort
 eð þann vonar að Drottinn, þann sama mun Rýstunseme-
 unfrjngia.

Gledied þdu í Drottne og vered glæder þier Riettlæst-
 er, og hroosad þar af aller Riettsferduger í Þiarta.

~~~~~

Þridiudaga

Bæner.

I.

Morgun Bæneñ.

Ysafadur

Lofadur Sie Gud Skapare
 Himens og Jardar, Lofadur Ps. 72.
v. 18. 19
 Sie D Rotten sá sem alleina
 Daseindarverken gjører, og Lofad
 sie hans Dirdarlega Nafn ad Ei-
 lifu, hvor med sinnum Guddoom-
 legum Blisdoome hefur skapad
 Dagen og Rottena, og þau ad Gen. 1.
v. 21.
 skiled, og þar med so Tilskyttad, ad
 so leinge sem Jorden stendur, þa
 skule þau ecke þrtoota, so ad Madur-
 en meige hafa sína Hvíld æ Root-
 tunne, og æ Dagen ad ganga aptur
 til síns Erfides. O D Rotten,
 Hvorfu mærg eru þijn Berk? Þu Ps. 104.
v. 23. 24
 hefur þeim öllum Blislega skyttad
 og Jorden er full af þíne Giesku.
 Fyrer slíka þína Belgjörninga sku-
 lum vær þacka þier ædur en Sool-
 en reður, og ganga fyrer þig þegar
 lifer af Deige. Þar fyrer Þrijsa
 eg þig nu cirnen, ad þu hefur laxted
 mig æ þessare Rottu Roosamlega
 Sofa og Hvílast, og med Glede og
 Heilbrngde upp aptur vakna, og þar
 med Fodurlega Verndad mig fyrer
 öllu

Rom.
13. v. 12

Esaiæ
50. v. 4.

Prov.
21. v. 13

öllu Övinnarins Vallde, og fyrir all-
re háns Bóndsku. Eg bið þig, að
þú vilst geyma minna Gælu í þíni
Hendi, og Vardveita mín Lífama
Heilbrigðan eftir þíni Þökkun,
og Vernda mig fyrir öllu Illu, og
fyrir öllum Væða og Skæða. O
þú goode Guð, eftir því að nú er
Tími til að standa upp af Svefni
Syndanna og alls Raunglætis, eft-
er því að vor Heilsa er nú nálæg, þá
Hjálp þú, so eg aflegge Verken
Myrkra, og skriðest Herklæðum
Líðsins, svo eg gænge Síðsam-
lega so sem að Deigi, ekki í Ofarte
ni Ofdrögn, ekki í Munadar-Lífi
ni Lofstæmi, ekki í Hatre ni Of-
und, heldur að eg Jálæðunst Jesu
Christo í sanre Trú og Christelegre
Umgeingne, Þess vegna uppvæk þú
mig alla Morgna, aðhrær þú minn
Fyrir, so eg heyr þitt Orð með Trú
öndu Hjarta, og hálsde þvi í minni
Miðe, Og að eg hneyge minn Fyrir
til Kalls og Gættbeidne þeirra An-
nu og Fættu, og yfergíefe þá ekki
í þeirra

i þeirra Nend. Og nær sem eg kalla
 til þijn i minne Nend og Angist, þa ^{ps. 86.}
 Bænheyr þu eirneñ mijna Graat. ^{v. 6. 7.}
 Beidne og fyrerlijt ecke mijna And.
 varpan i minne Stjdustu Nend, Lat ^{ps. 88.}
 mijna Bæn axla koma fyrer þig, ^{v. 3.}
 Sneig þijn Eyru til mijns Bæna
 Afalls, Uppfyll þu ofs Tijmanlega
 med þine Naad, þa vilstum vier hroo-
 sa ofs og glader vera i þier alla vora
 Tjisdaga, fyrer þañ sama þin Elsku-
 lega Son Born Herra Jesum
 Christum, Amen.

2.

Pactargjærd fyrer Helgunena.

Du Goode Gud Heilagur Ans
 de, þu sem af Fodurnum wtgeing, ^{Joh. 15}
 ur, og sendur verdur af Synenum, ^{v. 26.}
 og ert þeim Samjast og Sameilijfur, i ein-
 um Ofundurskiftelegum Guddome. Eg
 tilbid þig, eg Heidra Losa og Þrijsa þig, og
 þacka þier af Jnsta Hiartans Gruñe, fyrer
 alla þijna Belgiærninga, og sierdeilis fyrer
 þad, þu hefur af þine Eigeñlegre Naad, kall-
 ad mig og komed mier til þeirrar Heilogu
 Christelegu Erwar, og inñellt þier siaksum
 i mijna Saal i minne Skjrn, og aan Afstatts
 verfar

verkar þijn Verð i mier. Eg þid þig, að
 með því að eg fái eðe með siðs miðs eigs
 en Krapte nie Skilninge trúa að Jesum.
 Christum mið Drotten, eða til hans kom-
 ast, þa vilier þu kenna mier og leida mig i all-
 a. 13. a. Sannleik, og Anka og Eska i mier þa so-
 mu Trú, og giesfa mier riðtað Skilning
 þina Orða, og helga mig i soðu Bæna Al-
 kalle og riðtu Trúnadar Trauste, og veita
 og giesfa mier þan iðra Samvitkunar Frid,
 með Enliffre Endalausre Huggun, ásamt
 með allre Hughrenste, Stadfeste og Ugg-
 lense. Jnskrifa þu Jesum Christum i
 mitt Hiarta, þu sem ert Sjngur þess Efs-
 anda Guds, og gior þu mig Fullvissan um
 minna Salubialp, með þinum Vitnis-
 burde: Hugga þu mig að moote öllum
 Otta og Holldfins Ostyrk og Istodulense,
 Bert þu min trúa Hialpare að moote all-
 re Afkæru þess Jlskufulla Diosuls; Styrk
 þu mig að moote allre Dræntingu og Esas-
 seme, uppað það eg verð so i Trúne stad-
 fastur, og Jnsigladur fyrir þina Næð, um
 Guds Fyrerheit, því þu ert Pantur vorrar
 Eph. 1. Arsfleysdar oss til Endurlausnar. Beittu
 v. 13. 14 oss eirneð riðtað Astundan, og Jnelega And-
 varpan til Bænareðnar, so að vier með Son-
 Rom. 8. arlegu Trúnadar Trauste kollum og seig-
 v. 15. ium: Abba Elfkulege Fader. Uppfveif
 þu

þu i oss Elld breiðande Ríarleika, þu sem
 líetst þig síar med Elldlegum Tungum, líjd. Act. 2.
 ande yfer þa Heilögu Postula. Gief þu v. 3. 11
 oss Hiartans Einsalldleik, an alls Galls
 og Beyssleika, þu sem þig Openberader i Matth.
 Mynd eirntar Döfu yfer Þorum-Herra 9. v. 16.
 Jesu Christo við Jordan i hans Heilögu
 Skírn, uppar það vier óðlunf þína
 Smurning. Endurnya þu mig i þeim Jn-
 ra Mánnemum, so að eg meige fyrer þig ver. Job. 3.
 þa Endurboreñ, þu sem Kroptugur ert i v. 7.
 Naðenne og Sacramentunum. Það-
 veittu mig fyrer Afgudadyrkan og Engum,
 og fyrer öllum Óðadum og Billudoom-
 um: Tak þu i burt allan Öhreinsleika min-
 us Hugssots. Útsloef þu og nidurþrycf i
 mier allar Hóldlegar Gynder. Eart þa
 Syndsamlegu Fysu ecke fæ neirn Krapt i
 minnum Líkama. Helldur gíor þu þier
 Eirn Þrostad og Bistarveru i mier, og I. Cor. 2.
 Drottna i öllum minnum Limum, og inleid v. 16.
 mig epter þetta líd Lið i það rietta Födur. Heb. 1.
 Land, Amen. v. 24.

3.

Bæn minn stadfasta Bon.

M Jn Gud og Skapare Himens og
 Jardar, að þig vóna eg, Laattu Ps. 25.
 mig ecke til Skámar verða, því v. 28.
 þu

er Raad og mykell Endurlausn, þinn Hialp
 ar: Raad kunná eðle ad telast, og þinn Bond
 er eðle stutt orðen; Þar fyrir er það gott ^{Ps. 119.}
 ad trensta að Drotten, og reida sig eðle
 uppað Meðena, Bei þeim sem Efast um ^{Cor. 2.}
 Guds Gæfku, og hallda sér eðle vid hann ^{v. 14. 15}
 Stadfastlega, og hinum Ogudlegu sem ^{16.}
 hvarla hringad og þangad. Bei þeim
 Efasömu, því þeir trúa eðle, þar fyrir ver-
 da þeir og eðle verndader. Bei þeim sem
 eðle bjóða Drotten, hvornen mun þeim
 vilja ganga ad Sjádustu? Bolvadur er ^{Jer. 17.}
 sá Radur sem setur sína Bon að Manleg- ^{v. 5.}
 að Styrk ellegar að Einhverja adra Skiep-
 nu, eða uppað sínn eigin Verk, því Hæðni-
 aranna Bon mun fyrirfarast, og þeirra
 Traust mun ad engu verda. Þeirra
 Bon er so sem Kongulooar Befur. O! ^{Ps. 13.}
 þu Goode Gud, Beittu mæ ad eg vone ^{v. 6.}
 þar uppað alleinasta, ad þu ert so Raad-
 ugur, og ad mitt Hiarta gledie sig þar af,
 ad þu hialpar so giarnað: Styrk þu of-
 so vier hölldum of- so vid þa framþöðnu
 Bon, so sem vid eitt sterkt og örugt Atkier ^{Hebr. 6.}
 verra Saxna., Og ad Eirn og Sierhver, ^{v. 19.}
 sá sem slíka Bon hefur að þær, hreinse sig ^{1. Joh.}
 eirnen so sem þu ert Hreirn og Heilagur, ^{3. v. 3.}
 uppað það vier öðlunst það Epterkomanda
 Líf, og saum þar og hljóðum allt það.

2. Cor. 5. Gooda med Verke og Samleika, sem vier
v. 7. þofum hier vænt og vonad, Amen.

4.

Bæn minn Christelegt Lijtelæte.

N Emaattuge Gud, Epter því ad eitt
Esaiæ 2. v. 12. Dramblaatt Hiarta er Svijbirdes
legt, Þvi hvor sem fordiarfast skal
og ganga til Gruns, han verdur adur
Prov. 16. v. 18. Stolltur og Dramblaatur, og Hofmood-
Syr. 10. v. 16.ugt Siñe geingur undan Fallenu. Þu
Drotten Gud Zebaoth hefur alla Tijma
læted þa Dramblaatu til Skammar verda,
Lucæ. 1. v. 51. og ad Endalokunum fyrersfared þeim. Þu
fundurdrenfer þeim Dramblaatu i þeirra
Hiartans Hurunum, en Audmivokum gies-
ur þu Raad, og upphesur Lijtelmagnana
Ms. 113. v. 7. vor Duprenu. Þvi bid eg þig, veittu mier
rietta og Christelega Audmykt, so eg lære
ad vera Hooavær, og af Hiarta Lijtelæts-
Matth 11. v. 29.ur epter mijns Herra Jesu Christi Ept-
erdæme, hvor þo han være Guds Zmynd,
þiellt han þo ecke fyrer neitt Raan Gude lijfs-
Phil. 2. v. 6. 7.ur ad vera. Helldur Lijtelætte han siakls-
an sig, so ad vier fyrer han verðinn upphaf-
er til Eilijfs Ljfs, og lærum af honum sljfs-
Job. 4. v. 14.ka Audmykt. Bardveittu mig fra allre
Drambseme Andlegre og Ljfsanleare, lat
hana hvørke Rjfsia i minnu Hiarta, nie i
minnum

míjnum Ordum, með því hun er Upphaf
 og Under-Root allrar Fordíorfunar: Því Syr. 3.
 Ósmetnadur gíorer alldrei Gott, og þar v. 30.
 fái ecke neitt utaí Þítt eitt af ad koma, Og
 hvor sem Dramblaatur er, sár byrjar mar. Syr. 10
 gar Svíjvirdingar. Veittu mjer þaí Rað, v. 15.
 ad eg kúne ad Hugleida það, ad eg er ecke
 utaí Andstyggelegur Saur, hvorneí vill Syr. 10
 þa sro Aluma Molld og Áska upphrenfja v. 9.
 sier? Þar ad auk, Hvað híaípar Maíen, Sap. 5.
 um Þríal og Stolls, hvað stodar honum v. 8.
 haíns Ríjfedæme með Dramblætenu? Það
 hverfur Álltsamaí í burt, So sem Eirn
 Skugge. O þu Elfkulege Gud, Þarð
 veittu míg fyrer þeirre Andlegu Drambsæ
 me og Ósmetnade, hvor ecke verkar neitt Syr. 3.
 Gott, helldur eykur eirure Eymdeíne ofaí v. 29.
 aa adra: Laattu míg ecke verda Ósbelgde
 aí, nie Óf-stærrelaítaí af þeim Gasfunt
 sem þu veiter mjer, So eg mísbræke þær
 ecke, eða forackte nockurn Maí híaí mjer,
 því vier hófum vííft ecke neitt af síalsum
 oss til, helldur kímur það allt af þíer, hvað
 vier hófum. Og hvorneí fái nockur
 Madur ad hroosa sier, so setí hefde haí það I. Cor. 4
 ecke meðtefed? Þar fyrer híaípa þu, so v. 7.
 eingeí halld meir af síer, eí honum ber af 12. v. 3.
 sier ad hallda, helldur ad vier holldum
 Hooffsamlega af síalsum oss, og vídurkíen

- um vorar Synder, og hófum Eitt kramið
 Ps. 51. og Sundurknoðad Hiarta, hvort þu munt
 ecke fyrerlihta. Þardveittu mig eirneð
 Ps. 19. fyrer þeim Siakshælnu, so eg fyllest ecke af
 v. 14. Spotte þeirra Dramblaatu, nie af For-
 sökum hina Hofmoodugu. Laattu mig
 ecke af þeim underþrycktað verða. Gief
 2. Pet. 5 þu að aller vier Aludmiskium oss under þine
 v. 6. Bolldugre Hende, so að þu upphesier oss
 að þínum Tijma, Amen.

5.

Bæn fyrer öllum Christelegum
 Hioonum.

- H**eilagur Gud og Myrkunsamur
 Fader, þu sem siakfur hefur Jñ-
 Gen. 2. sett Hioonabands. Stiettena, og
 v. 22. lætur þier það þægelegt vera, að Madur og
 Syr. 25 Rona bræ til samans, 3 Erlegu Lijferne,
 v. 2. og Jñbyrdis Kierleika, og uppfylle Bers
 Tob. 8. öldena, og auke það Christelega Sofnud
 v. 9. með Barneigneðe, Hvar fyrer þitt Hei-
 laga Nafn verða Eilijflega Lofað og Þrijs-
 Gen. 3. að. Eg bið þig, að með því að Diosulleið
 v. 14. sá sem er sá Argaste Dvinur allrar þínar
 Gudlegrar Skynunar, umsitur þessa
 Stiett hardlega, með allshattadre Slægd,
 og setur sig af öllu Megne þar að moote, Þa
 vilst þu veita öllum Christnum Hioonum
 þíne

þinna Nædd, so þau vidurkiene, ad þu hefur
 Jnfett þessa Stiett, og hase sljka Huggun
 i sine Samvitku, ad þau sieu i eirnre good. Gen. 2.
 re og pier þægelegre Stiett, I hvørre þau v. 18.
 Lüne eirneñ ad þioona pier, og Sæluhoop-
 en ad verda, so þau sieu þess alvarlegre til
 allrar Þocknunar ad giora þad sem þeirra
 Kallan tilheyrer: Hiaalpa þu so þau Ottest
 þig, og une Christelega til samans hvort med
 ødru, I riettre Elsku og Eindrægne, og Gen. 3.
 neyte sijns Brauds i Sveita sijns Andlit v. 19.
 is, og uppale sijn Børn i allre Gindhræð-
 slu, þar med ad þau bere Þoleñmoodlega Eph. 6.
 hvort med ødru, þañ lifsa Kross, sem ecke v. 4.
 brestur i þessare Stiett. Afstjir þu Hiona
 bands Diofenum, so hañ uppræte ecke nie Tob. 3.
 forðiarfe sljka þinna Skopun og Skynfun, v. 17.
 nie giorre þeim sem i Hioonabandenu lifa,
 þeirra Stiett Leidenlega nie Hatursama, og
 drage Hiooneñ i sitt Net eda i sijna Tals
 Snoru med Bantrøñe, nie niðursæe sijnú Ps. 10.
 vonda Sæde æa mille þeirra, med allshætt v. 9.
 adre Tvijdrægne, Osamþycke og Benstleik
 þeirra Hiarta, uppar þad, þau verðe ecke
 villt nie Afvega leidd, til ad syndga æa moote
 þinum Þodordum, med Hoordoomie eda
 Saurlifsnade, eda lockest til ad yfergiesa
 hvort añad, og falle so eda hrase i adrar
 Stoor:Synder, Skæñer og Lostu, elleg-

ar life añars i Hatre, Ríjfe og Tvíðrægne,
 Eph. 4. med Kvalning síñar Samvitísku, þvar med
 v. 3. Bæneñ og allar Chrístelegar Jðfaner hind
 rast, Kyrkíu, Söfnudureñ Hneiflast, og
 ssa Goode Heilaga Ande hryggest. Hícal
 þa þu Mýskunsame Gud, so að þoll þau
 Híoon sem illa fíemur saman, verðe aptur
 forlífkud i þíñu Rafne, og fyrergíese hvort
 ødru af Híartans Gruñe, og mífest að síñra
 Fyrstu Trwlofan og Híoonabands Gíor-
 ning, og bve so til samans i ríettre Elísku og
 Trwseste, og Heye og Lære þitt Heilaga
 Eph. 5. Ord Kostgíæselega, og hase það i allre
 v. 25. Bírðingu, og vone og reide síg uppa þig i
 øllum síñnum Mootgænge, og Lofe og Þríj-
 se og Beggame þig med síñnum Bænum, og
 Chrístelegu Framferde, og verðe þar med
 jafnañ fundeñ i þíñe Þíoonustu og Þock-
 nan, og epter þetta Forgeingelega Líf, safn-
 est med øllum Gudhræddum Híoonum, i
 þitt Eilífa Dírðar-Ríjfe, Amen.

6.

Bæn fyrer øllum Chrístnum
 Ungmönnum.

Matth. 19. **M**ýskunsame Gud og Eilíse Fads
 er, Þu sem hefur síerlega Elísku að
 Børnunum, og bíður fyrer þíñ
 Elískulegañ Son þau til þíñ að færa, þvís
 að

ad af Muñe Unabarnaia og Bríoostimpl: Psal. 8.
 fíngana, villtu tilreida þíer Lof, þar fyrer v. 3.
 hefur þu og alvarlega boded, ad Men skule Eph. 6.
 uppala Borneñ i þínum Otta og Vidur: v. 4.
 fíeningu, og ecke forsooma það. Eg bid
 þig vegna þíns Elskulega Sonar, hvor ofs Esaiæ 9
 til Gooda Fæðdest eitt Ungbarn, og hefur v. 6.
 rothellt sínu dýrmæta Bloode at Krossens
 Frie, so vel fyrer Borneñ (so sem Sam. 1. Pet. 3
 Ersingia Mædareñar) sem fyrer hina Dild v. 7.
 rudu. Beittu þína Mæd þar til, ad all-
 er Hws. Fedur og Hws. Mædur, Skoola Eph. 6.
 Menstarar og Fukt-Menstarar, uppfoost v. 4.
 re síñ Børn, Ungmene og allt Heima-
 Ffolk i Heilsufamlegum Værdome og Vid
 urfíeningu þíns Bilia, I goodum Dýgd-
 um og Vælegum Lystum, þínu Gudlega
 Mafne til Lofs og Dýrðar, og til þeirra
 eigena Scatuhialpar, I allre Væru og Sid-
 seme, uppar það þau lære frá Værdome,
 ad Ottast og Elska þig, síñ Gud og Skap-
 ara og Endurlausnara yfer alla Hlute
 fram, af öllu sínu Hiarta, og ad ganga i
 þínum Bodordum. Værdveittu eirneñ
 þañ Elskulega Ungdome, so ad þañ verde
 ecke med Fals. Kíeningum og raangre Gu-
 ds Þíouustu, eda D. Chrístelegu Athæse
 Afvega leiddur. Værdveittu eirneñ Unge-
 meneñ fyrer vöndum Selskap og Ofdryck.

- Eyr. 33 iu, fyrer Saurlifnade, Jdiulense, og ad
 9. 28. þau spillest ecke nie hneyrlest af vondum
 Epterdæmum. Gief þu og svo Nard olls
 um Børnum, ad þau laate sig upp Alga og
 Egypta, og sieu hlijden sijnnum Forelltrum,
 Eph. 6 Yferbodurum og Skoola-Meisturum, 3
 1. 5. Einfallbleif sijns Hiarta, og medtake Skil-
 ning og Bijsdoom, so þau verde Bitur og
 Hyggen i Otta D Rotten's. En med því,
 ad Mañlegt Hiarta er fyrer Fall vorra
 Gen. 3. Fyrstu Forelltra fordiarsad, og ecke hneygt
 11. 21. utan til Jlls eins frax Barn-Æsku, þa tal
 Prov. 22. 4. 15 þu i burtu Heimstuna sem Ungdoomenum
 er Hiartgrooen, so þau giese ei Dsmked
 Rvom heim medfædda Siwkleif og Arfs-
 Syndene, nie uppalist i siine Priooofu, ept-
 er sijnnu eigen Siine, nie verde Praalaxt og
 Hardsvijsrud. Þar fyrer Jnplanta þu
 Goode og Heilage Gud, Otta þijns Hei-
 laga Anda, hvorn þau hafa i Skijnene
 medteked: Stioorna og Stiyr heim til alls
 Prov. 3. Goods, so ad þau Lære þitt Ord, þitt Lög-
 1. 3. 6. maal og Bodord, og take þau sier til Hiar-
 21. ta, og feste þau ax sin Hals, so sem hid
 Prijdelegasta Skart, uppæ þad þau þioo-
 ne þier þar med i allre Erw og Christelegre
 Hlijdne, Hier Stundlega, en sijdan E-
 ljfflega, Amen.

7.

Bæn a moote Dlofulsins Rijke.

Di Herra Jesu Christe, Mildaste
 Gud, med því að Dlofullen er einn
 Hofdinge þessa Heims, og þar með Joh. 12
 sterkur og Hervopnadur, hvort sitt Herber. v. 31.
 ge vardveiter, og aan Afstaats styrker, Efler
 og Enfur sitt Rijke med allshattudum Af-
 gudadyrkunum, solskum Varddoome og Eng-
 um, med allskins hrædelegum Syndum og Luca 12
 Svijvirdelegum Vostum. Þá bid eg þig, v. 21.
 þu sem honum ert Yfersterkare, og hefur I. Sam.
 þan sterka Helvijtska Goliath yferuned, og 17. v. 49
 sært þan vor síne Hardnessku, og þar að au- Luca. 11
 ke Hersaangenu i sundurskipt, og nidurbrot, v. 22.
 ed þans Rijke, að þu villic einnen framveig-
 is med þijnum Guddoomilegum Krapte og
 Almætte, nidurbrioota Dlofulsins Berk,
 og vardveita oss fyrer þans Rijke, i hvortu i Joh. 3
 Myrkur og Bantrw, Synder og Skam- v. 8.
 er og allshattader Vester hasa fullan og all-
 an Yfergang, og Rijkstra þar Hoopum
 saman. O þu Christe Guds Son, þu
 riette Samson, þu Dirdarlege Sigurveg Jud. 16
 are og Strijds. Hofdinge, þu sem med þijn- v. 30.
 um Dauda hefur þan Eilijfa Dauda, i
 þine Sigurviningu afmaad, Og þans II. Cor.
 Brodd og Bana Spioot af honum teked, 15. v. 54
 og

- og giört Helviðte með öllu Sigurvínningar-
laust, og fressað og vitleidt þaðan þa sem
2. Pet. 2 bundner voru með Myrkraða Hleekjum,
v. 4. og teked so alla Magt, og allt Balld frá
Diosfinum. Eg bið þig, veit mier þinna
Raid, að eg bliðse í þínu Ríðke, og se Heil-
brýgdur í ríettre Tru, og so sem eg hefe í
míne Skíjrn Heited og Lofað þíer míz
Herra Gud og þínu Heilaga Evangelio,
og þar æ moote afneytad Diosfenum, og
öllum hánis Bília og Verkum, og öllu ha-
nís Althæfe. Ad eg meige slíðkæ Sattu-
Eph. 6. maala stöðuglega hallda, Því nær þu míz
v. 10. Gud, styrker mig með þínum Kræpti, þa
stend eg, En þegar þu hefur þína Hond af
mier, þa ligg eg strax fallen. Þar fyrer
Matth. Falla eg til þín, þu sem komeñ ert í þessan
v. 21. Heim, til að fressa þitt Fólck af sínum
Synnum. Laattu þa ecke forðæmda ver-
da, fyrer hvort þu hefur røðellt þínu Heil-
aga Bloode. Tak í burt frá oss allt það
sem þu Synðsamlega Naattura hefur æ
oss forðiarfað, og vartveit í oss allt það
sem þín Raid hefur í oss verðað. Híal-
Rom. 6. þa þu so vier laatum ecke Synðena Drott-
v. 12. na í vorum Daudlega Lífkama, eða síeum
heñe hlíðuger í heñar Synnum, og líaum
ecke vora Límu til Hervopna Raanglætes-
fins, so vier verðum ecke Prælar nie Eign
Synð

Syndareñar. Gief oss þa Nád, ad vier
 verdum af Hiarta Dviner allra Odygda,
 og vortíjnum þær, en giesum siailfa oss Rom. 6.
 Gude, so sem þeir, hvöríer af Dauda eru v. 17.
 lifande ordner, og þíoonum þíer híer Stund
 lega, En síjdan Eilíflega, Amen.

8.

Kvöld Bæneñ.

Derra Gud og Heilagur Fad-
 er, æ Deigenum kalla eg til
 þíñ med míne Raust, þegar Psalur.
 míer er Angursamt, æ kalla eg þí 88. v. 2.
 og ad Kvöldde míneft eg æ þíña Psal.
 Gíæsku og Tröfeste, sem þu hefur 18. v. 7.
 andshndt míer. Og síerdeilis Lofa
 eg þí og Þegsama, ad þu hefur af
 þíne skíærre Nád og Mýskunseme,
 so Fodurlega verndad míg og vard-
 veitt, æ þessum unílídnun Deige,
 æan allrar míñar Forþíennustu og
 Verdugleíka, fyrer Otelíanlegum
 Skada og Hæstasemdum, sem míer
 hefde kunnad til ad falla; so Andskot-
 en hefur ecke Tortínt míer, med
 bráðum og herfelegum Dauda, og
 ad eg hese ecke feinged Skada af D-
 vdr

Psalm.

148.

v. 8.

vedre, Hagle nie Elldingum, að stor-
er Stormar hafa ekki grandad mi-
er, og sá hið vonde Övín hefur ekki
grandad mier, í Mat nie Dryck, með
Entre, eda öðrum sínum Pusund-
földum Svikum. Og að eg hese
ekki falled, so að eg Beinbrotnade
á Höndum nie Footum, þar fyrir
setge eg þier nu, og alla Tijma, Lof
og Þacker, og bið þig, vegna þeirrar
bensku Þijnu Jesu Christi, að þu
vilier Fyrergiefa mier alla míjna
Misgjörninga, sem eg hese gjort á
moote þier á þessum Deige. Og
að þu vilier nu ein framveigis á þess-
are Tilkomande Moottu, Máðar-
samlega vernda mig fyrir míjnum

Pl. 91.

v. 9.

Moottstandara, þeim leida Diöfle,
og fyrir allre Ögn og Skielsfingu

Cap. 17

v. 4.

Mæturenar. So eingenn Fornia,
nie neinar Misfjningar fæle mig
nie skade. Þardveittu mig með

Lucæ. 18

v. 13

öllu því sem eg hese, frá Batns-
Meyd og Boda-Elde, og fyrir öllu
Illu til Lífs og Salar. Læt
mig Sofa og Hvílast Moosamlega,

aan

An allrar Sorgar og Angursæme,
 uppá þad eg meige með minnum
 Siartans Augum midt i Myrkrun- Mich.
7. 99
 um síð Flósed þíns Buddoom-
 lega Gensla og Flóoma yfer mier
 skijnanda, þvi þu ert skært og san- Joh. 1.
v. 9.
 arlegt Flóos, hvort ed upplijser alla
 Dinnu og öll Myrkur sem oss um-
 frjingt hafa: Þu Drotten Gud
 ert hía mier, þu ert mitt Viarg, Ps. 18.
v. 2.
 minn Borg, minn Frelsare og minn
 Lyfte-Gardur, á hvörn eg trenste,
 minn Skjöldur og Horn míns
 Siælprædis, minn Vernd og Hljf.
 Minn Herra Gud, til þinn tvöbreide Ps. 143.
v. 7.
 eg minnar Hendur á Róttene,
 Fljtt þu þier mier til Siælpar og
 vernda mig á þessare Róottu, so að
 minn Ande sofne ekki i Syndunum, Ps. 13.
v. 4.
 og að minn Lífame mæte ekki neinu
 Bondu: Velt þu mig upp i Ríett-
 an og hæfelegan Tijna, so eg meige
 síð þar Flóos Morgun-Dagsins,
 og lifa þad af, epter þínum Rað-
 ugunn Vísia, Þu alleina kantað Ps. 21.
v. 5.
 leingta minnar Lífs-Stunder, og
 að

ad fylla mig med Allshattadre
 Ps. 103. Blessan, I Dorum Herra Jesu
 v. 4. Christo, Amen.

**Þridie Þdranar Psalmur, sem er fa
 38. i Psalmatolune.**

Drottē, Straffa þu mig eðe i Grind þíne, og Topp
 ta mig eðe i þíne Reide.

Þviad þijn Skepte þau sífnga mig, og þíju Hønd þus
 hardþiakar mier.

Eingen Heilbrygde er i minnu Hollde, fyrer þíne Dagn
 an, Og eige nokkur Fridur i minnum Þeinum Fyrer Eske
 um Synða mína.

Þviad minnar Misgjörðer eru uppgeingnar yfer mitt
 Høfud, Þífa sem snur stoor Þyrde eru þær mier mykels
 til Öspwngar ordnar.

Mijn Sær þau eru Fveñ og Roteñ, fyrer Heimsku
 minnar Sæler.

Eg em bæde Þitvugur og Þogē, um allan Dag þa geing
 eg Þryggur.

Þviad minnar Þendar eru uppvisnadar med øllu, og eing
 en Heilbrygde er i minnu Hollde.

Mier er øllum usúskipt, Eg er misg sundur-kramen, Eg
 øpe tót af Andvarpan míns Þiarta.

Drottē, Fyrer þier er øll mijn Afstandan, og mijn
 Andvarpan er þier ei Ökuung.

Mitt Þiarta þad skielstur, mín Kraptur þan þesur mig
 yfergiesed, og Þioosed mína Augna, þad er i burtu frá
 mier.

Mijner Þiner og Kúlingiar standa i giegna mier, og
 fordast minna Þlaugu, Og mijner Næwngar flýa længt i
 burt frá mier.

Og þeir sem leitudu minnar Sælu, umsitia mig. Og
 þeir eð mier vilia þid Þonda, tala um þad, þvorneñ
 þeir

þeir sœe þessu Skada giort, og allt jafnt sitia þeir æ
Svitrædum.

En eg hlíft að vera sem Dansinge og þeyra eðle, og so
sem Maallaus, sœu ed ei upplíktur sínum Múne.

Eg treysti Drottenu að þig, Þu Drottenu Gud min
munt Bænþeyra mig.

Þviad eg sagde, að ei mundi þeir nœ að gleðia sig yfer
mier, Og þa minner Fætur stefndu, að hœlast um við
mig.

Þviad þar til em eg giordur, að eg skule Mootlæte lifða,
Og minn Þijna er jafnan fyrir mier.

Þviad eg giore kunná min Misgiörning, og ber Angur
fyrir minnar Synder.

En minner Dviner þeir lifa, og eru Megtuger, þeir ed
mig hata fyrir eðert, eru Mvfilshættar.

Og þeir ed mier giöra Illt fyrir Gott, setia sig upp i
moote mier, Af því eg framfylge því hinn Goða.

Yfargief þu mig eðle Drottenu Gud min, Vert þu eðle
Fjarlægur til að standa þíð mier, Drottenu mitt Hialp
ræðe.

Midvifudaga

Bæner.

I.

Morgun Bæneñ.

N Maattuge Mv Skunsame
Gud, Epter því að allar þijn-
ar Stiepnur skulu Lofa og
Þrijsa þig aðn Afslatts, hvad eirneñ
giöra

psalm.

104.

v. II.

gjöra Smá-Fuglarnir under Him-
 nenum, hvort þegar Snemundis
 á moote Deigenum, Þrijsa og Þeg-
 sama þig eilífsan Gud Þagurlega, so-
 sem sín eigin Herra og Skapara
 með sínum Tungum og Kvake.
 Svo þacka eg þér nú af öllu Hjar-
 ta, að þu hefur Verndad og Vard-
 veitt mig á þessare Noottu, og á
 öllum Fyrerfarande Tijma míns
 Lífs, under þíne Vernd og Hlið,
 allt til þessarar nælægrar Stund-
 ar, og uppvæð mig af Svefne og
 Myrkum þessarar Náttur, og látt-
 ed mig glada og Heilbrygda upp-
 standa. Eg bið þig fyrer þá Dírd-
 legu og Heilsusamlegu Upprisu Je-
 su Christi frá Daudum, að þu vil-
 ter eirnein Framveigis Vardveita
 mig, frá allre Ólucku, og fyrer öllu
 Vöndu, ásamt með öllum þeim
 sem mír eru Skilðir, eda i Ána
 Máta Náttomner. Þar með eir-
 en, að uppfylla mig á þessum
 Morgun-Tijma, með þíne Myk-
 unsame, að eg vtende alla þína

Dag med Gledde, epter þjinnuð Bod. Ps. 119.
v. 47.
 ordum annarra Daudlegra Syn-
 da. Þeit miter þinna Nædd, so sem
 eitt Morgun-Regn, og so sin eina Prov. 3.
v. 10.
 vartarsama Degg, sem arla Mor-
 guns wtbreider sig og vofvar Land. Gen. 2.
v. 6.
 ed, so vilier þu wtbreida yfer mig þin-
 na Gæsku, og Endurnya mitt trega
 Síne, so eg sie arfs ad glæra þin
 Vilja med Fegnude, Stioorna miter
 med þjinnuð Heilaga Anda, So eg
 meige þioona þier med breinu Hiar-
 ta, I samarlegu Riettlæte og Hei- Lucæ. 1.
v. 75.
 lagleika So sem þier er þægelegt.
 Þardveittu mig a þessum Deige,
 so eg Syndge ecke a moote þier, nie
 saurge eda flecke minna Samvitku,
 med Holldlegum Gyrdum, hvor
 iar i moote Saluðe strijda. 1. Pet. 2
v. 11.

Þernda þu eirneð minna Tungu
 fra vandum Ordum, og geym min
 ar Barer, ad þær tale ecke Fals nie Ps. 34.
 Lygar. Skammarleg Ord og fífls- Eph. 5.
v. 4.
 legt Hial (sem Christnum hæfer ecke)
 Lattu vera langt fra miter. Hial
 þa þu so ad eg hneyrle engvað nie

Rættale med míjnum Verum, nie
 Fordærme, Laste eda Forsínaxe nock-
 Syr. 22 urn Mañ. Oh! Eg vísle ad eg
 v. 32. kynné ad setia Laus fyrir miñ Muñ,
 og ad þryckia föstu Jñsigle a míjn-
 ar Varer, so eg kome ecke þar fyrir í
 neina Hrósum, og míjn Tunga for-
 diarfe mig ecke. Gief mier þa Naad,
 ad eg vidurkiene og straffe siakfañ
 mig í míjnum Brest og Brensklet-
 ka, so eg falle ecke under þín strau-
 ga Doom og Urskurd. Þetta veittu
 mier Enliife Gud, Fyrer vorn H Er-
 ra Jesum Christum þín Elskuleg-
 añ, Son, Amen.

2.

Þackfargtjod fyrir Christi Kyning,
 þad er, fyrir Guds Ord og Evan-
 gelium.

Matth. 11. v. 25 **E**S Beasama þig Fader og H Er-
 ra Himens og Zardar, ad þu hefur
 Colos. 2. v. 3. **O**penberad oss Fyrerlittum og For-
 sktudum Smar-Bornum þitt Heilaga
 Ord og þad Elskulega Evangelium, i hvör-
 iu aller Siakrsiooder Bistkunar og Vidur-
 kieningareñar hulder liggia. Hvort þu er
 Okinn

Ofunugt Spekingum og Vitringum þess Matth.
 arar Beralldar. Já, Elskulege Fader, So ^{11. v. 26}
 hefur þetta þorgelegt vered fyrir þier, fyrir
 Nifka þina Belgjörninga vil eg alla Tijma
 Lofa og Þrijsa þig, þu sem hefur laated mig
 Fædast af Christnum Foreldrum, fyrir
 hvorra Hónd eg hese með þíne Hialp kom-
 est til riettrar Ervar, og ad þu hefur með ^{Es. 60.}
 Geisla þíns Guddoomlega Lioofs, upplijst ^{v. 3.}
 mitt Híarta, og frelsad mig frá öllum Fól-
 skum Lærdóme og allre Afgudadýrkun,
 uppat þad, eg verde hluttakande og Sam-
 Erfinge þína fyrirheita i Christo, fyrir þad
 Heilaga Evangelium, hvort ofs bodar og
 fúlgjörer þan Dransakanlega Ríksdóom
 þínar Raadar, og upplijser ofs so vier vitum
 hvor þar sie Samfelagskapur þess Leynd- ^{Colos. 3}
 ardooms, sem launga Tijma hefur allt til ^{v. 26.}
 þessa huleñ vered. Þu hefur blessad ofs ^{Ephes. 1}
 með allshattadre Andlegre Blessan i Him ^{v. 3-4-9.}
 nessum Audæsum, fyrir Christum, so sem ^{10.}
 þu hefur fyrir þan sama wtvaled ofs, ad-
 ur en Grundvollur Beralldareñar var
 lagdur, og hefur laated ofs vita Leyndar-
 doom þíns Bilia epter þíne Pocknan, og
 þan sama hler framleidd fyrir þan, so ad
 þan verde nu Predikadur, þar Tijmen er
 uppfylltur, aa hvorum vier heyrum nu ^{Eph. 1.}
 Samleikans Ord, sem er Evangelium um ^{v. 13.}

- vora Sæluhjálp, fyrir hvörn vier höfum
 eirneñ Dörfung og friðsalañ Adgang i
 fullu Trauste, fyrir Tröna að þig, því fyrir
 Actor. 4 er utan hafi er ecke i neinum öðrum Heilsu
 v. 12. gief, og þar er eckert añað Nafn Mönnu-
 um giefed, I hvörui vier skulum Sælu-
 hoolpner verda, utan alleinasta i Nafne
 Joh. 14 Jesu, hvor ad er Begureñ Sæleifureñ
 v. 6. og Lífed, Port og Dyr til Himnarykis.
 Hvor med því fullkomna Öffre sjins Hei-
 laga og Flecklausu Lífama, hefur vorvegad
 Hebr. 9. oss eina Eilífa Endurlausn, aan allrar vore
 v. 12. ar Silverfunar og Forþienustu, þañ sama
 hefur þu upp aptur vafed frai Daudum,
 Eph. 1. og sett hafi til þínar Hægre Handar að
 v. 20. 21 Himnum, yfer allar Hofdings. Stietter,
 Balld, Magt og Herradæme, og allt það
 sem nefnast ma, ecke alleinasta i þessare
 Veröldu, helldur og so i því Tilkomanda
 Lífe. Eg bið þig, að þu vilier hallda oss
 Stadfastlega við slíka Heilsusamlega
 Cap. 15 Trö, og Vidurkæñing, I því að þeckia þig
 v. 3. Riettelega, og að vita þína Magt, það er
 ein Root þess Eilífa Lífs, Amen.

3.

Bæn min rietta og sanna Elsku.

- Matth. 16. v. 6. **D** Herra Jesu Christe, Sonur
 Cap. 7. þess Lifanda Guds, Speigill
 v. 29. þeirrar Góðdómslegu Dyrðar og

eilijfs Dooima, þu sem hefur elskad oss allt
 til Enda, og af heitre Aft dæd a Krossen; Joh. 13.
 um, fyrer oss auma og Synduga, og frel v. 1.
 sad oss þar med, fra þeim eilijfa Dauda, Joh. 13
 og laated oss þar vera til Fyrermyndar, v. 15.
 um þan rietta Breiðanda Kærleika, sem vi
 er eigum hvor edrum ad veita inbyrdis. Joh. 15
 Eg bid þig fyrer þinna stooru Tröfeste, ad v. 17.
 þu vilier verma vor Røldu Hiortu, med
 Elde þijns Guddoomlega Kærleika, ad vi
 er þig sañan Gud med Fodur og Hellogum Deut. 6.
 Anda, i eirvre eilijfre Ofundurskipalegre v. 5.
 Guddooms Veru yfer alla Glute frañ,
 og af øllu Hiarta elskum, og vardveitum
 þijn Ord. Og ad vier elskum hvor añan Joh. 8.
 Inbyrdis Hiartanlega, epter þjinnu nya v. 51.
 Bodorde og Epterdæme. Og audshnum
 oss þar med riett Christna, og þinna Lære Joh. 13
 sveina, hvorier Endurfædder eru, ecke af v. 15.
 Forgeingelegu, helldur Oforgeingelegu
 Gæde, sem er af því Lifanda Orde, hvort
 eilijfslega blifur, veittu þad, ad eirn og sier
 hvor Christen añest añan, so sem Ein a eins Rom.
 Lifama, med Broodurlegre Elsku og Hiar 12. v. 4.
 tanlegre Tröfeste; Þar med ad slijf Aft
 seme sie ecke Følsk nie uppdæktud, helldur
 rietteleg, og yferdrepskaparlaus, so ad vier
 elskum ecke hvor añan med Orde og Tröng
 gu, helldur med Berke og Sanleika, upp

Sveif þu vor Hiortu með þínum Heilaga
 Anda, svo að vier eirneñ eptir þíne Fyrer-
 myndan elskum vora Dvine, og gíorum þe-
 Matth. im Gott sem oss hata og ofsfækia, og gíefum
 5. v. 44. þier Hefndena, í øllum Hlutum með Pol-
 Rom. eñmæde. O! þu Sonur Guds, tak í þu
 12 v. 19 rt fra oss allt Hatur, Dfund og Fiandskap,
 Eph. 4. og allan Beyfkleika, ásamt allre Bondsku,
 v. 31. og lait alla Mañillsku vera langt fra oss,
 10. 3. so vier leysum ecke nie sundursliptum Sam-
 v. 14. band Allgiorlegleikans; Hialpa þu oss so
 vier Fyrergíefum hvor odrum af Hiartans
 Eph. 4. Grune, so sem þu hefur fyrergíefed oss. Og
 v. 16. að vier lautum ecke. Sooleni underganga
 þfer vorre Reide, og gíefum eckert Róm
 Pastaranum. Gíef oss þína Nád þar
 Gal. 3. til, að vier þioonum þier í riettre Tru, hvor
 v. 5. 6. fyrer Ríærleika er frøptug og ídeñ, so vier
 blifum í þier eilíflega og þu í oss; So að hv-
 Rom. 8. orke Daude nie Líf hvorke Einglar nie Hæ-
 v. 38. fdings Stíetter, nie Balld, hvorke hid
 nælega nie hid Dkonna, hvorke Hæd nie
 Dypt, nie nockur øñur Skiepna kúne að
 skílla oss fra þínum eilífa og endalaus-
 Ríærleika, þu sem með Fodurnum og heiloga-
 um Anda, lífer og ríffer að Eylífu Amen.

4.

Bæn unñ Landsins Grooda og Abert.

Drott

Drotten Gud Almættugur Kongur,
 Herri Himens og Jardar, þu sem af þíne yfergnæfanlegre Gæf-
 sku, uppfyller og prijder alla Jardar. Kríng-
 luna, med allshættudum Abóptum, af
 hverium bæde Meñ og Fienadur hafa sína
 Næring. Eg bid þig vegna þínar Mýst-
 unseme, að þu vilst blessa þetta vort Land,
 svo það gíefe af síer Grooda og Abópt, því
 vier kúnum ecke af síalsum oss til, minsta
 Korn eda Dgn fram ad leida, nie neitt þar
 til að h'calpa, Ef þu gíefur ecke þíjna Bless-
 an. Gíef þu þar fyrer þeim Elstulega
 Jardareñar Abópte, Narduga Bedraats-
 tu, so hañ vaye vel og fríofgest. Þarð-
 veittu hañ fyrer Hagle og Dvedraattu, fyr-
 er Askur, Galla og ollum Skadlegum Drnt-
 um: Laattu Landed ecke upphurkast nie
 breña i þíne Reide, so það Eydeleggest ecke,
 og verde Abaxtarlaust: Læstu ecke aptur
 Hinnenum i þíne Grímd, vegna vorra
 Synða, so hañ verde sem Jarn, og Jorð-
 en sem Kopar, Hældur gíef oss hæfelegt
 Regn fyrer og síðar, og þar med Fríofsam-
 lega Líma: Bitia þu Landsins, og gíor
 það Audugt, Guds Uppsprettu-Brúmur
 hefur nooglegt Vatn. O! Drotten,
 Laattu vora Yrkim vel luckast, því so upp-
 bygger þu Landed, Þokva þu vora Plants
 Es an,

an, og vora Afra, Gior Bolluna minna,
 og Blessa allan Landsins Alvört, Korona
 þu Ared med þínum Gooda, so þijn Foot-
 Spor dríope af Feite, So munu eirneñ
 Bygdernar i Eydemorkum feitar verda,
 ad þær dríope, og Smañ Fiolleñ og Har-
 farner allt um Frijng, munu Lysteleger
 verda. Haglendeñ munu vera full af
 Saudum, og Afkrarner munu þyekt stan-
 da af Korne, So Meñ munu fagna og
 syngia. So laattu nu Elfkulege Gud,
 þad gooda Sæde og allan Jardareñar
 Alvört, under þijna Næduga Berndan,
 þísaladan vera. Bardveit þad allt i
 Froste og Kullda, Is og Snioo, I Vinde
 Purke og Hita, I Regne og allshattudu
 Bedraattu-Lage, So ad þeim verda ecke
 grandad. Bardveittu ofs fyrer Gras-
 Breste, fyrer Hwongre, Hallære og Dyr-
 Tijd, og fyrer øllum Harmkvælum. Sica
 du, Bier vidurkieñum vorar Synder, med
 þu, Þyrdstu ad heyrast þad i Himeneñ, I
 þvi Sæte þar þu bygger, og Þýksamur ad
 vera Syndum þijns Fools, og yfergiefa
 ofs ecke, So vier mißum vora Lífamlega
 Biorg og Næring, helldur Forsorga ofs
 Fodurlega, so vier meigum i øllum Hlut-
 um þíñ Guddoomlega Krapt og Milla
 Hond

Ps. 32.

v. 5.

1. Reg. 8

v. 39.

Hond, med Þactargjörð vidurkieða, og
 Þosa þig og Þegsama, þu sem Ríkfuglega
 nærer oss, Þæde ær Sæl og Þíse; Hier
 Stundlega, en síðan Eilíflega, Amen.

5.

Bæn fyrir öllum Syndugum Mönnum.

Númaattuge Gud, Myrkunsame og
 Goodgiarne Fader, Þu sem eng-
 va Þocknan hefur ær Davda hins Ezech.
 Ogudlega, heildur villt að þan snve sier 18. v. 33
 fraa sínu Þondu Athæse, og life. Eg bið 18.
 þig fyrir öllum, þeim sem af Þioflemum
 eru Þorblyndader, og i þans Ríffe saangn 2. Cor. 4
 er, og lifa i allþins Syndum, Þostum og Þom. 1.
 Skömum, i Þolldþins og Þerallðareñar v. 26.
 Epterlæte, og Þellystingum, eru drecter,
 þvorra Skilningur fornþræðadur er, og Eph. 4.
 þeir eru Þyrdulauser, og gíefa sig til Saur v. 18.
 lifnadar, og fremia allshættadañ Þhreins
 leika, Þeittu þeim að þeir verðe slitner wr
 þeirre Þoot, og Þiostrum Þiofulþins, og 2 Tim. 2
 Þomest aptur til Þidurkieðingar þjins v. 26.
 Guddoomlega Þillia, og til síñar Sælu
 þiaþpar, so þeir fæñest við síñ Þlindleika og
 stoorar Synder, og gíore Þðran af Þiar-
 ta. Þiaþpa þu Eilífse Gud, so að i Þer-
 öllðeñe líne Aþgudadþræaner, Þallðrar og
 Þioþþynge, Þoþvaner, Þastaner, Þisþræ
 an

an þíns Heilaga Náfn, Forættan þína
 Rom. 1. Guddoomlegra Orða, Öhljðne, Mord,
 v. 29. Mándraup, Datur, Öfund, Fiandskap-
 ur, Hoordoomur, Frillulífe, Stuldur,
 Gal. 5. Rann, Algryne, Ökur, Eygar, Svif, og
 v. 20. Bakmælgæ, Öfmetnadur, Fyrerlitning,
 Öfart, Öfdryckia og aðað þessulíft, hvar
 med Dýrd þíns Guddoomlega Náfn
 Vanhelgast, og Ungdóommureñ og hiner
 Einföldu Christnu hneyplast og Máñspills-
 ast og Ölfvega leiddast. Eft þu i burtu
 Ezech. Priostsku og Harðdýge Máña, og gíor þu
 31. v. 19 Stein-Híortun floct med þínum Anda,
 Gíef þu ofss öllum saman þína Mæd, So
 vier Andvörpum af öllu Híarta vegna vor-
 ra Syndu, og kúnum að kánast við síalska
 ofss, og að komast til Bídurkíeningar þín-
 ar Ömælelegrar Mýstunseme, hvoria þu
 framþýdur og veiter af skíerre Mæd, öll-
 um þeim sem til þín sírvast: Híalpa þu
 Eph. 4. ofss so vier leggíum frá ofss epter vorre Fýrre
 v. 22. Breytne þan Gamla Máñeñ, Sæ sem síg
 23. 24. forðiarfar i Gyendum Bílludóomsíns, og
 að vier mættum þar að móote Endurnýast
 i Anda vors Hugskots, og Öklæðast þeim
 Nýa Máñe, sem epter þer (þu Eilífte Gud)
 er flapadur i sánarlegu Ríettlate og Hei-
 lagleika, so að aller Mæñ aflegge Eygar og
 tale Sannleik hvar við annan, med því að vier
 erum

erum hvor aðars Vinur, og hvor sem stoled
 hefur, hañ stele ecke leingur, Helldur Er-
 vide og giore Eitthvort Verlegt Verk med
 Høndunum, so hañ hase ad giesfa þeim sem
 Þurftuger eru. Þetta og aðad þvilijft, Phil. 4.
v. 8.
 þad sem Nøtsamlegt, Heilsufsamlegt og Ver-
 legt og til Betrunar og Uppbyggingar fiem
 ur, Þad veittu ofs fyrer vorn Herra Je-
 sum Christum, Hvor med þier Eifer og
 Rijker i Einingu þess Heilaga Anda, sañ-
 ur Gud ad Eilijfu, Amen.

6.

Bæner fyrer Siðkum og Þanfær- um Mönnum.

Du Bollduge og almættuge Gud,
 þu sem ert eirn Kræptur sa i breið-
 um ert mættugur, Styrkur allra 2. Cor.
12. v. 9.
Ps. 9.
v. 10.
 þeirra sem a þig vona, en eirn tröfastur
 Hjalpare i Meydene i hagkvæmum Eijma.
 Eg bið þig fyrer öllum Siðkum Mænest-
 ium, sem þviingadar eru med nöckrum Eij-
 samlegum Krankleika, eda i Daudans
 Meyd eru stadder, ad þu vilier giesfa þeim ad
 þeir Bidurkieñe þiñ heilaga Bilia, og med-
 take sijde og umbere hañ Þoleñmoodlega, og
 ad þu vilier med þiñnum Heilaga Anda styr-
 Eia þa, og hugga og endurnæra þa a siñe Ps. 41.
v. 4.
 Soottar Sæng, og hialpa þeim fra öllum
 siðnum

Ps. 51. fjnnum Soottum og Siwfdoomum, Myr

v. 3. skuna þu þeim eptir þín: mykellre Goodgyrne, og fyrergiet þeim allar þeirra Syndir og Misgjörninga, fyrir sakir þeirrar þessku Þjinnu þíns Sonar Jesu Christi, með hvörurum þeir hafa moodað þig og stögt og að nokkuð leita gefed Tilfne til slíks þeirra Kránkleika; Og ef það er ecke a moote þínum heilegum Guddoomlegum Vilja nie þeirra eigin Belferd og Sæluhjálp, þa villir þu Hjálpa þeim at Fætur, og styrkia þa og Heilbrygða gíora, bæði a Sæl og Lífka-

Matth. 8. v. 2. ma, því ef þu villt, þa kantu vel að hreinsa

Exo. 15 v. ulti. þa, því þu ert vissulega sa besta Læknare, og vort hæðsta Traust, og þegar Máttleg Hjálp er rotgiörð, þa hjálpar þu allra gíanna

Ps. 80. v. 15. samlegast; Þar fyrir líttu-ðsafi af Þínum, og allígt Eymid og Anaud allra Siwksra Mána; Þart það ganga þeir til Hjarta, og gief þeim good Ráð og hæfeleg Medol af þínum Guddoomlega Blíssdoome; Þessíttu Hjálp með þínum rotbreiddum Armslegg, so þeim batne, og þeir komest Heilbrygðer a Fætur aptur. En þeim sem það er

Rytsamlegra að skiliast við þessa Eymid og rotlegð, eptir þínum Guddoomlegum Vilja, en að unngaangast hier leingur í þessum Eymdardal, þa villir þu í ríettre stadfastre Trö og stöðugre Bon með eirnre hjálpe

samt

samlegre Endalyekt til þijn medtaka , og
 samansafna þeim i þa eilífa Fagnud, ver-
 tu þeim Naalægur med þijnum heilaga Ans-
 da , og styrk þa til sínar siðustu Stundar,
 og gief þeim Naad ad þeir bræ sig vel og vil-
 iuglega til síns Dauda , og ad þeim verðe
 (so mykud sem mögulegt er) med Medtekn-
 ingu þeirrar heilögu Kvöldmaaltíðdar, þi-
 enad og forðorgad; Og ad þeir grynast af
 Hiarta ad lensast hier frá , og hiax þier ad Phil. 1
 vera i Skara allra þína Utvaldra : Styttu v. 23.
 þeirra Eijfamlegu Kvæl og Þjinnu sem þeir
 líða , og hiaxpa þeim ad yfervinna Daud, Joh. 5.
 ans Angist , So ad þeir þrenuge sier þar i v. 24.
 giegunum til Eilífs Eijfs, Enu þeirra Þry Joh. 16
 gd i þa Glede , hvor ecke Ean frá þeim teken v. 20.
 verda , Tak þeirra Sæler i þijna Hønd , Ps. 21.
 hvøriar þu hefur skapad og Endurleyst, fyr v. 6.
 er Born Herra Jesum Christum, Amen.

7.

Bæn a moote Diöfulsins Astrijdu
 og Freystingum.

Du Goode Sterke og Almættuge
 Gud, Vor Himneske Fader, Bier
 þeyrum i þjinnu Guddoomlega Dr. Apo. 12
 de, ad Diöfulleñ sax Gamle Dreke og slæge v. 9.
 Høggormur vor Mootstandare, geingur i I. Pet. 5
 v. 8.
 Erijugum oss sem eitt Greniande Leon , og
 leitar

leitar ad heim sem hañ svelge, og ad hañ, es
 Pusund Biela Smidur, og sæker epter vo-
 rum Sælum, med Stelianlegum Brögð-
 um og Umfætrum, hvørnen hañ kúne ad
 koma ofss i Skær og Vøstu, Ellegar til
 Efaseme og Drvæntingar: Pvi siædu
 hañ hefur sett sijnar Gjlldrur fyrer ofss, til
 ad fænga ofss, med Rijkedæme og Bellst-
 ingum, med Fættæft Ennid og Armædu,
 med vondum Gjrendum og med Verall-
 legre Hefd og Metordum, med Aftundan
 epter Stundlegu Bellde og Rijkedæme,
 med Brøksorg og Umhvggiu fyrer Tijman
 legre Biørg og Mærinau, og med allshætt-
 udu Ræthglæte og Gjndum. Hañ hefur
 lagt eina Fæll-Snøru fyrer ofss i Drdunt
 og i Verfum: ær Noott og Deige, hvørt sem
 vier sinnum ofss þa slæder hañ i Friingum
 ofss, med sijnum Diefullegum Frensting-
 um, hvørt vier Bofum eda Sofum, þa er
 hañ ær Bæf til hiar ofss, og opnar sitt Gjnt
 til ad svelgia ofss. O D Rotten, hvor kæn
 þad ad umfina, þvi siædu, hañ vaker ær
 Aflæts, og hvijlest ecke, en vier af Læte og
 Mæningarlense vors Hølls, vofum ecke
 Kostgiæfelega, So ad vier mættum fyrer
 þijna Hialp giora henum nokkra Moot-
 stödu: Pvi opna þu vor Augu, so vier
 Gjynium hvorfu freptugan og slægan D-
 vin

Ps. 31.
 v. 5.

Ps. 22.
 v. 14.

Vin vier hofum, Þvi vier hofum ecke vid
 Holld og Blood ad beriaft, heilidur vid Eph. 6.
 Andstotañ, sem er Hofdinge þessarar Ver. v. 12.
 alldar. Sica þu Numur at ofs, þu Erro-
 faste Gud, og gior ofs Hrausta og Drugg. Job. 12
 va i Mætte þijns Styrkleiks, Herflæd þu v. 13.
 ofs med þíne Hardneskin, svo vier kunnun
 ad standa at moote þeim Vielafullu Um-
 satrum og Arasum Diosulsins: Fær þu
 ofs i þíñ Herskeroda, umgyrdtu vorar Lend-
 ar med Samleikanum, og legg yfer ofs Eph. 6.
 Bryniu Rietslætesins, og hialpa, so vier v. 13.
 sieum um Fæturnar Bryniader med Evan 14. 15.
 gelio Fridarens. En fyrer alla Hluta 16.
 fram, Gief þu ofs Skiold Erwareñar i
 vor Hiortu, med hvorium vier kunnun wt
 ad flokva allar Elldegar Þjilur og Skep-
 te þins Hreksviisa, Settu upp at ofs Hias-
 um Hialprædesins, og faa ofs i Hendur
 þad Andlega Sverd, hvort ad er þitt Eiska
 lega Ord: Þar med vilium vier Hreyfste-
 Berken viña, og med þínu Fulltjinge vil-
 ium vier, so sem hrauster Riddarar yfers
 viña vorn Moostandara Diosuleñ, og slat
 hañ midur i þínu Nasne, Et þu stendur
 hia ofs, þa Ottunst vier ecke, En þo Ber. psal. 6.
 oldeñ undergeinge, og Siolleñ hrynde og v. 3.
 sycke midt i Hased, þvi þu ert vor Hialp. Ps. 70.
 are, þu sem Vifer og Ríjfer ad Eilijfu, Amen.

8.

Kvöld Bæneñ.

Du Heilaga Prening, i eitr-
 re Guddoomlegre Veru, Du
 ert mitt Líf og Heilfa og
 Phil. I. Huggunar-Traust, Þíer seige eg
 b. 21. bæde med Híarta og Munn Lof og
 Þacker, ad þu hefur Náðar samlega
 verndad mig. Jég bíð þína Gud-
 doomlega Gæsku, ad þu vilier hyl-
 ia alla mínna Misgjörninga, Allra
 hellst hvað sem eg hese æ þessum
 Deige syndgæd æ moote þíer og þí-
 num Heilögum Þodordum, med
 minne Tungu, med Önytsamlegum
 og Fæfengelegum Ördum, med
 Þakmælgæ og öðrum þvilífum
 Misgjörðum, og ad þu vilier nu æ
 þessare Öfterkomande Röott, vard-
 beita mig fyrir öllum Skæða og
 Hæfka, því æ þíer alleinasta hef
 eg allt mitt Traust, því þu ert min
 Gud og Herra, Þ þínar Hendur
 Ps. 31. befala eg min Lífama og Sál, So
 b. 6. Blesse mig þín Guddoomlega Mæ-
 stat,

stat, og geyme mig su Hællaga Preñ
 ing, og vernde mig su Eilijfa Eining,
 Siæte miñ su Dimælelega Myrkun-
 seme, Forþjode fyrer mig su Dseigian
 lega Millaðe, Gledie mig sað Dend-
 anlege Sætletke, Hylie mig su yfer-
 gnæfarlega Kyning Christ, Bij-
 vare mig su Opríðotanlega Gud
 Siæstka. Nað Fodursins stiorne
 mier, Bijsdoomur Sonarens End-
 urnare mig, Kraptur Heilags An-
 da upplijse mig, miñ Skapare stattu
 hiað mier, D Rotten Blesse mig og
 vardveite mig, D Rotten laute siñna Rom. 6.
 Afsoomu lijsa yfer mig og sie mier v. 25.
 Naðugur, D Rotten sinve siñnu
 Auglite til miñ, og giese mier Frid.
 Þesse Þernd og þesse Akallan þess
 Eina og Eilijfa Guddooms, sie að
 þessare Noott og alla Tijma að mid-
 le miñ og allra miña Dvina, Syne-
 legra og Dshnelegra, Svo þeir kúne
 mig ecke að nælgast, nie mier nock-
 urn Skada að glera, eins og Sky- Ex. 24
 Stoolpen i Endemörkenne, sette sig v. 20.
 að milles Herlids þeirra Egyptsku,

Jer. I.
9. 18. 15
20.

og ær mille Israels Fools, so hvørte
fúnu þesser, nie hiner samann að ko-
ma, Hvar fyrir þeir gætu ecke
giört Israels Folske neitt Mein, so
vilier þu vera einn Elldlegur Murr
og Adskilnadur ær mille min og all-
ra minna Ovina, So þeir snerte mig
ecke. Vardveittu mig og se ær mi-
ne Sijdustu Stund, nær minn Au-
gu Sía ecke leingur, og minn Eyru
Heyra ecke leingur, og þa minn Tun-
ga Talar ecke leingur, og minnar
Hendur Prensfa ecke leingur, og Fæ-
turnar gieta eige Seinged leingur.
Stattu þa hía mier þu Loflegasta
Prening, svo sat vonde Ovin Dof-
ulleñ fare eckert Valld ær miter, Ám

Floorde Idrunar Psalmur, sem er hin
51. i Psalma Toluñe.

Sýstuna þu mier Gud, epter mykellre Mýskunse-
me þíne, og epter mykleik Mýskunsenda þína, af-
mæ þu mitt Rænglate.

Þvo þu mig vel af Illgiörd míne, og breinsa mig af
míne Synd.

Þviad eg meðfiene minna Misgiörd, og minn Synd er
jafnañ fyrir mier.

Pier einum þef eg a moote broted, og illa breitt fyrir
þier;

þier : So ad þu Ríettferdugur siert i þínnu Ordum , og
hreina funduð nær þu dæmest..

Síaa þu , wt af Syndsamilegu Sæde er eg gíetnu , Og i
Synd gat mig mín Wooder.

Síaa, þu elskar Sannleikað sem huleð liggur, þu lætur
mig vita þaá Heimuglega Vijsdoom.

Afleys mig með Vsoope, so ad eg hreinsfest , Pro þu mig
so ad eg Suroohvístur verde.

Lætt þu mig fæa ad heyrta Fagnnd og Glede ; So ad þaá
Beineð gladvær verde , sem þu hefur so i sundur framed.

Burt snu þínnu Anglite fra mínnu Syndum og afmaá
þu allar mínar Misgjörder.

Hreint Híarta skapa þu Gud i míer , og gíef míer Hug
þranstað Anda.

Kasta míer ecke i burt fra þínnu Anglite , og tak ecke þínn
heilagað Anda i fra míer.

Lætt mig fæa aptrur Huggun þíns Híaalprædis , og þínn
maatar Ande styrke mig.

Umíldinn vil eg tíeða þínnu Þegu ; So ad þíner Ræ
nglættu sírvest til þínn.

Frelja mig i fra þeirre Bloodskuldu, Gud , þu sem er
mín Gud og Híaalpare ; So ad mín Tvunga losi þitt
Ríettlate.

Drottenu, opna þu mínar Þarar ; So ad mín Munnur
fúngjore þitt Lof.

Þvíad þu hefur ecke móina Willd til Offarsins Múars þa
munde eg gíefa þier það ; Og Brene-Offrid þecknast þier
ecke.

Það Offred sem Gude þecknast , er Harmþwungeð
Ande , Eitt Harmþwungeð og sundur framed. Híarta, þa
munnur Gud ecke fyrerlísta.

Gíor þu vel við Zíon , epter þíne Goodshise , Uppbygg
þu Míorvegge Jerusaleu.

Þa mun þier þecknast Offrid Ríettlatessins ; Brene
Offur og adrar Gooræer ; Þa munu þeir Uxum offra ví
er þínnu Múare.

Fimmtudaga

Bæner.

I.

Morgun Bænen.

D HERRA Jesu Christe, þu sent
 Jof. 1. Dert þad Eilijfa saña Lioos, sem
 v. 9. burt tekur Myrkur Nætur-
 enar og Daudans Skugga. Þitt
 Ps. 145. Nafn vil eg Þegsama; Þier vil eg
 v. 2. Lof sijngia og Þacker gjöra, að þu
 hefur so Naudarsamlega verndad
 mig að þessare Noottu, og leidd mig
 vör Myrkrinum til Lioosens, og
 Ps. 91. verndad mig fyrir Ögn Næturen-
 v. 5. ar, fyrir Döfulsins Skjelfingu,
 Draugum og Fornium. Fyrir
 Ps. 91. þeirre skadsamlegu Drepsoott, sem i
 v. 3. 6. Myrkrinum lædest, fyrir marg-
 haattudum Soottum og Siwkdont-
 um, sem yfer mig hefde kunnad að ko-
 ma, og hefur umkriugt minna Sál
 Esaia med þínum Skyllde, og vakad yfer
 Ao. v. 11. þene.

heñe, so sem eirn Hyrder vakar yfer
 sine Hjord, þar að auke hefur allt
 hvað eg hefe fyrir þína stóru Mys-
 kunseme, frá öllum Skada þívar-
 að vered, fyrir slíkum Ráðarsamlega
 Vernd og fyrir alla þína Velgior-
 ninga, þie þier Efenlegt Lof og Heid
 ur. Min þína Magt vil eg tala, og Ps. 59.
 axla Morguns þína Glæsku prij-
 sa, því þu ert mitt Trönadar-Trä- Ps. 46.
 üst, min fasta Borg, min Styrkur v. 2.
 og Hjálpi, min Tröfaste Gud að
 hvörn eg treyste, Þu gleður mitt Ps. 4.
 Hiarta, og gírer minna Afstömu v. 8.
 Gladværa; Eg bið þig fyrir þín
 Heilaga Hingadbúrd og Má-
 dooms-Tekning, að þu vilier að þess-
 um Deige láta þína Myskunseme
 uppreña yfer mier og fránn koma,
 So sem Sagrañ Morgun-Roda,
 og til minn koma so sem eina Morg-
 un-Dogg. Upplíjs þu minna Blin-
 da Nátturu og Formyrkvad Hiar-
 ta með Geisla þínnar Guddomlegrar
 Veru, So i minnu Hiarta uppreñe 2. Pet. 1
 furietta Morgun-Stiarna, og það v. 19.

- sanna Looðs, hvort Meðena upplýf-
 Job. 1. er til Eilífs Lífs. Þarðveittu mig
 v. 9.
 Ps. 121. eirneñ æ þessum Deige, fyrir öllu
 v. 7. Íllu, Vertu mín Náðugur Herra
 því æ þig vona eg, mín Sál vænt
 Ps. 130. er þijn frá eirnre Morgun. Þókuñe
 v. 6.
 Esa. 53. til áðarar: Vertu mín styrkur Arm
 v. 2. leggur, þegar súniendis, og þar með
 mitt Híalspræde æ Hornungar-
 Tijmanum: Vernda þu mig æ
 Sælu og Lífama, svo að eg mæte
 Ps. 97. ecke neinu Bondu, og að eingen Plac
 ga nálgest mig. Kef þú frá
 Psal. 6. mjer alla Íllsku. Anda, Stattu hía
 v. 9. mjer moote þeim Íllskufullu, Kom
 Ps. 70. þu mjer til Verndar moote þeim
 v. 2. Hreckvísu. O Herra Gud, fráñ
 Ps. 90. kvæm þu hía oss Þér þorra Han-
 v. 17. da. Já Þér þorra Handa virdstu
 að greida, og að styrkja þora Urn
 legge og þora Fjngur, og kien oss
 að hallda þijn Þodord, so vier synd-
 gum ecke í Dag æ moote þier, Þetta
 veittu oss vegna þínar myllu Mys-
 funar, Amen.

2.

Þackargjerd fyrir Elfkamans Upphellde.

Eg þacka þier Kongur Djevdaren, Ps. 24.
v. 7.
 Far, Herra Himens og Jaddar; Act. 17
v. 24.
 þu hefur alla minna Elfdaga, frá
 Barnæsku, allt til þessara nælægrar Et-
 undar Fodurlega nært og foostrad mig, og
 en nu forsorgar mier, og veiter nooglega og
 Daglega, so eg hafe alla Daga Mat og
 Dryck, Klæde og Fæde, og alla minna
 Naudpurst, og Næring mijns Elfs og Elj-
 kama, því sicut þu, ber og naken, aum, Job. I.
v. 21.
 ur og þurfande er eg komeñ i þenna Heim,
 af minnar Woodurliise; En þu hefur fyrer-
 bved mier allt það sem Naudsynlegt er til
 mijns Elfs Upphells; Allra sljakra þina
 Belgjörninga jatta eg mig med öllu Ove-
 rdugan, því eg hese það ecke forskuldad.
 O! Herra min Gud, myklar eru þinar Ps. 40.
v. 6.
 Dæsemder, og furduleg er þijn Forhup-
 an hvoria þu audsynir vid oss, þier er ein-
 gen sljkur, eg vil vildfrægia þina Gæsku
 og þar um tala; En þo þinar Belgjörder Ps. 71.
v. 15.
 sieu Otellanlegar, þa skulum vier þo ecke þen-
 gia yfer þinu Lofe, nie leynd því, hellsur
 kunnigjora þina Gæsku vorum Barnabör-
 num, og seigia vorum Epterkomendum fra

- þíne Tröfeste, so leinge sem Heimureñ stendur. Eg bid þig, ad þu vilier nu fram-
- Gen. 28 veigis, ecke yfergiefa mig, helldur veita mi-
- v.20. er Mat og Dryck, Fot og Klæde, því þu veitst ad vier kúnum ecke slíkra þína Gíafa aan ad vera til þessa Stundlega Lífs Upp-
- Ps. 104. um oss til vövegad, helldur þegar þu gíefur,
- v.28. þa samansofnum vier, og nær þu upplífkur
- Ps. 145. þína Hond, þa sedíast allar Lífande Skíeps
- v.16. nur med Bellýstingu. Veittu oss eirneñ
- Semuleidis, ad vier misbrökum ecke þínar
- Mílldar Gæfur til neirnra Synda, svo
- Lucæ 21 vier þyngium ecke vor-Híortu med Ófæte
- v.34. og Ódryckiu, og med Alhyggiu þessarar
- Matth. Næringar. So vier þíoonum ecke þeim
- 6.v.43 leida Mánon, og föllum i Freystingar eda
- 1.Tim. i Snörur Díofullsins, og i margar Dær
- 6.v.9. legar og Skadlegar Gyrnder, hvöríar ed
- Mañenum dreckia i Fordíorsun og Fyrer
- v.10. dæming. Þardveittu oss fyrer Algrne,
- hver ad er Root alls Jlls, svo vier lautum
- oss ecke til heñar lýsta, ad vier villunst ecke
- fræ Tröñe, og gíorum síalsum oss marg-
- ar Mañrauner. O þu Goode Gud, gíef
- Ps. 55. oss þína Máð, so vier vorpum alla Líma
- v.23. allre vorre Alhyggiu og allíggiande Máðs-
- synium uppæ þig, vorn Elskulega Födur æ
- Himnum

Dimnum, og laatum ofs nægia vort Dags
legt Braud og þinnar Milldar Gæf, ept-
er þvi það er eirn stóor Aðvínningur, hvor sem 1 Tim. 6
er Gudhræddur, og lætur sier nægia, 3 v. 6. 8.
Vorum Þerra Jesu Christo, Amen.

3.

Bæn inn Eindrægne i riectre Erw.

Du Myrkunsame Gud, hvor ofs
þesur kallad til eins Hættar Bon- Eph. 4.
dar og Kallannar, so sem þar er Ein v. 4. 5. 6
Erw, Ein Skjenn, Eirn Gud og Fader
vor allra, Þaa, svo sem þu Gud Fader ert
Eitt med Christo þinum Elskulega Syni i Joh. 10
Heilögum Anda, So eigum vier og ad vera v. 30. 17
Eitt i þier, Þar fyrer kalla eg til þijn, Sior 21.
þu Hiortu allra Erwadra Samlynd, so Rom.
þeir sieu aller eins Siñader i þier og Sam- 15. v. 5.
þycker siñ ax mille, epter Jesu Christo i
eirre Riectre Erw, Halltu ofs vid Riectan
Skilning og Understödu Heilagrar Rit-
ningar, so ad vier Allersamañ framberum
Einshættar Rædu aan alls Sundurþyck- 1 Cor. 1
is, og sieum eins Siñis og eirrar Meining v. 10.
ar, og þar med Kostgiæfner til ad hallda
þeirre Eindrægne i Andanum, fyrer Band Eph. 4.
Fridarens, so ad vor Hiortu sieu Sam- v. 3.
teingd i Ríerleifanum, allt þaangad til vier
Fornunst aller til eirrar Fullkomlegrar
Erwar

- Eph. 4. Ervar, og Vidurkieiningar þíns Eftur
v. 13. lega Sonar, hvor ad er Hofud Safnad-
argens, af hvorium allur Viskamen verdur
Eph. 4. samsettur, uppað þad ad vier so sem hans
v. 16. lifande Vimer Samteingiunst hvor vid an-
an med Ríerleifanum, og hvor riette sijn-
um Naunga sijná Hialpar-Hend, og
þioone honum med síne Gæfu, epter þeirre
Rom. Rað sem oss er gíeseñ. Vattu oss ecke falla
12. v. 6. i marghoattadar Meiningar, og Misskil-
1. Cor. 1. ning þína Orða, So vier uppþyrium ecke
v. 10. nie eslum neirn Flokkaðrætt, og skaðsam-
legar Evijstræner, og gð pier giorum ecke
Gala. 5. neitt fýrer Rápp og Þrættæner, eða fýrer
v. 26. Gæfer Hiegooma-Djrdar, að arreita og
hata hvor anan Jñbyrdis. Tak burt fraa
oss allt Holldlegt Bændlæte, Giandskap,
1. Tim. Afsund, Ofmetnad, þar med Forvitne i
4. v. 7. Gærvijsum, og Dnytsamlegum Spurning-
um, hvorlar ecke abla nema Ríifs og Þrætt
Gal. 5. unar, og gíefa ecke allijted Eilefne til Sund
v. 15. urþyckis, so vier Tonsum ecke nie Þyggium
eða uppertum hvor anan Jñbyrdis. Afs-
stijr þu Diosullins Balde og allra Mæna
Slægd og Bøndsku, sem Band Fridarens
og Eindrægneñar vilia leysa og sundurslijs-
ta. O þu Eiskulege Gud, hialpa þu, að
Rom. aller þeir sem burt eru víkner fraa þeim riets-
16. v. 17 ta Skilninge, og med sijná fraaleitu Síne
hafa

hafa innleiddt Bisku-Meiningar, og Falstafn
 Lærdoom, mættu Bidurkieða sig, og fyrir
 þína Ráð komast aptur til þess rietta Beg-
 ar. Þarðveittu oss fyrir öllum Willu-
 Mundum, so að Christeleg^a Kyrkja sturlest
 ei nie hryggest, og þau. Einföldu og Sak-
 lausu Hjörtu, verðe eefe villt nie Afvega
 leidd nie að Talar dreiceñ med sætum Ord^{Rom. 16}
 um og Dramblatum Rædum. Hjalpa^{11.8.}
 þu so vier med einum Huga og einum Mu-
 ðe Samþykkelega Lofum þig Gud og Föð-
 ur Þors Herra Jesu Christi, Amen

4.

Bæn um Tijmañlegan Frid.

Du Myrkunsame Gud og Eilíf-
 ur Fader, þu sem ert Gud Fridar
 ens og Elskar hann, Grað hvorum^{1. Cor.}
 öll Eindrægne til vor Kiemur. Vier bid^{14. v. 33.}
 um þig, að þu vilier Ráðarsamlega vern-
 da og Þarðveita alla þína Christne hier ær-
 Jorðu, moote öllum Dvinum og Blood-
 þyrstum Monnum, so vier fleum med Spe-
 kt og Roo, og meigum alla Tijma þioona
 þier glader og þrúgger i hreinum Lærdoom
 og Heilogu Framferde, og að þu vilier veis-
 ta oss þa Ráð, að allar Stietter og aller
 Höfðingiar i Christneñe life Jñbyrdis i
 Frid.

- 1 Tim. 2. Fridsеме og Eindrægne hvør vid añañ i
 v. 2. allre Gudhræðslu og Sidseme, So ad aood
 ar Dngder og ell good Skjckun hyndrest
 ecke nie Endeleggest, og ad Kyrkiur og
 Schoolar nidurbríootest ecke, og Landed
 verðe ecke. Fryggelega underþryckt og i Ende
 elagt, Gief þar fyrer þa Raad, so ad i þessu
 Lande verðe hvørke Stríjd nie Upphlaup
 vegna Afeyrne og Aghrendar þess sem adrer
 eiga, og ecke helldur af Dramblæte, Siera
 giæde, Hiegooma, Dírd, af Fiandskap,
 Hatre og Aufund, eda oðrum þesshaattar
 Fílefnum. Bardveittu ofs fyrer Ofride
 og Bloods-Uthellingu Afstíjr þu ollum
 vondum Raadum og Bília Deyrufullra
 Maña, sem ecke hafa neitt Gott i Síne,
 Gíor þu þa til Skámar i þeirra eígeñ Hug
 of. al. 6. reiningum, Svo þeir verðe til Baka ad
 v. 11. hörfa, og med Felmtre og Skíelsfingu Enda
 ad taka. Utríett þu þín Armlegg ofs til
 Dan. 9. Berndar, hvöríer epter þíjnu Rafne eru
 v. 19. nefnder, so þíjn Arfleífd verðe ecke i sundur
 tvíjstrud: Híalpa þíjnum Ervudum sem
 of. 20. sig reíða uppar þig, og afkalla þítt Heilaga
 v. 2-3. Rafn. Bænþeyr þu ofs i Rendene, Þítt
 Heilaga Rafn Bernde ofs. Send þu ofs
 of. 122. Híalp af þíjnum Helgedoome, eg styrk ofs
 af Zion. Gíor þu vel til þeirra Landa og
 Stada, i hvöríum þítt Heilaga Ord bygg
 er,

er; ad Fridur meige vera iðan þína Mör-
 Beggja, og Lucka í þínum Herbergium.
 O þu Goode Gud, Sneng þu allra Manna
 Hiortu til Christelegs Fridar og Sam-
 þykis, til hvors þu hefur kallad oss með
 þínu Evangelio, og þar sem nú er orden
 nokkur Hugmoodur eða Beyskleife eða
 Ungursfeme Manna á milli, þa hialpa þu, so
 þad verðe með goodum Raadum, og Til-
 henrelegre Medalgöngu samandreiged og
 forlikt og af-sleiged, þínu Heilaga Nasne
 til Dyrðar, og til Framkvæmdar þíns
 Heilaga Orðs, og allre Christneðe til Efling
 ar, so þeir Almu og Faatæku í Landenu gleð
 fest í þeir; og Begsame þitt Nasn, og ad þijn
 Magt Auglyseft á medal allra Pooda,
 A M E N.

5.

Bæn fyrrer Bantroudum Mönnum, og
 öllum þeim sem Villter fara.

JES bid þig minn Himneske Fader,
 Fyrrer þín Elskulegañ Son Born
 Herre Jesum Christum, ad þu
 vilier Raadarfamelega Mönkuna öllum
 Bantroudum Mönnum, hvar og hvörur
 sem þeir eru, sem en nu ganga í Myrkrun- Esaie 9
 um, hvörur eðle hafa Looos þíns Evange- v. i.
 lij, og hvörur. Diosullen hefur með Blynd-
 leika

teika fleiged, og þeirra Skíningslausu. Hior
 Esaia 9 tu Formyrkvad, hvörier Áliarleger eru
 v. 1. fraa því Ljise sem af Gude er, og gaanga til
 Eph. 4 Maallausra Skwrgoda, sem þeir verða til
 v. 18. leiddur, og af sínum Blindleika formæla
 1. Cor. 12. v. 2. þínum Elfkulega Syni Jesu Christo, og
 2. Cor. 2 tak i burt þu Erwofaste Gud, þa Husdu sent
 v. 16. þar fyrer hanger, hvör en er ecke afsteken af
 Hiortum Gydingana, hvörier að rekfa sig
 Rom. 9. að þan Afsteytingar Stein, og Hneirlunar
 v. 32. Hellu. Upplijstu þeirra Augu, so þeir þecke
 þan saña Messiam og Veraldarenar Frel
 sara. Leid þu hina Heidnu, og alla Ban
 1. Cor. 1 erwada (hvörier þitt Ord hallda fyrer Heint
 v. 2. 3. stu) til þess rietta Sauda Hross og Christ
 Joh. 10 ena Mäna Safnadar i Samfielagskap
 v. 16. þeirra Heilogu, uppæ þad þeir med oss og
 ollum Erwudum, Lofe Þrijs og Bidie
 þig, Foduren i Synenum og Sönen med
 Fodurnum i Heilogum Anda, Eirn sañan
 Gud og Drotten. Opna þu Skíning
 Lucæ. 24. v. 45 allra þeirra Mäna sem sína Sathhiatp
 og Erwadadtraust ecke setia alleinasta
 1. Cor. 3. v. 11 uppæ þan rietta Grundvoll og Hyrning
 ar Stein Jesum Christum, að þeir þecke
 þan sama hvörn þu hefur wtsendt, og med
 Joh. 3. v. 17 take þan fyrer síu Heilsuglasara og Endur
 urlausnara med riettre Erw, og sonu Erw
 nadar

nadartrauste sjíns Hiarta og Hugskots,
 hvor med síne Hljóðne og Lögmaalsins Upp-
 fyllingu hefur vövegad Eina Eilífa End-
 urlausi með sínum Bíttra Dauda. *Bírd Hebr. 9.*
 þú eirneñ alla þa sem víkner eru frá þeirre *v. 12.*
 Chrístelegu Trú, Ellegar í Ánañ Mæta
 villter fara, og hallðner eru af nokkrum Fól-
 skum Lærdoomum, aptur að leida til þess
 Eilífa Samleífa þíns Orðs. Ó þú Guð
 allrar Náðar, Munka þig yfer þeim sem
 ecke hafa þa ríettu Trú, og hvörrier í Daud *Lucæ 1.*
 ans Skugga sitja, og ganga eptir Mörk *v. 7.*
 rum sjíns Hugskots að þeim Ófæru Stíg-
 um: Leita þú eptir þvi sem glatað er, Leid Ejeð.
 það aptur sem Villuræsfande er, Upplífs *34. v. 16*
 þú þa hinu Blindu, Opna þú Eyru hína
 Dausu, Eruk upp Munne þeirra Mállau *Esa. 35.*
 su, sem ecke vídurkieña sig. *v. 5.* Víðriettu þa
 sem fallner eru, Sæktu aptur þa sem Ás-
 vega eru geingner, samansafna þeim Sund-
 urdreifdu, Leid þa að ríettañ Þeg sem viller
 fara, fyrir Saker þínar Eilíftrar Mýsk-
 unar, Amen.

6.

Bæn fyrir Belgjóða-Mönnum.

D þú Goode og Mýskunsame Guð,
 Eptir þvi að eg heyre og veit af þí-
 nu Guðlega Orði, að þú hefur
 G Mis-

Misþöcknan at öllu Þacklæte, og ad
 Prov. 17. Straffed mune ecke sneida hia. Hwse hins
 Sap. 16. Þacklaata, med því ad Bon hins Þack-
 v. 29. laata mun so sem Hiela eda Bettrar. Hrijm
 braadna, og ad engvu verda, og so sem D-
 nyttsamlegt Batn i burtu flóota, Þa bid eg
 þig, Gief mier þa Nað, ad eg þacke þier alla
 Tijma af Hiartans Gruñe, fyrer alla þi-
 na Belgjörninga, og ad eg verde ecke D-
 þacklaatur funden, þeim sem mier hafa nock-
 urn Tijma til Gooda gjort, so eg falle ecke
 under þín Gudlegan Doom og Urskurd,
 Ps. 136. þar fyrer þacka eg þier, O Herra Gud, og
 v. 1. Almættuæ Fader, því þu ert Almættur,
 Dan. 9. og þijn Giæska varer Eilíflega, Þu ert
 v. 4. Erwr og heilur þín Sættmaala, i Pus-
 sund Eidu, Þier sie Lof og Dýrd fyrer allar
 þijnar Sæfur. Og nu bid eg þig fyrer
 öllum þeim Mönnum, sem mier hafa r- en
 Tijma til Gooda gjort, Einkum fyre. þeim
 sem mig hafa uppaled nært og foostrad, frá
 míne Barn-Æsku, og fyrer þeim sem mig
 hafa frædt, Mentad og Algað, og mier allt
 ed Besta Underviisad: So og fyrer þeim
 sem mier hafa til Etrks og Adstodar ver-
 ed, med Ordum og Berkum, og fyrer öll-
 um þeim sem mier er skýldugt fyrer ad bida
 ia, hvorra Mofn og aliggiande Nað son-
 jar þier eru fúnugastar. Byrdstu Eistur-
 lege

lege Gud, ad laxta þa alla þier þijfalada
 vera, og gior þeim til Gooda aptur at moos-
 te, bæde til Saalar og Lijfama, hier Stund
 lega, en sijdan Eilijflega. Beittu mier
 þijna Ræd og Blessan, ad eg kunn i Tijna,
 ad Endurgiallda þeim sljka þeirra Bel-
 giörninga, og vid þeirra Börn þad aptur
 ad forskullda, og i hvörü sem mier hesur
 Belvegnad, eda nokud Gott afleidt, ad eg
 sie somuleidis ödru Foolke til Hialpar og
 Þioonustu, Hollur og Heilraður, epter Psal. 1.
 mijnu Megne, so mijn Lauf. Blöd visne ecke, þ. 3.
 og ad eg verde ecke wtsnaradur, so sem eitt
 þurt og Hvartarlausit Trie. Laattu mig
 ecke verda Latañ nie Oviliugan, fyrrer Folf
 sins Opacklætis Safer, so eg laate ei af þar
 fyrrer Gott ad giora hvörüum Mañe, en all- Gal. 6.
 ra hellst Erwareñar Heimkynne, Epter því v. 10.
 vor Himneske Fader, þu ert eirneñ Good-
 giarn og lætur þijna Sool uppreña yfer Matth.
 Bonda og Gooda, og lætur Rigna yfer 5. v. 45.
 Raanglaata og Rietlaata: Þessu þijnu
 Millda Epterdæme laattu oss Eptersylgia,
 so vier audsynum oss so sem þijn Rietteleg 1. Pet. 2.
 Börn, og med Belgjörningum apturborg- v. 15.
 ium Öviturleif Heimskra Maña, so ad þitt
 Guddoomlega Nafn verde ecke Vanhelg-
 ad, nie Lastad at medal vor, og ad þinn Hei-
 dur verde ecke Svijvirdtur, Þu sem Lifer
 og

eg Rísker Eirn Saniur Almáttugur
Gud, Fræa Eilíjfd til Eilíjfdar, Amen.

7.

Bæn a moote Beraðdareñar
A-stríjdu.

- D**u Himneske Eilíjse Gud, þar er
eck (þvi midur) neitt Gott i þessum
Heime, Hier er ecke neitt utañ Gyr-
nd Holldfins, Fíjfr Augnaña og Drambs
samt Eijferne, þar med liggur Berollden öll
i síne Bondsku, og er full af Hneiplunum
og Syndum. Þar fyrer bið eg þig, sinu þu
mier fræa öllum Gardneffum Hlutum, og
drag mig til þijn, so eg misbröfke ecke þeñan
Heim nie elske hañ, nie þad sem i honum er,
med þvi hañ forgeingur ad Siydustu med
öllum síjnum Athosnum: Hialpa þu eirn
en, so eg laate ecke ill Epterðæme vondra D-
ffickanlegra Maña spilla mier, hvör eg hese
Daglega fyrer Augum i þessum Heime, so
ea gaenge ecke in um þad víjda Þert, og at
þeim breida Beige, hvörn Berollden geing-
ur sier til Fyrerðæminaar, og til Eilíjfrar
Fordiörfunar. O þu Heilage Gud, sem
mig hefur vrvæled og fræssíled fræa Heimo-
enum, So eg sie ecke Gardlega Síniadur,
hellður ad eg skule bwa at Himnum med
míjnu Hiarta og Síne, og stunda epter þvi
sem

sem þar uppe er, en ecke epter því sem hier ær
 Jordunne er. Gief mier þinna Nard, so
 eg hegde mier ecke epter þessum Heime, og Rom.
 gaenge ecke epter hans Hattalage, heildur 12. v. 2.
 ad eg umvendest med Endurnyan mijns
 Hugfots, so eg meige reyna hvor ad sie þin Eph. 4.
 Þegelegur fullkomeñ og Guddoomlegur v. 23.
 Bilie, og giore eirneñ þan sama af Hiart Rom.
 ans Gruñe, so eg gaenge Forsiallega so sem Eph. 5.
 hiner Bissu, og hegde mier epter Tjdenne. v. 15. 16
 Laattu mig alldrei verda vid þig skileñ, hvor
 ke fyrir Binattu nie Fiandskap Beralld-
 areñar, og hvortke fyrir Bilid nie Dvild.
 Beittu þad Heimureñ verda mier Kross Galat. 6
 festur, og eg Heimumum, med Afneytan og v. 14.
 Hafnan allra hans Gynda og Saurug-
 leika, og ad eg öldungis fra honum deye, 2. Cor. 7.
 og þegar Heimureñ Hatar mig og Ossæfer, v. 1.
 ad eg verda þa ecke Stadlaus nie Dpoleñ
 moodur, því han hefur hatad þin Elskuleg-
 an Son Jesum Christum adur fyrir, Joh. 15.
 Laattu þad Epterdæme vera mijna Huggun v. 18.
 til eins vissulegs Merkis og Audkieñis, ad eg Joh. 15
 sie ecke af þessum Heime. O þu Goode v. 19.
 Gud, Hialpa þu oss, so vier Allersaman
 Afneytum Ogudlegu Athæse og Beralld- Tit. 2. v.
 legum Gyndum, og lifum Sidsamlega, 12. 13.
 Diettferduglega og Gudlega i þessum Hei- 14.
 ma, og væntum epter þeirre Sölu-þon og
 O 3 Opna

Öpenberun Dýrðar þess Mykla Guds,
 Þors Endurlausnara Jesu Christi, hvor
 fialfañ sig hefur vtgiefed fyrer oss, svo hañ
 Frelsfade oss frau öllu Rænglæte, og hreins-
 fade sier fialfum Fookk til Eignar, þad sem
 Kostgiefed være til goodra Verka, Amen.

8.

Rvöld Bæneñ.

2. Cor. I
 v. 3.

Dofadur sie Gud Fader fyrer
 Jesum Christum, med Hei-
 logum Anda, sa Eine og Ei-
 lifse Gud, hvor af sine margfalldre
 Siæsku hefur Naadar samlega verit
 þad mig Aluma og Synþuga Mañ.

Eph. 6.
 v. 16.

eskju allañ þeñañ Dag, fyrer öllum
 Eldlegum Þijlum Diefulsins, sem
 um Dagenñ flivga, Og fyrer þeirre

Ps. 91.
 v. 5. 6.

Drepsootteñe sem um Middeiged
 forðiarfar, þar med Fodurlega vard
 veitt mig fyrer vondum skyndeleg-
 um og braxdum Danda, Og fyrer

Ps. 57.
 v. 11.

öllum Skada og Hasska. O Drott
 en, þijn Goodgyrne tekur so hañt
 sem Himeneñ er, og þin Samleike
 so vñdt sem Skeneñ gaanga. Eg bið
 þig þu Naadarfulle Gud, að þu vil-

Ieraf þíne skíærre Naid, fyrergíefa
 mjer allt það sem eg hese at þessum
 Deige gjort at moote þier, hvort sem
 það er med Hurunum, Ordumun
 eda Verkunum, og að þu vilier sinna
 til mín þíne Mýskum, og láta mig
 at þessare Epterkomande Noott
 Noosamlega Sofa og Hvílast, so
 að eg hvörke nú nie Endrarnær yfer
 gíefe þig, þu sanna og Elíjfa Hvíld,
 heildur að eg bliífe í þier fyrer Trö. Joh. 6.
v. 47.
 na, og bive Öhræddur under þíne
 Vernd, So sá hín vonde Andskote
 dýrfest ecke að nálgast mig, og kúne
 mjer ecke neirn Skada að glöra.
 O Rotten Gud, þu ert mitt Lífos, og Ps. 91.
v. 1.
 mín Heilsa, hvörn skal eg hræðast?
 Þu ert Kraptur míns Lífs, hvað
 skal eg þá Ottast? Mitt Hiarta for-
 lætur sig uppá þig, og so er mjer
 Siðspad, Þu ert mín einfá Hug-
 un og mitt Dóldugt Skóol, Þín Evr. 19
v. 34.
 Hægre Hond styrker mig, Þín
 Ríettende Hugga mig, og under
 Vernd þíns Almleggs hef eg mitt
 Althvarf. Sía þu mín Gud, at
 S. A. Dageñ.

Ps. 22.
v. 3.

Dagenn falla eg, og þa Undsvarar þu
míer, Og á Róttene þa þeige eg
ecké, og þu Þænhæyrer mig, þegar

Ps. 63.
v. 7. 8.

eg legg mig til Sængur, þa huxa eg
til þijn, Þa eg vakna, tala eg um þig,
því þu ert mín Hjalpare, Under

v. 9.

Skugga þína Þængia er mín Hroo-
sun, Minn Sæl hefur fest sig á
þíer, þitt Ríettlæte vardveiter mig.
O þu Goode Gud, veittu míer þína
Nað, að þegar mín Dauda-Stu-
nd tekur að nælgast, og eg skal legg-
ja mig nidur í mína Dauda-Sæng
til Eilífrar Hvíldar, þa meige eg
fyrir þína Hjalp, í ríettre og sanre
Trú, Hughranstur og Defadur
Hjalpsamlega sofna til Eilífs Lí-
fs, Hier með vardveittu mig, so eg

Matth.
24.

1. Tim.

3. v. 2.

vaka alla Tíma og lífe með Spar-
neitne og Hooffeme, og verðe ætíð
funden í Chrístelegum Tilbrúninge,
með því eg kañ ecké að vita að hverre
Stundu þu vor Gud munt koma, og
falla mig í burt hiedað. Þetta
veittu míer vegna þíns Elskulega
Sonar, Þors HERRA Jesu Chr-
ísti, AMEN. Sæ

Saa Fínite Idranar Psalmur sem er
hinn Hundradaste og áttar í Psalmatölunne.

DRotten, heyr þu Bæn míjna, og láttu mitt Afall til þinn koma.

Þyrg eðe þitt Andlit syrer mér, Í Mootgængs Tíjmanum þa hneyg þu þitt Eyra til mín; Nær eg falla að þig, þa Bænheyr þu mig snarlega.

Þviad míjner Dagar eru í burtu lídnar sem Reykur, og mín Bein eru forbrend lífka sem Eldebrandur.

Mitt Hiarta er fleiged, og upphornad, lífka sem áttad Grás; Evi ad eg förgleymne míjns Brauds ad nepta.

Mín Bein þau loda við mitt Hóld, vti af Græste og Andvarpan.

Eg em orðen lífka sem Reyrsfjorkur a Eyðemörku, ein lífka er eg orðen so sem önar Raattugla í Eyðe-Hvösum.

Eg vake, og er so sem Einmana Fugl a Hvöspökum uppe.

Dagleza njóða mig míjner Öviner; Og þeir eð hæða ad mér, þerla uñ mig.

Þviad Östuna er eg lífka sem Brand, og með Harmnum samolanda eg mín Dryck.

Þvrec þíne Ögnan og heyrta Reide, þviad þu þesur so upplýpi mér, og mig í Örnú niður fleiged.

Míjner Dagar eru í burtu lídnar sem Skugge, og eg er so sem áttad þen upphornadur.

En þu DRotten blýfur æfenlega, Og þinn Múing uñ Aldur og Vefe.

Tak þig upp, og vert Myrkunsamur yfer Zion, þviad Tíjmen er til, ad þu fíert heñe Lífnsamur, og sa Tíjme er fomen.

Þviad þíjner Þioonusu. Men vildu feigner ad þun uppbyggdest. Og sæe giarnan þad heñar Steinur og Kalk til þved yrde.

So þad, DRotten, þíner heidun Öttudust þitt Ráfa, og

aller Kongarner a Jorðu þína Dýrd.

Þviad DRotten hafi uppbyggð Zion, og byrtesti þú í sínu Þegsemd.

Hafi ealíftur Bæna Afkall þína Þyrerlitnu, og forsmættir ekki þeirra Bæn.

Svo þad verður ritad uppa epterkomande Rynförsler, og þad Föolk sem skapad skal verða, mun losa DRotten.

Þviad hafi listur út af sínu heilagre Hæð, og DRotten hafi sýnt af Himnum ofan a Jorden.

So að hafi heyrt Andvarpan hins Hertekna, og leyst Sonu Daudans.

Uppa þad þeir fúngiðre Masach DRottens til Zion, og hans Lof til Jerusalem.

Þa eð Föolked kemur til samans, og Kongarijten, Dröttne að þjóða.

Hafi linad a Þeigenum mínu Krapt, Hafi slýtt mína Daga.

Eg seige, mínu Gud, Svípt mér ekki í burt að healsnuðum Dögum mínum, þínar Mar þau vara mín Aldur og Þefe.

Þú hefur þegar að upphafi, Jorden Grundvallad, og Himnarner eru þín Handa-Verk.

Þeir forgoanga, en þú blýstur, Allir munu þeir fyrnast þú sem aðad Fat, þeir munu stjaptast þú sem aðad Klæde, þa eð þú minnstir þeim.

En þú blýstur þá same þú ert, og þín Mar hafa engvað Enda.

Sýner þína Þjóðustu, Málka munu blýfa, og þeirra Sæde mun tyngast fyrir þér.

~~~~~

Söstudaga Bæner.

I.

Morgun Bænen.

Bless.

Blessadur sie Gud minn Skap-
 are, Blessadur sie Gud minn
 Heilsugiafare, Blessadur sie
 Gud minn Hærdste Huggare, hvor
 mier giefur Heilbrygde, Lijf og ^{Syr. 34}
 Blessan, hvor ad er minn Bernd og ^{v. 20.}
 Hiælp, og mig hefur eyter sine stoo-
 ru Mynskunsene æ þessare mælidnu
 Noott Berndad og Vardveitt bæde
 æ Sæl og Lijfe, fyrer marghætt-
 andre Skadsene Diefulsins, og læt-
 ed mig komast Heilbrygdan æ þen-
 an Dag. Eg bid þig minn Him- ^{Lucæ. 22}
 neske Fader, Fyrer þan Blooduga ^{v. 44.}
 Sveita þijns Elfkulega Sonar JE-
 su Christi, ad þu vilier eirneñ æ þess
 um Deige taka mig under þijna
 Gudlega Hlijsd, og hallda i Hænd
 med mier og vernda mig, Bæde hid
 Jæra og hid Ytra, so mig hende ecke
 neitt Bondt, þviad i þijnar Hænd-
 ur þijfala eg nu i Dag og alla Daga
 minna annu Sæl og minn Besalan
 Lijfama, mitt þurfanda Lijf, mitt
 Vit og Skyn, Mine og Skilning,
 og allt mitt Sine og Hugskot, allt
 mitt

mitt Aform, og allar minnar Sur-
 aner Ord og Verk, og allt hvad eg
 Ps. 121. v. 8. giøre og læt giöra, minn Jöngang og
 Utgang, minna Söngu og Stödu,
 mitt Sæte og Legu, minn Vilja og
 Ráðslegun, minna Idiu og Afset-
 ning, og minna Triv og Vidurkæn-
 ing, og allt hvad eg er eda Efle og
 Orka, bæde hið Jára og Ytra, Sö-
 munleidis minn Vefelöf, Dag og
 Stund minns Andláts, minn Dair-
 da og Upprisu. O Drottinn Gud,
 Verka þu með mier, so sem þu vettst
 og villt, hvad sem ktemur til þínar
 Dyrðar og mier til Saxubiaalsp-
 ar. Og þar sem eg Spundga i nock-
 urn Mæta af minnum Brennstleika
 at moote þier, þa bið eg, að þu vilier
 Ps. 40. v. 12. ecke i burt taka frá mier þína Mís-
 kunseme, nie sinna frá mier þíne
 Elad, og ei undaundra þína Hiat-
 sp, því þar er eingenn annar Gud nie
 Esaiæ. 43. v. 10. 11. Hialpare, Fyrer þig hefur eingenn
 vered, og ecke verdur heildur neirn
 Esaiæ 44. v. 6. epter þig. Þu ert sá Fyrste og
 Stjðaste, og fyrer utan þig er eing-

en Gud, Þar fyrer kalla eg allein-
asta til þijn, Laattu þijna Gæsku
riktia yfer mjer, Laattu mig ærla Ps. 117.
sína þijna Ræd, því eg vona æ þig, v. 2.
Leid þu minnar Fætur æ þeim rietta Ps. 23.
Beige, so eg gænge ecke i Rædum v. 3.
þeirra Ogudlegu, og stande ecke æ
Begum Syndugra, nie sitie þar sem Ps. 2. v.
hiner Hædgiornu Spottarar sitia, 1.2.
Hældur ad eg hafe alla minna Hiar-
tans Æst, Æst og Ælsku æ þijnu
Orde og Bodordum, Jðke mig þar
i Dag og Noott, Fyrer Born Hæ-
ra Jesum Christum, A M E N.

2.

Þackfærgjærd fyrer Christi Þijnu og Dauda.

Eg þacka þier Herra Jesu Christe,
sænur Gud og sænur Mædur, ad þu
hefur med þine Heitogu Þijnu og
Dauda, og blesstudu Bloods wthellingu, Matth.
endurleynt mig æinna Synduga og Fyrer: 26. v. 4.
dæmda Mænestein, æn allra minna Verka,
Forþienustu og Verdugleika. O! Herra
Jesu Christe, hvørsu stoor hefur þijn Þij-
na vered, og hvørsu þung Kvæl og Þijl þad
hefur vered, hvørsu margfallda Meyd þu
hefur

- hefur lided? hvorsu dirpar eru þínar Un-
 der og Beniar? hvorsu beyðtur og sár þín
 Dauda hefur vered? Hvorsu ofeigianleg
 er þín Elska, med hvörre þu hefur sætt mig
 Lucæ. 22
 v. 44. við þín Elskulegað Födur? Þar þu sveittest
 þeim blooduga Sveita, við Fjalled Oliveti,
 af þeirre Daudans Angist, svo Blooddrop-
 arner hrundu a Jordena, og þar þu varst
 af öllum þínum Læresveinum yfergiesen, og
 gafst þig villugan i Hendur þeirra leidu Gy-
 dinga og þess Ogudlega Skara, hvörrier þig
 þviingudu hardlega, og leiddu þig bunden
 æn allrar Bægdar, fra einum Raung-
 lartum Doomara til añars, hvar þu varst
 falsklega ættagadur, hræktur og haadug-
 lega svijovirdtur, og med Hnesum sleigen i
 Esaie þína Afsoonu, Begna vorra Misgiorn-
 53. v. 5. inga varstu særdur, og fyrer vorra Syn-
 da saker varstu sleigen og Hwðstryktur, med
 Pyenum Koronadur og hryggelega wt-
 Ps. 22. leiddur, svo sem eirn slæmur Demur, sat
 v. 7. ecke er neinum Mañe lifkur, þvi þu varst hin
 allra Fyrerlitlegaste og Hwðvirdelegaste,
 fullur af Kvöl og Kraankleika, so þad
 Heidens Mañs Hiarta hefur eirnen aum-
 kad sig þar yfer, og sagt: Siared hvillif
 Mañeskia þad er. Þu varst fyrer miña
 Lucæ. 22 Misgiornninga saker, a medal tveggia Spill-
 v. 3. virkia reiknadur, og so sem ein Besvan upps-
 heingde

heingdur, og med Noglum stungen i giegns
 um Hendingur og Fætur, þar að auka í þínum Gal. 3.
 mesta Þorsta með Galle og Edife Dr. v. 13.
 yfíadur, og með stórru Kvöl hefur þú upp, Ps. 69.
 giesid þín! Andá so þú betalader vora Skulld, Joh. 19
 v. 30.
 og að vier þrúum fyrir þínnar Beniar Heils
 brygder; Fyrir þessa þína Þínu og alla Ef. 53.
 aðra Kvöl, og Þjáning, seigium vier þier v. 5.
 Þof og Þacker, og bidium þig, að þú lætur Esaia.
 þessa þína heilögu og Þenstu Þínu, ecke 53. v. 5
 vera skieda mier til Dnytis, Hellingur að eg
 Hugge mig við hana af öllu Hiarta, og þros
 ose mier af henni, og Hugleide hana so, og
 fyrir mier þyrde, að allar vöndar Gyrender
 í mier verða nidur þrycktar og Utsloctar,
 en þar á moote meige allar goodar Dygder
 í mier, inplantast og aukast. Evi að eg
 deye frá Syndunum, en lífe Rietslætenu, I Pet. 2.
 og eptersfylge þier, sem mier ert settur til Fy. v. 24.
 rermýndar, og gaenge í þín Footspor, og
 umþere hid Vönda með Þolenmæde, og líj. I Pet. 2.
 de Þriettinden með goodre Samvitku, Alm. v. 19.

3.

Bæn um rícttelega Þran.

Þú Mæduge og Myssunfame
 Gud, þú ert Þolenmoodur og mik. Ps. 103.
 illrar Goodgyrne, og trív, þú fæ. v. 8.
 Har of Daglega fyrir þá Mædarsamleau
 Þre

- Matth. 9. Predikun þíns Orðs, til Chrístelegrar Leids
 v. 13. ríettingar og Betrunar, og lætur i þínu
 Masne boda öllum Mönnum Þdran og Syn-
 Lucæ 24. ndaína Fyrergíefning. Þar að auka hef-
 v. 47. ur þu Þoleimæde við oss, af þínu Laungs-
 lundargiede og ofeigjanlegre Mönksunseme,
 2. Pet. 3. Þ þvi að þu grippur ecke nie yferfellur hina
 v. 9. syndugu skyndelega i ferðum Gíorninge og
 Rom. 2. Afbrötum, að straffa þa með þíne Ríettferð-
 v. 6. ugre Reide, og straungum Doome; Helld-
 ur gíefur þu Frest og Tövm til Umvendun-
 ar, so að eingenn kann með ríettu að skulda
 2. Pet. þig nie Afaka, þvi það er víst ecke þín Vilie,
 3. v. 9. að nokkur Madur skule Fyrersarast, helld-
 ur að sjerhvör skule sinna sjer til Þdranar, og
 hafa það eilífa Lífsed; O! þu elskulege Gud,
 þu veitst Menningarleysu vors. Hollds, og
 Hiartans Hardwd; Að vier erum sáker
 Marc. Syndareñar vor Mæta Þordíarsfader, og
 16. v. 14. svo díropt i Syndernar fallner, að vier kunn-
 um ecke af síðalsum oss til upp aptur að ríissa
 eda Þdran gíora. Þar fyrer bíð eg þig
 fyrer þær Bloodugu Under vors Herra Jes-
 Ger. 31. su Chrísti, sinu þu mler, so verdur mler sín-
 v. 18. wed, þvi þu ert mín Gud, nær mler verdur
 sínwed, þa gíore eg Þdran; Læfna þu mig
 Jer. 17. Drotten, so verd eg Heilbrygdur; Hjalpa
 þu mler, so verd eg Hoolpen. Síat, eg
 Ps. 119. er so sem eirn Bíllurásfande og Tapadur
 v. 176. Saudur,

Gaudur, Veita þu að Þræse þínum (Ám-
 bantt þíne) So eg gleyme ekki þínum Þod-
 ordum. Umstíer þu Yferhyrd míns Hiar- Deut.
 ta, Gíor mig Syndlausan, so eg verðe hrei- 10. v. 16
 rn, Þvo þu mig, svo að eg Sníoo: Hóltur
 verðe, Skapa þu Gud eitt nýtt Híarta í M. 51.
 mier, og gíef mier einu styrkvað Anda, Ut: v. 12. 13
 skrofa mier ekki frá þíne Ásioonu, og tak
 ekki frá mier þín Heilaga Anda. O þu
 Elskulege Gud, aðlíttu mig með þeim Hæt-
 te, sem þu aðleitst þá Þersyndugu Kvínu
 Mariu Magdalenu, þar hun lœ fyrst þín- Lucæ 7.
 um Footum og gríet Híartanslega vegna v. 48.
 sína Misgiörða, og Tollheimtu. Máneñ í
 Musterenu, þar hæn barðe síer að Þríooft,
 og bað um Ráð: Þeittu mier alvarlega
 Svot og Frega vegna mína Synða, og þar Lucæ. 18
 með sanna Frow með ríettu Frownadar Frau v. 13.
 stí til þínar Ráðar, og þar að auke verðuga
 Ávortu Ydranareñar. Laattu mig þeck-
 ia mín Þítíunar-Þíjma, og ekki forackta Matth.
 Ríjksdooð þínar Ráðar, so eg forsoome 2. v. 8.
 ekki þæn þægelega Þíjma og Híalsþræðis. Rom. 2.
 Dag, og draga ekki undan að sinna mier til v. 4.
 þínn, mín Gud og Drottneñ, nie freste míne Syr. 5.
 Ydran Dag frá Þeige, eða allt til Síjðs. v. 8.
 Ustu Stundar, heildur að eg umvende mier, Syr. 18
 og betre mig strax að þessum Þeige, Amen. v. 22.

Bæn um Poleimæde a Moot.

gaangs Tijmanum.

Du Almættuge og Goode Gud,
 þu sem ert Styrkur þína Benku,
 Heilsa þína Simku, Kraptur þeir
 Matth. ra Mæddu og Þiædu, Huggun þína Harm
 11. v. 28 þröngu, Gleda þína Sorgfullu, Althvarf
 þína Yfargiefnu, Hialp þína Frenstudu,
 Eijf þeirra Daudu, Gud Poleimædenar
 Rom. og allrar Huggunar, þu sier og veitst, að
 15. v. 5. vier erum af vorre eigen Mætturu Benker,
 Bannættuger, Þstodulauser og Efasam-
 er, og kunnum ecke i Krossi og Mootgaange
 að standast, æin þínar Gudlegar Hialpar
 og Fulltingis: Þar fyrer falla eg til þijn,
 að nær sem þu epter þinum Gudlegum Vil-
 ia og Þocknan, sender mier Siwfdoom,
 Ellegar añan Mootgaang, þa vilier þu eirn-
 en styrkia mig i Truñe; og vardveita mig
 Tit. 2. so eg sie Stadfastur i Poleimædene. Beit-
 v. 2. tu mier þijna Ræd, svo eg kune med Hoogs-
 þærum Anda, og Kyrlætu Hiarta, að lijda
 þijna Fodurlega Hænd og Eyrtan. Gief
 mier Poleimæde, hvor mier er næsta Ræd
 synleg at Mootoarnas Tijmanum, og kien-
 Heb. 10. er mier so að eg hallde mier fyrreum fyrer þi-
 v. 25. er miinum Gude, þeær nockud at moote
 geingur, Og að eg hallde Hörmungarnar
 ecke neitt Onædar Teifn, og mögle ecke at
 moote

moote þier i miinu Hiarta, eda verðe i nock. Prov. 3.
 urn añañ Maíta. Þpolestimoodur, heildur v. 11.
 læt mig Þidurkieña, ad hvorn sem þu
 ÞRotten Eistur, þan Eyptur þu, honum
 til Betrunar, Þvi Þormung ablar Þoliñ. Rom. 5.
 mæde, en Þolestimæde ablar Þeynslu, en v. 3-4.
 Þeynslan ablar Þonar, en Þonen lætur
 ecke til Skammar verða. Og sæll er sá Mað-
 ur sem þu ÞRotten straffar: Þar fyrir Job. 5.
 skal eingenn teljast undan Eyptan og Þyrt. v. 17.
 ingu þess hins Almáttuga, þvi þu færir og
 umbindur, þu slær og þijn Þond Læknar.
 Af Sex Harmfæslum muntu hialpa mi-
 er, og i þeirre Siöundu Þormung mun mig
 ecke neitt Þont suerta, svo Hialpa þu nu
 Eilíse og Þyffunsame Gud, ad eg meige
 eignast miina Sál i Þoliñmæde, og Þ. Lucæ. 22
 Efablanden vera i vissre Þon, svo ad eg v. 19.
 meige með Sonarlegre Þon og Þrönad-
 ar Þrauste, kánast við þitt Þodurlega Hi-
 arta, sem under Þrossburðenum er fæled, og
 verðe með öllum Mætte og Krapte styrktur
 og öruggur giordur, epter þeirre stóru Ma-
 gt þínar mykili þkar Þírdar, og meige með
 allre Þolestimæde og Almúrdarþynðe Þop-
 nadur stöðugur standa i allsháttudum
 Þreyfingum, Þroogangum og Þícaning-
 um, og þrijsa þig Gledilega i allre Þeynd,
 með Þaðflaum Hug og Síne, so ad vier

Rom. 8. sem líjdum hier med Christo, verðum eirneð
 þ. 7. med þónum upphafner til Þjéðareñar;
 A M E N.

5.

Bæn fyrir Ollettum Kvínum.

Du Himneske Fader, Almáttuge
 og Eilífe Gud, þu sem með þínum
 Eilífa Þjéðdoome, hefur lagt þetta
 Gen. 3. uppat Kvénmeñena, að þær skule auka Ver
 þ. 16. öldena, og síjn Börn með Soort og Harn
 kvælum fæða. Eg bíð þig, að þu vilíer
 gíefa þeim að þær þeefe þín Guðdoomlegast
 Billa og Þocknan, so þær umþere og líjðe
 þa somu Hrygd og Kvöl með Þoleñmæde,
 og að þu vilíer snúa þeirra Hrygd í Feg-
 Jóh. 16 nud með Gledelegre Fæðingar-Stund, svo
 þ. 20. 21 þær mínest ecke leinour æ þa Angist, fyrir
 Fagnadar E afer, því Máñeskia er í Heim-
 en boreñ. So hialpa þu nu Almáttuae
 Gud bæde Moodyrene og Foostrenu, því
 æn þínar Hialpar og Fulltíngis, er það
 með öllu vtaíort hvörtveggia, íafnvel þó
 öll Þerölden väre naalæg. Beittu að
 fca Þiíffins Avörtur meige komast Heill og
 Heilþrygdur í Heimen med ríettre Edleleg-
 re Sköpun, æn allra Orkumsla og Man-
 sköpunar. Afstíjr þu þeim vonda Dvin,
 sem síst vil síæ og víta að nockurt Barn
 yrði

yrde lifande sædt i Heimeñ, so hañ meige
 ecke framkoma sine Grimd og Tyranskap
 við það. Vardveittu allar Oliettar Christ
 nar Kvinnur fyrir Onætturlegum Barn-
 burde, fyrir öllum fæðingum og hrædes-
 legum Tilsellum. Gief og þinna Næd,
 so þær aunu Barna-Skiepnur, meige ept-
 er fjna Holldlega Fæding hliota þa D.
 Skjirn, so þau verða þar með Andlega End-
 ursædd, til Eilífs Lífs, og meige verða
 nna Skiepnur i Christo Jesu. Styrk
 þu allar Sængar-Kvinnur með þíne Magt Gal. 6.
 og Kræfte, og þær sem Borneñ hafa á v. 15.
 Brjóste, So þær komest aptur til sínar Líf-
 samlegrar Heilbrýgðe og fære goodañ Ba-
 ta, og Þrífse þig og Begsame, þu Einku Ps. 9. v.
 Naudhicalpare, og viðfræge þinna Bel- 10.
 giörninga, og lære að trensta að þig fram-
 veigis, þu sem nælægur ert öllum þeim sem
 þig alvarlega ákalla. En þar sem þu leysir Ps. 145.
 er, eða lætur nockurn Banskapadañ Burd v. 19.
 tilfalla, eptir þínum þægelegum og D-
 ransakanlegum Billa, Ellegar Eitthvad
 tekst illa með öðrum Hætte, þa veittu það
 Myrkunsame Gud, þeim Sorgfullu For-
 elldrum, að þau umbere þenna Þwonga
 Kross með Poleimæde, og falle ecke i Dr-
 vænting um þinna Næd, heldur hallde það
 fyrir Reynslu þeirra Ervar og Poleimæ-

de, og vildurkieðne og hallde þig ecke að sjádur
 Ps. 85. fyrer sín Raadugan Gud, þu sem fyrergies-
 v. 3. ur Synðer og Misgjörninga, og midt í
 þíne Reide minest þu Mýskunareðnar. Og
 Job. 3. hvónær sem þu hreller nokurn, þa gledur þu
 v. 22. þan sjáðan aptur. Þvi epter Hyrtíngena
 sína Með Rað, Fyrer Born Herra Je-
 sum Christum þín Kíera Son, Amen.

6.

Þæn fyrer þetui sem Hertekner
 eru, eða í Fiotrum og Faangelse.

Ps. 103. **Þ**líffe Mýskunsame Fader, þu sent
 v. 19. Hert Eiru Gud at Himnum, Og
 Rotten yfer öllum Konga-Ríkt-
 ium: Í þíne Hende er allt Valld og Ma-
 gt, Eingen er sat sem moote þier kúne að
 standa. Eg bíð þig, fyrer öllum þeim
 sem vegna þíns Gudlegs Orðs og fyrer
 Sannleikans Sakar, Ellegar með öðrum
 Hætte eru Faangner under Tyrkians Vall-
 de, og verða harðt og hryggelega plárgædet,
 og með þwngum Prældoome Þiader og
 Kvalder, að þu vilier Hugga þa í sínum
 Hiortum, með þínum Heilaga Anda, og
 fyrer þína Mýklu Mýskunsame frelsa þa
 með þínu Gudlega Magtarvellde, frá
 þeim hordu og hrædelegu Bøndum þeirra
 Faangelsis. Og að þu vilier giesfa Einhvor
 Medol

Medol og Marta sem þu veitst og fant því
 til Begar koma, ad þeir verðe þar með leyst-
 er. O Herra Gud, Flit þu heim aptur *Ps. 147.*
 þa sem Faangader eru og Evystrader, fyrir
 þjins Nafns Sakar, So þeir þacke þjnu
 Nafne og Lofe og Begsame þig. O Drott-
 ten þeyr þu Andvarpan þeirra Siotrudu, *Ps. 102.*
 og leys þau Daudans Børn. O Drott *v. 21.*
 en, Frelsa þitt hid Faingna Ffolk, þa munu
 þeir Mumu og Besolu Men gledia sig, og *Ps. 147.*
 fyrir mykels Fagnadar Sakar, verða so *v. 2.*
 sem þeir ed dremur, þa mun þeirra Munur
 verða fullur af Riæte, og þeirra Tunga full *Ps. 126.*
 af Groosun, Þa munu Men seigia at medal *v. 1. 2. 3.*
 Heidingiana. Drotten þesur giort Dæ-
 sarnleg Stoormerke vid þa, þar fyrir erum *Ps. 68.*
 vier glader. Drotten snu þu Faingelse *v. 21.*
 þinna Farrædu, so sem þu uppburkar Batn
 ed um Middeiged, Þvi þu ert alleina vor
 Hjalpare, og Eirn Allsheriar Gud. En
 hværier sem epter þjnum Gudlegum og D-
 ransakanlegum Bilia skulu leingur lijda sitt
 Faingelse til Reynslu þeirra Erwar, og til
 Jofunar Poleimæðenar, þa vurdstu ad
 Hugga og Hughrensta, og lietta af þeim
 þeirra Ofte, og gief ad þeir sine Maid hia
 þeim sem þa hallða Faingna, og hase stad-
 fasta Bon, ad þu muner ecke wtstwsa þeim
 Elliflega. En sierdeilis vurdstu ad hallða

heim vid þa sönu Christelegu Erv, moot-
 ellum Fölskum Lærdoomum, ad þeir Hug-
 ge sig alvarlega, og glediest af Hiarta i allre
 síne Nerd, vid Endurlausn sína Scalna,
 af því Eilijfa Faangelse og Helvigtis Fjotr-
 um. O þu Goode Gud, Frelsa þu Scaler
 2. Pet. 2 vorar, frá Myrkraña-Hlectum, og Daud-
 v. 4. ans Snoru, þu sem lætur kungiora Her-
 Esaia. teknum Frelsan, og Fjotrudum Lausn, og
 61. v. 1. hefur boded ad Predika þad Naadarsama
 og Pacnæma Ared: Hiaalpa þu so vier
 Gal. 5. stöndum i því Frelse, med hvöriu Christur
 v. 1. hefur oss Frelsad, og lætum ecke fænga nie
 Rom. 6. koma oss aptur under þad Prældooms. Of
 v. 20. ed, og verðum ecke Syndareñar. Prælar,
 A M E N.

7.

Bæn i moote Holldisins Astrijdu.

Du Mysskunsame og Laanglundar-
 goode Gud, eilijfe Fader, þu veitst
 Rom. 7. þad i minnu Holldi þyr eckert gott,
 v. 18. med því eg er med ellu i Synðeñe gieten, og
 Ps. 51. af Synðsamlegu Sæde er eg sæddur, þar
 v. 7. ad auke er mitt Holld og Blood so spillt ad eg
 fæñ ecke af minne eigen Skynseme neitt ad
 I. Cor. 2. skilja nie understanda þad sem andlegt er. Eg
 v. 14. falla til þijn, ad þu vislier openbera mier þa
 þiettu Kyning þjins elskulega Sonar, so ad
 eg

eg sie ecke Holldlega Siñadur, og dæme ecke Rom. 8.
 nie wrskurde um þitt heilaga Ord og Ande v. 5.
 lega Hlute, epter miinum Holldlegum Skilninge. Hialpa þu, svo eg deyse min Viskama, og þviinge og Krossfeste Hollded med Gal. 5.
 sijnum vondum Gyrendum og Tilhnevgingum, so hin heilage Ande stioorne mier, og ad v. 24.
 eg eptersylge honum i sanarlegu Riетtlæte. Med þvi eg og aller þeir sem Christo þiinum Gyne tilheyra, eiga ecke ad vera Holldleger Rom. 8.
 helldur Andleger. Ogerum vier Skulld, bundner, ecke ad vier skulum Holldenu, hell v. 12.
 dur epter Andanum lifa, so vier hliootum ecke a Saluñe ad deya. En med þvi ad Gal. 5.
 Hollded gyrmest avallt a moote Andanum, v. 17.
 og Anden a moote Holldenu, þau eru jafnan strijdande hvort a moote øðru, þa hialpa þu Erwaste Gud, so ad sa heilage Ande, hvorn þu hefur giefed mier i minne heiløgu Skjrn, og fyrer þitt elskulega Ord, drottne i mier yfer Holldenu, og Yferburde hase, og ad eg sie honum alla Tijma Undergiesen; Og fyrer hans Krapt meige eg deyda allar Gal. 5.
 Holldsins Athafner med øllum Gyrendum v. 24.
 og Gyfnum, so eg gange ecke hiedan af, nie framfare, epter miinum eigen Bilia, i Hiegooma mijns Hugsfots. Lat mig ecke ver Eph. 4.
 rda Faangen nie Yferunnen af Syndunum Gal. 5.
 nie Holldsins Verfum, og en þo eg kune v. 19.
 sume

- sumtíðes að verða af Holldi og Bloode yfs-
erfallen, ellegar þad eg kúne af Mañlegum
Beifleika að hrása og falla í Syndena, þa
gief Mað að eg meige um sjíder mig Leidriets-
ta, fyrer þijna Gudlega Hiaasp og Jñblaast-
ur þess heilaga Anda, veittu mier þad að
Gal. 6. min Eijfame verðe ecke Ostyrelaatur, Oh-
v. 1. ooffamur nie Lostagiarn, heildur að eg speke
I. Cor. 9. hañ og temie, med Sparneytne og Hooffo-
v. 27. mu Eijferne, og þviinge hañ under Of þina
Bodorda, so að eg fyrer þijna Mað hreins-
2. Cor. 7 se mig fra allre Holldisins og Hugstotsins
v. 1. Saurgan, og frámfare med Helgunenei
I. Cor. 1 þijnum Otta, so að min Ande aksamt med
v. 8. Saxlune og Eijfamanum Ostraffanlegur
værdveittur verðe til Hingadkomu vor
Herra Jesu Christi, til eilijfar Dyrðs-
ar, Amen.

8.

Kvöld Bæneñ.

- Ps. 72. **D**ofadur sie Drotten, hvor
v. 18. alleina Daisendar Berken
gíorer, og Lotad sie hans Dij-
rðarfulla Nafn Eilijflega, og vill
v. 19. Lond hlioota full að verða af hans
Beggjend, Eg vil Daglega Þrijsa
Ps. 145. Gud, og að Aþtne skal min Múfur
v. 21. Þaða

Þacka þónum æ meir og meir, Því
 nær eg falla, Þa Bænheyrrer hañ ^{Ps. 17.}
 mig, og þegar eg Veina, þa hneyger ^{v. 6.}
 hañ sijn Eyru til minn, nær eg bíð, þa
 glæter hañ að minne Raust. Drott. ^{Ps. 46.}
 en er mitt Trövnadar. Traust, min ^{v. 2.}
 Styrkur og Hjálpi i þeirre stóoru
 Anand og Man-Raunum sem yfer
 mig hafa komed. Þar fyrer Lofa
 og Þrijsa eg þig, Þu Eilífe Gud, að
 þu hefur æ þessum Deige Födurlega
 Verndad mig fyrer öllum Skada
 og allre Ólucku, sem miter hefde kunn.
 að til að falla. Mitt Hiarta er glad ^{Ps. 84.}
 vært, og minn Sál Þrijsar þig fyr. ^{v. 3.}
 er alla þína Gæsku og Myrkunse-
 me, minn Tunga skal hafa sijnna Dæ- ^{Ps. 119.}
 du um þig, og alla Tijma so seigia, ^{v. 172.}
 Lofadur sje Gud, Blessad sje hañs
 Heilaga Nafn. Eg bíð þig, að þu
 vilier af þíne Næð, Fyrergiefa mi-
 er, allt það sem eg hese æ þessum
 Deige Syndgad æ moote pier. Og
 nu æ þessare Eyterfarande Mootu
 Vardveita mig, með öllu því miter
 tilheyrrer. Vertu minn Skiöldur
 og

- og mitt Skool, yfer minne Hægre
- Ps. 121. Hende. O Drotten, Vardveittu
 v. 5. 7. mig fyrer öllu Jllu, Vernda þu minna
 Sæl og vert miter Næddugur,
 því að þig allsmasta treysir eg. Eg
 vona að Drotten, og kalla til þess
 Allra Hædsta Guds, til Guds jemt
- Ps. 57.
 v. 2. 3. Enda gíorer að minnum Eymdum.
- Ps. 121.
 v. 3. 4. Sjá, hafi sem mig vardveitt, sefur
 ekki, Og Israels Verndara sýnar
 ekki. Hann mun vardveita minn Sá-
 ngarriettum Beige, so eg rase ekki,
 og minn Footspor feridne ekki. Hann
- Ps. 119.
 v. 105. mun ekki laata minn Foot skeifa, því
 hans Ord er mitt Ljos að minnum
- Ps. 4.
 v. 2. Begum. Þar fyrer, nær eg legg
 mig yður, þá mun eg ekki Ottast,
 helidur sætlega Sofa, Og mig mun
 ekki skelfa neim skyndeleg Ögnau, nie
 Grindar. Ketde þeirra Öyudlegu,
 nær þeirra Stormur klemur. O
- Ps. 4. b.
 7. 9. Herra Gud, Lat þu Ljos þíns
 Andlits ljá yfer miter, So eg legge
 mig yður, og sofe með þau í fríde,
 og hvílest að Otta under þíne Hljó-
 fd, því þu Drotten allsmá hialp.

er miet. Þ þínu Nafne vil eg nú
 leggja mig til Hvíldar, og láta mig. ^{Ps. 132.}
 na Augna. Hvarma sofna, þu Drottinn. ^{v. 3. 4.}
 Gud munt mig með Glæðværd
 uppáttur vekja, til að Lofa og Dyr-
 la þína Guddoomlega Majestat,
 fyrir þín Elskulega Son vorn Hér-
 ra Jesum Christum, hvort með þess
 Eifer og Ríðer í Einingu Heilags
 Anda, Fræðilífd til Ellífdar,
 AMEN.

Stotte Þorannar Psalmur, sent er híf
 Hundradaste og þrítugaste í Psalmi.
 Tölun.

Þútt vor Dimpenn hroopa eg Drottinn til þins.
 Heyr þu Drottinn mínna Róð; Látt þitt Eyra
 hyggja að Róðdu mínnar Graatbeidne.

Ef að þu Drottinn villt tilreiðna Syndarnar. Drot-
 tinn, hvort moa þad standast?

Í hía þess er Fjörergiefningin, so að Með Ottest þig.
 Eg vænte Drottens, mínna Sál þu þíður þáns. Og
 og vona uppa þáns Ord.

Mínn Sál þu þíður Drottens, í frá einnre Morg-
 un. Eyttene allt til áðarar.

Ísrael vona uppa Drottinn, þviad hia Drottne er
 Róðstunseme, og í hía þess er noogleg Endurlausn.

Og þá man frelsa Ísrael vort af öllum sínum Syndum.

* * * * *
 * * * * *

Laugar.

Laugardaga Bæner.

I.

Morgun Bænen.

Du Sane Elijse Odaudlege
 Gud, Fader Vors Herra
 Jesu Christi, Til þijn upp-
 hef eg mitt Hugskot med skýldugur
 Þacklæte. Þitt Riettlæte vil eg
 ecke dylia i minnu Hiarta. Um þín
 Sanleika og um þitt Hjaalpræde
 vil eg Tala, Eg vil ecke leynd þíne
 Gæsku og Tröfeste, fyrir þeirre
 stóoru Samfundu, og ecke þeigia yf-
 er öllu því enu Góða sem þu hefur
 gjort mier. Þvi þad er einn argiæ-
 tur Slutur ad þacka Þrottne, og
 ad syngia þínu Nafne Lof, þu hín
 Allra Hædste, og ad boda ad Morg-
 ne þína Myrkun, og ad Kvællde þín
 Sanleika ad kúnngjóra. Þar fyrir
 Þrijsar þig minn Sæl, ad þu hefur
 æ þessare Róottu af þíne yfergnæf-
 anlegre Myrkunsenie verndad mig.
 Blessadur ertu Þrotten Gud Zeba

oth,

oth, Þu sem audsynir þig Náðug-
 ari og Eyksamaari, við alla þa sem
 þijn leitir, og elska þitt Hialspræde. Ps. 40.
 Blessað er þitt mykla Nafn í öllum Ps. 8.
 Lendum, hvort að er vor Hljóð og v. 2.
 Hialspræde. Blessað sien öll þijn
 Verk, sem þu gíörer við Maðana
 Sonu. Eg bið þig, að þu vilir eina
 en Vernda og Vardveita mig á
 þessum Deige, So sá vonde Övin-
 ur Döfulleir gíöre mier ecke nok-
 urn Skada, og að Hönd þeirra Ö-
 mildu snerte mig ecke, Drottin Ps. 88.
 Gud minn Heilsugjafare, Arla vak- v. 14.
 na eg til þijn, þegar Sneyndis á-
 kalla eg þig, Hialpa þu so eg fram-
 kvæme Verk minnar Kallanar Trö-
 lega, og hvað sem mier er Þjáfalad,
 þier El Þofs, en minnum Náunga
 til Betrunar, So eg misbröke ecke
 þessa Dags-Líðs til neirnra Syn-
 da, nie stygge þig með minnum
 Giordum eða Misverkum, og yfer-
 trode ecke Sattmæla minnar Hei-
 logu Skjarnar. Veittu mier eina-
 en þa Náð, eg tafe mier Þara fyr-

Prov. 6.
v. 16. 17
18. 19.

er þeim Ser Hlutum sem þu hatar,
og fyrir þeim Eisunda sem fyrir
þier er Andstyggelegur, Sem er
Drambsóm Flugu, Fölsk Tunga,
þær Hendur sem tvthella Sallausu
Bloode, Og Hiarta sem bjir yfer
Þrettvísse og Illsku. Þorum, Þeir
Frtur sem flóoter eru til að gíora
Skada, Fals. Dottur, sem diar flega
framþer Þnge, og sá sem flennur
upp Hatre á millu Brædra: Fyr-
er slíktum og öðrum þvllíktum Föst-
um, Vardveittu mig mín Gud, og
gíef Næd, að öll mín Þerk og all-
ur mín Lifnadir þocknest þier, Þ
þínum Elfkuleaa Syni, Þorum
Herra Jesu Christo, Hvör með
þier Lifer og Rítker í Einingu Hei-
lags Anda, Fratt Elstífd og til Ei-
lífsdar, AMEN.

2.

**Þackargíord fyrir Guds Næd og
Myssunfeme.**

Du Heilaga Þrening, og sön og
Guddoomleg Eining, þu sem ert
syndurgreinanleg í þreinar Þersö-
num.

onum , og þó ein í Guddoomenum , eirn
 Herra og eirn Gud, í jafnri Dýrd og Mag
 tarvellde; Þíer tilbídium þíg; Þíer heidr-
 um, Lofum og Þríissum þíg; Þíer þóckunt
 þíer af instum Róotum vors Híarta, fyrer
 alla þína Belgíorninga, sem þú hefur aud
 syndt oss. Því það er víssulega verdugt
 og ríettvííft og Híalpsamlegt, að víer í öllum
 Stöðum, og alla Tíma seígium þíer þack-
 er þú heilaga Fader fyrer ÍÉsum Chrístum
 vorn HErra, hvörn Einglarnér losa, og
 Hofud: Einglarnér tilbídia, og aller Rórar Esaia. 6
 (edur Fylkingar) þeirra Hínnestu Herfka, v. 3.
 ra, hínér völdugu Hofdingíar a Hínnum, Col. I.
 og aller Kraptar a Jorduné. Og síerdei, v. 16.
 lís þín heilög Chrísteleg Kyrkía um alla
 Veralldar Kryngluna, losar og þríissar þíg
 aan Afstaats, með hárðsta Bíttnísburde.
 Þýrdstu með þeim hínun somu, að losa
 eirneñ vorre Róddu, þíer Lof og Þackér að
 gíora og meðtak þú vorar Bæner, sem víer
 gíörum, vegna þínar stóoru Mýskunfeme,
 hvör ny uppreñtur alla Morgna; So hátt Ps. 103.
 sem Hímeníñ er fæa Jorduné. Því þá víer v. 11.
 vorum dauder í vorum Syndum, hefur þú Eph. 2.
 oss aasamt með Chrísto lífsande gíort, og aud- v. 5. 7.
 synt yfergnæfanlegan Díkdoom þínar Rót-
 dar yfer oss, fyrer þína myklu Gíærsku. O! Cor. 18
 hvørsu mykel er Mýskunfeme D Rottens; v. 1.
 J Og

- Og hafi lætur þa sína sig so Nardugan sem
 sier sinna til hins? Hvor kan hans Myrkun
 Syr. 2. semder upp ad telia? Men koma þær hvor
 v. 22. ke ad minna nie vera, því hans Myrkunse
 me er so stoor sem hafi er siakfur. Hafi
 Straffar og Eyptar, hafi Græder, Leider
 og Foosstrar, so sem eirn Hyrder sína Hio
 rd: Hafi Lijknar ollum þeim sem sig lauta
 Leidrietta og þeyra Guds Ord Kostgæfse
 Ps. 103. lega. Evi sem Eirn Fader aumkar sig
 v. 13. yfer sínum Børnum, so Myrkunar D
 tten ollum þeim sem hafi Ottast. Hvor
 Mich. 7. er Eirn Lijkur Gud sem þu ert, Hvor fyrer
 v. 18. giesur Syndernar og forlatur Misgjør
 19. ningana þeim sem epter eru af hans Arfle
 fd? Hafi sem ecke hellsdur síne Reide Eilijf
 lega, því hafi er Myrkunsamur, Hafi mun
 aumka sig yfer oss aptur, og nidurþryckia
 vorum Misgjörningum, og fasta ollum
 vorum Syndum i Siakfar. Dimped.
 Ps. 25. Eilijka þijna Siakfu og Omælelega Myrk
 v. 6. unfeme, (hvor vered þesur fra Upphase
 Ps. 117. Beralldareñar og umi alla Eilijfd varer)
 v. 2. vilium vier Prijsa og Bijdfrægia, fra eirn
 re Ettkvijst til añarar, so Begsama þig,
 ad þu ert so Nardugur og Myrkunsamur,
 Gr. 34. Poleñmoodur so fullur af Siakfu og Trw
 v. 6. feste. Eþ þid þig, Laattu mig Almann og
 Syndugan eirneñ sína Myrkunfeme hiar
 þier,

pier, Fyrer Born Herra Jesum Christum, A M E N.

3.

Bæn um Christelegan Afgang.

Du Goode Gud, Du sem hefur sett Maneskjunne Skamt sína Lífs-
Daga, hvort Matier Maduren Job. 14
Eftir ecke yfer ad ganga. Þvi hann hefur v. 5.
sína arkvardada Lífs-Tíð, og hanns Max-
nada-Tala stendur hiað pier. Alla vora
Daga hefur þu taled, hvort þu líða skynde-
lega i burtu, So sem Einn Framstíótande
Straumur, So sem flöggum vier þar i Ps. 102.
frá: Öll vor Ar eru so sem Reykur eda v. 4.
Skugga, hvort skyndelega forgeingur. Man-
eskian er so sem Gras, þad sem stíótlega I. Pet. 1
þornar, og svo sem Bloomstur æ Mörkeni, v. 24.
sem snarlega visnar: Þvi fiendu mier nu
ad Hugleida, og vid ad Efnast, ad minner
Dagar hlíota Enda ad taka, og mitt Líf Ps. 39.
hefur sína Mæling, og eg hlíit burt ad fa- v. 5. 6.
ra. Síað, minner Dagar eru so sem Ein
Þverhandar-Breidd, og mitt Líf er so sem
ecke neitt fyrer pier. Hvorsu aller Men-
eru öldungis ecke neitt, hvort þu lífa so
Ugglauser. Drotten, Kien þu mier ad Ps. 90.
Hugleida, ad eg hlíit ad deyja, og ad eg hese v. 12.

hier Engvañ laangvarande Samastad æ
 Eyr. 7. þessare Pilagrijms-Rensu. Gíör þu mío
 9.40. er kunnuga minna stutta og forgeingelega
 Æfe, Svo eg hufe Dpt og Dsialldan um
 minn Æfelok, so ad eg i þessum Heime, ecke
 sialsum mior, helldur þier Eife og Deye.
 2. Pet. 3 Ald eg biide so med Gledede og Fegnude i
 9.11.12 Ervise mijns Heimferdar-Dags, og Dp-
 enberunar þjins Elskulega Sonar Jesu
 Christi, og veide mig þar til med Heilogu
 Framferde og Gudlegu Althæfe. Naada
 þu mig med einum Hialpsamlegum Af-
 gaenge, þegar minn Siidasta Stund tekur
 ad naalgast, So eg deye Christelega og fare
 Skynsamleg Æfelok, i sañre Bidurkieñ-
 ingu, so eg verde ecke fyrdtur minnu Bite og
 Skyne, og ad eg tale ecke af neinu Dvite,
 nokur Gudlostunar-Ord at moote þier
 minnum D Rottne og moote minne Sælus-
 hialp. Bardveittu mig fyrer Dvarlegu
 um og Illum Dauda, og fyrer Eilifre Fyr-
 erdæmingu. Laattu ecke minna Siidustu
 Dauda-Stund hvatskæptlega yfer mig
 falla, helldur so ad eg bræ mig axdur til,
 med riectre Erv og sañre Ydran, og þegar
 þu sama Stund ad Hondum kiemur, þa
 gíör þu mia Druagvañ, svo eg kvijde ecke
 Dfmiog vid þeim Stundlega Dauda, hv-
 ær mior er ecke utan soa er Dyrumant upp-
 lyfur

lykur til Eilífs Lífs. Og látt mig þá þín
 Þienara í Friðe fara, þviad mín Augu ha- ^{Lucæ 2.}
 fa síð þá Heilífugiafara, hvörn þu hefur ^{v. 29. 30}
 fyrerbædd öllum Þjóðum, Eitt Líf til
 Upplýsingar Heidnum Mönnum, og til
 Dírdar þínu Fólke Ísrael. Gief að
 mitt Síðasta Orð síe það, sem þín Elfs-
 leaur Sonur talade að Kröfsum, Fader ^{Lucæ. 29}
 Í Þínar Hendur, Þefala Eg Mínn Andá, ^{v. 46.}
 Og þegar eg ká ecke leingur að tala, þá
 Bænheyr þu mína Síðustu Andvarpan,
 Fyrir Ísum Christum, A M E N.

4.

Bæn mín Daglegt Braud.

Du Almáttuge Gud, til þín vörð
 Födur á Himnum, fólum vier
 þínu áunu Börn á Jörðum, að
 þu vilst fyrst þína Miskunsemi, veita oss
 og gífa vort Daglegt Braud, og allt það
 sem þeir til Líkamans Upphelldis og Na-
 uðburstar, veit oss þína Náð og Blessan
 til alls vörð Ervidis, og til allra Handa
 Verka, til Þrúu Fardareñar, og til alls
 áñars ærlegs Athæfis: Því þín Blessan ^{Prov}
 gíorer Máñ Níðkán; Og ef þu uppbyggir ^{10. v. 28}
 ecke Hósed, þá Ervida þeir til Dnytis sem
 það uppbyggja. Híalpa þu so vier ver- ^{Lucæ. 5.}
 um við Rete vortar Kallanar í þínu Ná- ^{v. 5-}

sne, og ad oss luckest það vel ; Þarðveit þu
 alla þa sem eru a síne Rietsferdugre Rensu
 og hlioota Laugferðer ad hafa til Lands og
 Vatns og leita ad síne Mæring, og þa sem
 flytia oss hjiugad Maudsynia Þoru, so ad
 þeir med sinu Goðe og öllu því sem þeir
 medferdis hafa, varðveittir verðe, og fáe
 öngvañ Skada. Gief þu eirneñ þijna

Eph. 4 Samvitku, æn Fals og Svika. Og ad
 n. 28. eirn og sierhvör Ervide nokkud, það sem ær-

legt er, so ad hañ hafe ad giesfa þeim sem Þu
 rftuger eru ; Laattu alla trwa Sende-Meñ
 og Ervides-Meñ þier bifalada vera, styrks-
 tu þa alla ær Saal og Lífama. Þarð-

Matth. 6. v. 20 oss ecke med þeim leida Marnon, og med
 hañs autmlegre Þoonustu. Og þijnum

og plagum oss ecke, med þeirre vondu
 Þroksorg. Gief þeim Boludu Poleñma-
 de i þeirra Faatakt, svo þeir Mogle ecke a
 moote þijnum Bilia, nie Ofundsamer verðe
 vid hina sem Ríjfer eru og vel Megnans-

1. Tim. 16. v. 17. 8. 19. Þijnum Þodordum. Þeittu eirneñ þeim
 Ríjku, ad þeir sieu ecke Stollter nie Dramb

laater,

latter, og setie ecke sijna Bon ær þetta Fall-
 vallta Ríkjedæme, heildur ær þig Lifande
 Gud, þu sem Ríkjulega gíefur allshatt-
 adar Gæfur Mönnum til Þarfa, að þeir
 gíore Gott af sér, og verde Ríkker af good-
 um Verfum, Gíefe giarnan og Híalpe,
 samansafne Gíesioodum, sialsum sér eina
 gooda Grundvallan, og bygge uppær hid
 Epterkomanda, so þeir hondle það Eilífa
 Lífs. O Herra Gud, Eveggia hluta þid ^{Prov.}
 eg þig, hvorra þu villir ei sýnia míc, ædur ^{30. v. 7.}
 en eg þen. ^{8. 9.} Afgudadýrkun og Þýgar lættu
 vera længt frá míc, Gætaekt og Ríkjedæ-
 me gíef míc ecke, en læt míc ódlast deilldan
 Skamt mínar Næringar, Ánars mætte eg,
 nær eg yrde Ófsaddur, afneyta þér og seig-
 ia, Hvor er Drottinn? Ellegar, ef eg yrde
 Ófsætafur, þa mætte eg Stela og Mis-
 gíora við Mafn míns Guds, Þar býrer
 Þardveittu míc Elfkulege Gud, býrer þín
 Ríkra Son, Ísum Christum, Amen.

5.

Bæn býrer öllum Sorgfullum
 Máneftum.

D Herra Gud Himneske Fader,
 Med því að Dýfulleinn, sem er vor
 Daudlegur Dvin, lætur þau Sorg-
 fullu Þíortu ecke vera Dýfrenstid, heildur
 34 plagar.

plagar hann að hafa þeirra Annað, Síne
 Þrettíðise til Framkvæmdar, að plága þa
 með margviðlegum sárheyrðum og Furdu
 legum Hurunum, uppá það, hann skilse
 þeirra Samvitiskur, og legge Snörur fyrir
 þær, og kome þeim til Drögentingar: Þar
 fyrir bið eg þig Andmiðflega, fyrir þa
 Daudans Barattu og Blóðdugan Sveis
 ta Jesu Christi, að þu vilier Nardarsam-
 lega aðast allar Sínis. Beifar Máðesskur,
 og Hughrensta þeirra Beyfar og Efasam-
 ar Samvitiskur, með þínum Heilaga An-
 da, og með þínu Heilaga Orde, Ásvenda
 allre Nend sem á þeim liggur, eptir þínum
 Födurlegum Vilja, Og þerra öll þeirra
 Tær, og gledia þeirra Sailer með þíne
 Huggun, so þær að auk þeirrar ytre Nenda
 ar og Þianningar falle ecke af Holldfins
 Beifseika fyrir Dvinarens Fisteiging, nie
 kome í nokkra stóora og Andlega Haulas
 semd sína Saelna, sem er Þanrw og Dr-
 vænting, og adrar Stoor-Synder og Vest-
 er. . O þu Erfaste Gud, þu sem ecke læta
 ur neirn Máð Frenstadan verða yfer sitt
 Megn, heildur so, að hvorsu Þwnglega
 sem nokkur verður Frenstadur, þa verkar
 þu það, að Frenstingen fær þann eirn Enda,
 sem hann fann að bera: Eg átfalla þig, að
 þu vilier troða það flæga Heggorms og
 Döf.

Apoc.

21.v.4.

1. Cor.

10.v.13

Döfult Hofud under vorar Fætur, og Rom.
 Sundurmeria þad, Og ad þu vilier venkja 16.v.20
 og underþryckja hans Valld og Bielseing-
 ne, sem hann astundar i framme ad hafa, og
 gyrneft ad sællda þa sem Sveite. Statu Luca.22
 hia þvi Aluma Mañkne, vegna þijns El- v. 31.
 skulega Sonar, hvor eirneñ hefur fyrer oss, Hebr.5.
 og oss til Gooda i sine Mañdomlegre Mæt- v.2.
 turu Freistadur vered. Hialpa þu so ad
 vier Huggum oss alla Tijma af Hiarta,
 vid þijn sañarleg Fyrerheit og vid þijna
 Gudlega Hiafstod i allre Meyd og Hæffa,
 og meigum eirneñ fíña þa himu somu þijna
 Maad og Hialp i Verkenu, so ad vier stend
 um at moote þeim slægu Araasum Andstot- 1.Pet. 5
 ans, med eirnre sterkre Trw, og yfervinnum v. 9.
 hann Hrenstelega med þijnum Krapte fyrer
 Lambsins Blood. Og fyrer Ord vors
 Vitnisburðar, sem er þad Heilaga Evan- Apoc.
 gelium, uppa þad ad Heilsa og Kraptur, 12.v.11
 Ríjke og Magt sie Allleinasta Vors Guds, Apoc.
 Þu sem Eíer og Ríjker Fraa Eilífð til Eí- 12.v.10
 lífsdar, A M E N.

6.

Bæn fyrer Eckium og Fodurley-
 singium.

Þu goode Trwfaste Gud, þu sem
 hialfur nefner þig Fodur þíña Fodr- ps.68.
 urlausu, og Doomara Ecknaña, og v. 6.
 añaft

- añast þeirra Maudsyniar, og gíorer þeim
 riett; Og hefur eirneñ boded ofð i þínu
 Exod. 22. v. 22 Orde, ad vier skulum ecke Hrella nie Ang-
 ra þau, med því ad þau eru aður yfergies-
 en af Heimenum, og eru Þiadar og Sorg-
 fullar Mañestíur. Eg bid þig ad þu vilier
 láta allar Eckíur og alla Fodurleysingia
 vera þier þij fólud, under þijna Mýstun-
 samlega Bernd, ad þu vilier fororga þeim
 og Upphellde veita med Fæde og Klædum,
 og allre añare Maudþurft; Og vernder þau
 og forsvarer a moote þeim sem þau Þviinga,
 a seilast og vtrijma. Lattu þau sína Maud
 hia öllu Yfervallde, og gíor þar med Riett
 þeim Fodurlausu, og lat Ecknaña Mael
 esnum Hialpad verda, so þeirra Riettur
 sie hvorge beygdur, nie umshveñ, heldur
 ur ad þær meige faa fressun fra sínum Mos-
 otstondurum, og tilheyrelega Berndani
 öllum riettum Maelinum. Hialpa ad
 þeirra Forstioorar og Forsioonar Men,
 añest þeirra Maudsyniar alvarlega, og ad
 þeim veiteft Belgiorder af hvörum Mañe.
 Og ad eg syndgest ecke a þeim, heldur gíore
 þeim allt gott, en ecke neitt illt. Med því
 ad hrein og ofleckud Guds Þionusta er þad,
 ad vitia Ecknaña og Fodurleysingiaña i þei-
 rra Hörmungum og sig ofleckadan fra Hei-
 menum ad vardveita. Þu vilier eirneñ
 veit

veita þína Guddoomlega Rað þar til, að ^{1. Tim.}
 allar Eðliur seti á öllum Tímum sína ^{5. v. 5.}
 Þou uppa þig lifanda Guð, þeirra Föð- ^{10.}
 ur og Herri, í allri síni Anað og Freist-
 ingum, og staðnæmest í Bæn og Grattbeid-
 ne Dag og Noott, og yðfe sig þar að auk í
 öllum goodum Verkum, so sem riett Guðs
 hræddar Eðliur. En take sier Bara
 fyrri Sælgæte og Bælystingum, og giese
 engvum neina Hneyplan, nie vont Epter-
 dæme med Ordum eda Atvikum, sem þe-
 im soomer eðfe, og kome sier eðfe í neina vo-
 nda Grunsemd, og hlade eðfe á sig neinum
 Syndum, Hialpa þu somuleidis, að ^{Eph. 6.}
 aller Födurlausar edur Moðurlausar upp- ^{v. 4.}
 alest í sönum Guðs. Otta, med Veru og
 Sidseme í allri Guðhræðslu, og sie Hlið-
 ner sínum Forstiorum og Tryptunar-Möñ-
 um, og laute sig giarnañ Veidrietta, og upp-
 vaxe í öllu Sidgiæde, og medtake good
 Rað og Ervlegar Amniingar, og alla
 Födurlega Hyrtung, svo þeir verðe þar med
 Forvarader frai Lofum og Skönum.
 Vernda þu eirneñ öll Christeleg Hioon, og
 þeirra Born, að þau falle eðfe í þína Reide,
 og kome under Sverded, Ellegar í Anan
 Maata fyrri D-Tijmañlegan Afgang sína
 Foreldra, vegna sína Misgiörninga, ver-
 de Einmana og giörest að Munadarlausum
 Eðf.

Erod. Eclium, Numum og Faaradum Fodur
 22.v.24 lensingium. Tak þu oss Raadar samlega
 að þier, vegna þijns Elskulega Sonar Je-
 su Christi, A M E N.

7.

Bæn a moocke Hurvænting og
 Efaseme.

Du Myrkunfamaſte Gud, Epter
 því að eg heſe Dyrifjūis Mootþroos-
 anlega yfertroded þijn Heilogu
 Bodord, og þvonglega Foracktað Stygdt
 og Moadgad þig, min Gud og Drotten,
 hvar fyrer min Samviſka er miog Særd
 og Þviingud, ſo eg er þar af næſta Skielſd-
 ur og Ottaleigen. Og en þo þitt Heilaga
 Ord Elſeige mier Obrygdanlega minna
 Synda Fyrergiefning, af ſkærre Raad, þa
 er þo min Erv veik og Diefullen ſterkur,
 hver giarnañ villde Stela og Ræna allre
 Huggun vor minnu Hiarta, þar fyrer falla
 og til þijn Heilaga Fader, Laattu mig nu
 alldrei hiedan af Drvænta mier þiñar Gud
 doomlegrar Raadar, So eg falle ecke i þa
 Hrædeleguſtu Synd, ſem er Bantrw og
 Hurvænting, nie laate Efasemena vid mig
 raada. Styrk þu mig, So að eg midt i
 Daudanum done ær þig mitt Liif, og efest
 ecke um þiñna Hiarp og Myrkunfeme, uppa
 þad.

þad eg hallde ecke miñnar Synder meire og
 stærre , en þær kúne mier Syrergiefnar ad Gen. 4.
 verda , So sem far Ogudlege Cain gjorde. v. 13.
 O Jesu Christe Guds Sonur , Pu Lifan-
 de Bruñur allrar Nædar , þu sem jafnañ
 ert Framsflootande med Opriootande Upp-
 sprettu Mystunareñar : Til þijn falla eg
 af öllum Hug og Hiarta , Aluf þu miñna
 Færo til þiñar Heilogu Þijnu og Dauda , Lucæ. 17
 því þad er Bissulega og Omootmælanlega v. 1.
 satt , ad Eirn Einaste Drope þijns Allra
 Helgasta Bloods (sem fyrer mig rothelltur
 er) er laengtum fröptugre en allar miñnar
 stærstar og þijngstu Synder , Alljittu mig
 med þijnum Mystunar-Augum , so sem þu
 aaleitst hañ Sæla Petrum , epter þad hañ
 hafde Afneytad þier og Formællt fier siakf. Matth. 25. v. 74
 um , so ad eg Syndge ecke so sem Forræð-
 areñ Judas a moote Heilögum Anda. O
 Pu Goode Heilage Ande , Pu Agiætaste
 Liggjande Fiesfloodur : Stattu hiañ mier i
 miñe Sijdustu Nend , þegar far Bonde
 Dvinur aflagar mig , og miñn eigen Sam-
 vitka skulldar mig , nær Helvigtis Afynd
 skelfer mig , og þa eg verd umfrijngdur med
 Daudans-Nend og hrædelegum Frenst-
 ingum , nær öll Verölden yfergiefur mig ,
 og aller Hluter eru mier Mootstædleger , þa
 Hugga þu mig , so ad miñ Bon hverfe ecke
 frá

Mare.

16.v.16

fræa mier: Styrk þu mitt-Hiarta með þínn
um Vitnisburde og Tüfigle, so eg tröwe stad
fastlega Synðanä Fyrergiefning, hvor mi-
er og öllum þeim mun veitast, sem Guds
Fyrerheitum tröwa. Lat þu mier Miñis-
stæðan vera Saxtmaala miñar Hellogu
Skjirnar, og ad eg hallde mier af öllu Hiar-
ta við það Fyrerheit sem þar með er Sam-
teingt (Hvor sem Erver og verdur Skjird-
ur, sax skal Hoospen verda) og ad eg Hugge
mig þar við, Fyrer þinn Elskulega Son Je-
sum Christum, A M E N.

8.

Kvöld Bæneñ.

ps.91.

v.4.

OF sie þier þu Hædste og D-
Daudlege GUD, Lofud Sie
þijn Gæska og Myrkunseme,
Lof sie þinne Eilífre Speke og Sæn-
leika, Þu sem mig hefur Verndad
at þessum Deige fræa öllum Skæ-
da og Hæska. Eg við þig, ad þu
vilier Næðarsamlega framhallsda
þinne Gæsku, sem þu hefur við mig
Uppbyriad, og laxter mig eirneñ at
þessare Noott, Hvílast under þinne
Væstu Hlífð, Og skjler mier með
þijnun Bængium, Lattu mitt St-
hvarf

hvarf og Trvnadar-Traust vera
 under Skugga þína Armleggia, svo Ps. 23.
 eg Ottest engva Olucku. Vardveit- v. 4.
 tu mig minn Gud, so sem eitt Augna-
 Siaralsdur, Skijl þu mier under Ps. 17.
 Skugga þína Bængia. Drottinn v. 8.
 þu ert minn Gud, og minn Arfleyfd, Ps. 16.
 minn Heill og mitt Hjalpræde sten- v. 5.
 dur i þínum Höndum, Hjalpa
 mier vegna þínar Gæsku, so hvörke
 kome yfer mig Otte nie Skielsing, Ps. 55.
 Svo ad Ögn Dæturenir falle ecke v. 6.
 yfer mig, Vertu mier Raddugur,
 því minn Sæl Treystir að þig, og Ps. 57.
 under Skugga þína Bængia, hef eg v. 2.
 mitt Athvarf. Eg leita Drottens Ps. 77.
 i minne Anand. Minnar Hendur tv. v. 3.
 breide eg að Drottunne, og læt ecke af,
 því minn Sæl hefur hvörge Mnar-
 stadar nokkra Huggun. So veit eg
 ecke af Neinum öðrum Hjalpara,
 hvörke að Himne nie Jorðu, En af
 þier alleinasta. Um Midnætte þeg- Ps. 119
 ar eg vakna, Hugsa eg til þíns Raf- v. 55. 62
 ns, Þvi það er so Þystelegt, og eg minn
 est að þína Gæsku og Trwfeste,
 hvor-

hvœria þu hefur audsynðt mîer. Eg
 þacka þîer fyrer þîn Riecttlætis Do-
 om, þegar eg er Sorgfullur, þa hura
 eg til Guds, og nær mitt Hiarta lijd-
 ur Nend og Angist, Þa tala eg mî
 mîn Heilsugiafara, Þvi hañ færer
 mîjna Sæl wr Fordiœrfunene, og
 Frelsar mig fræ Dandans Bønd-
 um. Herra Gud mîn Heilsugiaf-
 are, Eg Kalla til þîjn Dag og Nott,
 ad þu vilîer Fyrergîefa mîer, alla
 mîjna Misgiœrninga, med hvœrtum
 eg hefe at þessum Deige og at allre
 þessare Vîku, Syndgad i moote þî-
 er. O Drotten, Frelsa þu mîjna
 Sæl, fyrer þînar Myrkunar Sat-
 er, Þu ert Rædugur og Riecttvijs,
 Og Þor Gud er Myrkunsannur,
 Drotten Gud Þardveiter þa Ein-
 fœlldu. Þegar eg legg mig nidur, þa
 hialpar hañ mîer at Fœtur aptur,
 Þar fyrer vil eg Glædvær vera, Og
 Þrijsa og Þegsama þîg i mîne Hvîl-
 lu. So Þîjsala eg nu mîn Þîskama
 og Sæl i þîjnar Hendur, Þu Trw-
 faste Gud, Þu sem mig hefur End-

urleyft, Fyrer Børn Herra JE-
sum Christum, A M E N.

Síounde Þorunar Þsalmur, sem er sá
Fertugaste og þridie.

DRötteñ heyr þu mínna Bæn, þvag að míne Grootbei-
dne fyrer þíns Sálleiks sáker Bænheyr þu mig þíns
Ríettlætis vegna.

Og gæf eðle í Doom við Præl þín, þviad fyrer þier er
eingen lifande Maña Ríettferðingur.

Þviad Dvinureñ offaker Sölu mínna, og nidur slær
mitt líff til Jardar, Háñ fetur mig wt í Dyrðfred, so sem
þína Dandn í Verðlðene.

Og mín Ande er ængradur í mier, Mitt Hiarta er
Sturlad í mínnu Þríoofte.

Eg míneft a þína forre Dagana, og tala um allar þínnar
Daxjander, og seige wt af Verðum þína Handa.

Eg wtbreide mínna Hending til þína, mínna Sölu þyr-
fiet epter þier, so sem önnur þurr Jörd, Sela.

DRötteñ Bænheyr þu mig bræðlegana; Míñ Ande
forgeingur; Þend eðle þínn Andlite fra mier; So að
eg verðe eðle líftur þeim sem í Grefena nidurflíga.

Þaattu mig snemma þeyra þína Ræð, þviad eg vona up-
þa þig; Gíor þu mier kunn þáñ Þeigen, þvar eg stal up-
þa geanga, þviad mig forleinger epter þier.

Þvellsa þu mig mín Gud fra Dvinnu mínnu; Til þíñ
Þy eg.

Kíen þu mier að gíora epter þínnu Bília þviad þu erf
mín Gud, þín goðdar Ande háñ leide mig a ríettum Þeigen.

DRötteñ, Endurlíffga þu mig fyrer þíns Rásis sáker;
Þeld þu Sölu mínna wt af Þörðungene, þíns Ríettlæ-
tis vegna.

Og fyrersfar Dvinnu mínnu þínar Þvöfðunar vegna.
Og Glata þeim öllum sem ængra mínna Sölu, þviad eg
er þín Præl.

Hier eftir fylgia nockrar Bæ; ner fyrer fierlegar Persoonur

I.

Bæn eins Sæluforgara.

Du Erwaste Gud og Mysskunsar
me Fader, þu sem hefur kallad mig
aumañ og Overdugañ Pienara til
þess heilaga Predikunar Embættis, og gi-
Matth. 6. ert mig Gistara Mañaña, ad eg skule veida
4. v. 19. margar Sæler til Himnariðkis, og hefur
fyrer Tilheyrleg Medol, vovaled mig ad
Rom. 1. boda það Elstulega Evangelium, fyrer þessu
v. 1. minnu Sooknar-Foolke. Eg bid þig, ad
þu vilier mig þiñ Onytra Pioon, med þiñe
2. Cor. 3. Raad, Duolegañ glöra til ad framflytia
v. 6. Embætte þess Nna Testamentis, so ad eg
1. Cor. 4. sie Erwr Pienare oa Berktioornar-Mad-
v. 1. ur yfer þinum Guddoomlegum Leyndar-
1. Tim. Doomum, og forstande vel mirt Embætte,
5. v. 17. ecke Mauduaur, helldur Sialsvoiliugur, ecke
fyrer skiemleas Abinings Saker, helldur
af Hiarrans Gruñe vegna Elsku þijns Dei
1. Pet. 5. laga Mafns. Da ad eg foodre Erwleaga med
v. 2. Heilsusamlegum Lærdoome, þær Sauda-
Lynda

Kyndur, sem ad mier eru besaladar, og
 taki til Væra bæðe þa Beifu og Simfu, Ezech.
 Binde um þad sem saart er, Sæfe aptur 34. v. 4.
 þad sem Bilst fer, og leite ad því sem Tjindt
 og Glatad er, og Leidriette þa med Hoog-
 værum Anda, sem af Einhvorium Glæp
 verda yferstignar. Sendtu mier þinn Heil Lucæ. 2.
 laga Anda, sem mier giese Mun og Bistfu, v. 15.
 ad tala og Riettelega i sundur ad skipta þiss
 nu Orde. Laattu mig ecke vera neitt O-
 nýtt Berksfære þinnar Maadar, heildur verka 2. Tim. 2.
 þu med mier krostuglega, og gief þar til v. 15.
 Ristuglega Blessun. O þu Eistulege Gud,
 Þu hefur sett mig til Boku. Mæns yfer þitt Ezech.
 Foolk, Hialpa þu so eg Almiñe og Bidvare 33. v. 28
 þa Ogudlegu alvarlega, og tieñe Yfertrod- ps. 51.
 flu. Moñum þinna Begu, so ad hiner Synd v. 15.
 uagu sinvest til þinn, og mæger af þeim verde
 til þins Ristis uñer: Beittu mier eirneñ
 þad eg life epter Fyrermynd þinna Orða, og 1. Pet. 3.
 sie Fyrermynd Hiardareñar, so ea Predike v. 3.
 þad ecke oðrum, og verde sialfur Ræfur og
 rotskrofanlegur. Og ad eg giese ecke Dvin
 unum neitt Tilfne med O. Christelegu Alt. 1. Cor. 9.
 hæfe, ad lasta þitt Heilaga Mæsn, eda giere v. 27.
 i Almiñ Mæta nokkra Sneislun. Gief Rom. 2.
 mier og ollum minnum Tilheyrendum þinn v. 24.
 H. Anda, ad vier Eslunst i riettre Erro, Matth.
 Otta og Eistfu, og stondum stoduger i st ad 24. v. 13
 R 2 fastre

fastre Bon, med Riett Ydrande Eijferne,
 allt til vorra Efeloka, og medtokum so hvø
 or med ødruum þa Dforæingelegu Dyrð
 oreñar Koronu, nær vor Heilsugiafare og
 Edste Hjrder JEsus Kristus mun Op
 enberast, Hvø med Pier Eifer og Rijker i
 Einingu Heilags Anda, Fræ Eilijfð til
 Eilijfðar, A M E N.

2.

Bæn Sooknar-Foolksins.

Bilijfe Gud og himneske Fader; eg bid
 þig fyrer miinum Sænsorgara,
 ad þu giefer þonum ad tala og fræñ
 Eph. 6. bera þitt Ord med diarflegru Opnan síns
 v. 19. Muñis, æn allrar Skielsingar i moote øll
 um Bisludoomum og Falskieñingum og
 añare Banbrøfan, so hañ fuñgiore oss og
 openbere Leñdañ-Doom Evangelij eñ wt
 rijme afvorum Hiørtum allar vondar og
 falskar Meiningar. Halltu þonum við
 þa hreina Heilsufamlega Lærdoom, og
 vardveit hañ i Christelegu Fræñiferde, So
 hañ gænge undañ oss til eilijfs Ljfs. Vern
 þa þu hañs Eikama og Heilbrøðe, so hañ
 fufie sem leinast med Gæne og Mytsæme ad
 veita oss Forstöðu, og ad hañ meige Rieña
 og Predika þitt Gudlega Ord, æn alls
 Otta og Skielsingar, og æn Hræsne og Df
 ere

erhyllmingar, ecke fyrer Mañaña Billa, Ha-
tur eda Ofund, ellegar vegna sinar eigen
Mytsame, heldur ad hañ tale klarlega og
diarflega þañ hreina Santeif, og Strasse
Synder og Lostu, so sem tilheyrer, so ad
bæde eg og flehre adrer verdum þar med til
þins Ríksis unær. Opna þu mitt Hiarta,
Hugskot og Eyru, so eg hlíðe þínu Heil-
susama og verduga Orde, med Lyst og
Elsku, og Hugarlatlegre Gaumgiæfne,
og Hiartanlegre Vidurkenniingu míns
Hugskots, og gange epter þvi enu sama
Gudrækelega i riettre Tru, og sære Avort
til þínar Guddoomlegrar Dyrðar. Svip-
tu fra mier öllum Leida og Menningarleysi,
og send mier i mitt Hiarta og Hugskot riettes-
leat Hwngur og alvarlega Eptarlaangan,
epter þeim yfergnæfanlega Ríksdoome þín-
ar Ræðar, sem fram fyrer ofs verdur lagd-
ur i þeirre klairu Ordsins Predikun. 1. Cor. 4
v. 1. Gi-
ef mier Ræd þar til, ad eg myfsils virde min
Saulusorgara, og hallde hañ fyrer þín
Pienara og Verkstioora þína Guddoom-
legra Leyndardooma, svo ad eg medtake þitt 1. Tess. 2
v. 13.
Ord af þans Munie, ecke odruvíse en so sem
af þier sialsum; Og forackte ecke það Hei- Lucæ. 12
v. 16.
laga Embætte, hvort þu hefur Mönnum
Befalad, og ad eg Dyrde ecke þitt Ord,
vegna nokkurs Brests þess sem það Bodar

og Predikar. Hialpa þu so eg medtake alla Fodurlega Umvöndum Straff og A-
 minningar af mínum Predikara Christelega
 og med goodum Vilja, og take þær upp í
 Bestu Meining, og betrest þar af, og laute af
 mínum Syndum, en hate ecke Umvönd-
 unena nie burt-kaste Eypitanene, nie grem-
 iest þeim og laste þa sem mig straffa. Vard-
 veittu oss alla samañ i riectre Erv og Chr-
 istelegu Vijsferne, so vler mættum i því Dag-
 lega Effast og Prooast, og stadfastlega oss
 þar vid hallda allt til vorra Efeloka, og ver-
 da so Elijsfega Sæluhoolpner, Fyrer þin
 Eiskulegan Son Jesum Christum, Amen.

3.

Bæn eins Balldsmans.

Du Allmættuge Gud, Herra
 Himens og Jardar, Pu sem mig
 Sap. 6. hefur sett til þessarar Stiettar, og
 v. 4. hefur giesed mier Balld yfer mínum Under-
 er-Mönnum, til ad stioorna þeim. Eg bid
 1. Reg. þig, ad þu villier giesfa mier Hygged og Skyn
 3. v. 12. samt Hiarta, so ad eg kune Riectelega ad
 Jbid. 7. dæma þitt Foolk, og ad skilia hvad Gott og
 v. 9. Glt sie, og meige þar med frainfylgia Riect-
 indum med Styrk og Hughrenste, ann
 Blygdunar og Mañgreinar-Allts: Beit-
 tu mier Raad og Styrkleika, til ad giora
 þad sem þier er Þöggelegt, og mínum Under-

faatum Møtsamlegt, og þad sem koma mæ
 til goods Fridar. Laattu mig Hugleida,
 þad eg hese ecke mitt Balld af siatsum mier,
 helldur af þier, Þeim Allra Hædsta Gude. 2. Par.
 Og eg dæme ecke Mōmumum Dooma, hellð 19.v. 6.
 ur Þier Gud D Rotten æ Himmum. Og
 ad þu sitier eirneñ hia mier i Doomum, og
 siater allt þad eg giore. Þu sem eirneñ
 munt æ sijnum Tijma Eitt Siñ adspyrja, Sap. 6.
 hvorneñ eg Umgeingst, og Ransakar hvorn v. 4.,
 eñ eg Skykka og Skipa, því eg er Umhods-
 Madur i þijnu Rijke, og æ eina Stuttu
 Stund ad lisa i þessu Embætte, sem mier er
 Bilsalad, því þad geingur vissulega so til,
 Kongur i Dag, Daudur æ Morgun. En Spr. 10
 epter því, ad næsta hardur Doomur mun v. 11.
 ganga yfer þa Yfervallds-Meñ, sem ecke Sap. 6.
 giore sitt Embætte riettelega, og hegda sier v. 5. 6. 7.
 ecke epter því sem D Rotten hesur tilskykad. 8. 9.
 Og hiner Bolldugu munu verda Bolldug-
 lega Straffader, því sa sem er Allra Hæ-
 ra, mun ecke Ottast neins Persoonu, nie
 hrædast nokkra Magt, han hesur skapad
 bæde Smæa og Stoora, og Forsorgar þes-
 im ollum. Þvi Hialpa þu nu Mōskun-
 same og Eilijfe Gud, so ad eg laate þitt Hei-
 laga Ord Underviisa mier og Eypta mig, ad
 eg stande vel i minnu Embætte, og giore Ps. 125.
 hvørke nie laate giore neinum Mæne. Oriett v. 5.

nie Ofrije, og laate mig ecke Billa nie Af-
 vega leida fraa heim rietta Beige, so eg werde
 Samhyckur nockru Raanglaete, því eg er
 þin Præll, og Sonur þinnar Umbaattar,
 Ein veif Mañessia, og life Stutta Stund,
 og hef alls til Ofsliten Skilning ær Logum
 og Riettindum, Þvi sendtu mier af þinnu
 Heilögu Haarsæte sljka Bittku og Speke,
 hvor ad mier sie Ein Medhicalp, svo ad eg
 vite hvad þier er Giedfelldt og Pocknanlegt,
 hvor mig Druggvan leide i øllum minnum
 Giordum, og vardveite mig med sinnum
 Krapte, Svo minn Verk werde þier, Minn
 Herre og Gud, þæg i Borum Endurlaus-
 nara og Heilsugiafara Jesu Christo, Am.

4.

Bæn eins Under Mañs.

Rom. 13. v. 1. **D**i Pu Marduge og Mystunsame
 Gud, Pu sem alla Valldstioorn
 hefur Insett og Tilskykad, og stad-
 fest hana med þinnu Heilaga Orde. Eg
 bid þig syrer minnu Yfervallde, under hvor-
 rs Bernd og Hljfd þu hefur sett mig, ad þu
 vilier Vardveita þad Stadfastlega og Os-
 bifanlega i riettre Vidurkieñingu Christe-
 legrar Trwar, med Raangvarande Heils-
 brygde og Gudlegre Stioornan, og Blessa
 þad i allan Mæta, med Allshættadre
 Naid.

Næd, Lucku og Bælfærd, Bæde at Sæl
 og Liffe, So ad vier mættum under þess
 Stioornan hafa Moosamt og Spakferð; ^{1. Tim.}
 ugt Liffene i Nædum og goodum Fride, ^{2. v. 2.}
 til Dýrdar þíns Heilaga Nafns, með öll-
 um Heidre og Gudhræðslu. O þu Elsku-
 lege Gud, Veittu Þorum Yfer-Mönum
 Vijsdoom og Skilning til að giora það
 Eina sem þier er Þægelegt, og til goods Frid
 ar fæmurr. Þardveittu þa i þeirra Em-
 bætte, hvort þu hefur þeim Vijsalad, og
 Þernda þa með þíne Nædarfæmlegre-Hlj- ^{Ps. 7.}
 fd at moote öllum sínum Övnum og Aluf- ^{v. 2.}
 undar-Mönum, hvortier sitia um þeirra
 Liff, Og með Heimuglegum Svikum og
 Slægdum stunda eptir þeirra Embætte.
 Hialpa þeim, svo þeir Þoleimoodlega Un-
 bere og Yfervöine allañ Krossburd og Mot-
 læte i síne Kallan; Þyrdstu Somuleidis
 að giora við alla þeirra Liffæmlega Erfing-
 ia og Afsstofu-Meñ, og veittu þeim Þæng-
 giæda Liffdaga, og hallt þeim Þarsællega
 við gooda-Heilbrygde i þínum Otta. Þeit-
 tu mæi og öllum Undergiefnum, mínum
 Liffum, Eitt Hlijded Þiarta, svo að vier vit-
 um og Þidurfieñum, að vort Yfervalld,
 og þeir sem af þeim eru vtsender, og öll öñ; ^{1. Pet. 2}
 ur Þalldstioorn sie þínn Gudleg Skýfan, ^{v. 14.}
 og Heidrum og Ottumst þa, og fæum þeim
 : K 5 Hljð;

Hljiduger med allre Tilheyrelegre Under-
 giefne, og tokum ofs ecke upp á moote þeim,
 Rom. 13. v. 2. þíne Skykkan, Slijker Men munu Dooms
 Afelle yfer sig taka. Gief þu mjer eirneñ
 þa Naid, ad eg aan alls Falskleika, Greide
 Baldstioornene med vilugu Hiarta, hvad
 eg er skyldugur, epter því sem ofs er boded,
 Rom. 13. v. 7. Skylduger, Þeim Skatt sem Skattur
 heyrer: Bardveittu ofs fyrer Upphlaups-
 Monum, og uñsnu þu Hiortum hiña
 Fræðverfu. Hialpa þu, so ad vier sie-
 um þier Allra Hædsta Gude Hljidnger,
 fyrer alla Hlute fræn, og þar næst Þoru
 Yfervallde, Og komum epter þetta Stund-
 lega Lijf i þitt Eilijfa Rijke, Amen.

5.

Bæn eins Eckta Manñs.

Gen. 2. v. 18. **D**u Almættuge Gud, Pu sem
 Hioskapar: Stiett, og Þrijdt og
 Eignad hana med Fyrsta Krapra: Verke
 þijns Elskulega Sonar Jesu Christi, So
 sem þa Stiett sem þier er Þægeleg, I hvorre
 marger Heilager Forfedur og Spæmenñ
 þafa eirneñ Gudlega lifad, og þier Belþock-
 nast. Nu med því þu hefur og so leidd mig
 i þann

í þann Heilaga Hiroskap, og skykkað mig til
 Bro: Sysslunar, og hefur sierlega Þocknan
 á þessum Premur Hlutum, sem er, Nær Syr. 25
 Brædurner eru Samhynder, og Naagrañ v. 1.
 arner Elskast, og Madur og Kona Unn-
 gangast vel hvort med öðru: Eð þú bid eg
 þig af öllu Hiarta, Beit mæi ad eg Bve
 Skynsamlega við minna Eigeñ. Kvinnu, 3
 Christelegum Riærleika og Samhycke, svo 1. Pet. 3
 sem med hinu Beikasta Berksære, og veite v. 7.
 heñe sinna Byrðing, so sem Samarfa Nað
 areñar og Lijssins. Gief þu bæde mæi og
 heñe, ad við Uppolum og Foostrum Børn
 og Hiro og Heima: Foolk til þinnar Kyning-
 ar, og Gudlegrar Dyrðar, med öllum
 Heidre, Veru og Sidseme: Gief þu þeirneñ
 Nað þar til, ad þau fylge mæi í öllum good
 um Verkum, og læte sig giarnañ Eypta og
 Leidrietta. Afstijr þu þeim gríma Hioona-
 bands: Dioso, so þann sære hvörke Ríse nie
 Evijdrægne oðkar á midle, Og ef við kun-
 um af Mañlegum Beikleika ad sigrast, og í
 nokru Osamhycke ad verða, þa Hialpa
 þu, so við Forlijkunst siaklf snarlega aptur
 hvort við añað. Gief mæi og þa Nað,
 ad eg læte mig ecke lysta til nokkrar añarar
 Kveñmañs Persoonu, eða Eigeñ. Siptrar Matth.
 Kvinnu, Ellegar alijte hana med vondum 5. v. 28.
 Augum til ad gyrynast heñar. Þardveittu
 mig,

Gen. 3.
v. 19. mig, mína Kvínu og Børn, og Heimas-
Fólk, fyrer Soott og Sírofdoomum, ept-
er þínum Guddoomilegum Bília, Byrd-
stu og so ad veita mier þínum Pienara, ad
eg take Kostgæfelega Bara af míne Kall-
an, og nepte míns Brauds i Sveita míns
Syr. 7.
v. 16. Andlitis, og laate mier það ecke Leidenlegt
þykja, en þó það kúne ad verda mier svört
og þrúgt, því þu hefur það svo Skipað og
Stýckað: Beittu mier eirneñ Lucku og
Heiller til mínar Biargar og Næringar, so
ad mín Arvinnu Advartest fyrer þína Bless-
an, an annara Manna Dioons og Skada:
Sendtu mier Erlegt Píoonustu-Fólk og
Trwa Ervidis-Meñ: Bardveittu mitt
Hvós og Heimile, og allt það sem þu hefur
míer gíesed. Hialpa oss eirneñ ad un-
bera i vorre Stíett Póleñmoodlega, og ept-
er þetta Lífs Samansafnadu oss i þitt Ríks-
ke, til allra Gudhræddra Híona, Þu sem
Lífer og Ríker frá Eilífd til Eilífdar,
A M E N.

6.

Bæn eirnarar Hvós-Moodur.

Di Þu goode Gud, og trwafaste Fad-
er, Eptir því ad þu hefur af þíne
Raad kallad mig i þa heilögu Hí-
wstapartíett, og sett mig til Þrösfunnar,
i hvorre

í hvorre eg kañ þier miinum Elskulega Gu-
 de að þjóona og þoknast, þa gef mjer þíne
 Ambaatt þa Mard, að eg hafa þíñ Guddo-
 omlegan Otta alla. Þijma fyrir miinum
 Augum, og elske þig, truve og treyste þier
 yfer alla Glute fram, Miñ Skapare og
 Endurlausnare, en næst þier Ottest miñ
 Eigeñ Mañ, heidre han og elske, og laete
 mig ecke fýsa til nokkurs aðars. Hialpa
 þu so að miñ Vilie sie epter þijnum Bodo-
 ordum, miinum Mæne Undergiesen so að Gen. 3.
v. 16.
 eg blijde þonum í öllu því sem tilheirelegt er; 1. Pet. 3.
v. 4-5.
 Og að sca leynde Madur mijns Hiarta sie
 með öllu okrenktur, og allshattudum
 Dygðum þriiddur, so sem Fordum Daga
 hafa H. Kvinnur þriiddar vered, þær sem
 settu sína Bon uppa Gud, og voru blijd-
 nar sínum Mönnum. Gief mjer þíne Am-
 baatt Hreinliffe og Sidсанlegt Framfer- 1. Pet. 3.
v. 2.
 de, með Otta og Viltelæte, so að eg kúne
 með hæverflegum og Vinsamlegum Ords-
 um að blijdka öa stilla Reide og Hugmos-
 od mijns Hrossbonda, og glegna þonum
 með Tilheirelegu Goodlynde. Og að eg
 þar að auke uppfæde öa aðnest miñ Born
 og Heima-Him, með Hooqværd, til Vofs
 og Dyrðar þijnu H. Mafne; Og að þau
 epterfolge mjer með vilugu Hiarta til allra
 goodra Gluta. Hialpa þu eirnen, so eg
 sie

- Gen. 2. ^{v. 21.} sie mijnum Mañe ein trw Medhialp, og
 kostgiæfelega til samans halldu þeirre Bior-
 ra og Næringu sem þu veiter okkur af þíne
 Nard, og spille engvu með minnu Fyrer-
 sigonarlesyfe, eda Næksluseyfe, heildur
 Hiaalpe til að vinna og Ervida það sem mier
 Eph. 4. ^{v. 2 8.} tilheyrer, epter minne Kallan, so eg hafe að
 giefu þeim hinum Naudþurstugu og kufne
 að rietta minna Hond að þeim Boludu.
 Bardveittu okkur fyrer oðrum Ervidis-
 Moñum og vondu Heima-Foolke, sem
 minnke okkar Biorg og spille heñe. Beit-
 2. Pet 3. ^{v. 6.} tu mier og so þinna Nard, að eg bere min
 KrossPoleñmoodlega í minnu Hioonabans-
 de, og laute mig ecke strax skielst í þessu
 ga þu nokkur Plaaning að Hondum kome,
 með því að vor Trw styrkest í Mootaang-
 enum og Mañraunum. O! HErra Gud,
 að þitt Almættis Velldi blifala eg mja, min
 elstulega Mañ og öll minn Børn, og Heima
 Foolk að þu vilier Bardveita oss fyrer
 Syndum, Skoñ og skada, og allre Sorg
 Nerd og Angist, fyrer vorn HErra JE-
 SUM Christum, Amen.

7.

Ein Barna Bæn.

Erod.¹
 20. v. 12

Du goode Gud, þu sem mier hefur
 boded að eg skule alla Tijma heidra
 min líkamlegan Fodur og Mood,

og lætur þier slíka Slíðne og Þíoonustu
 vel bocknast, vegna þíns Elskulega Sonar
 Jesu Christi, og villt þetta med Raangíæ-
 dum Lífðogum, allshattadre Blessan og
 Belgíorningum Launa; Eg bid þig af öllu
 mínu Hiarta að þú vilst læta mína Elsk-
 ulega Foreldra og alla þá sem í þeirra St-
 að eru setter, leinge lífa, og vernda og varð-
 veita þá fyrst allskíns Krankdæmum, og
 fyrst öllum Boda og Skada, og frá öllu
 illu; Gíef þú mér eirneñ Skynsemd, og
 hlíðed Hiarta, so að eg bæde þeim og öll-
 um öðrum sem yst mig eru bodner, syne Syr. 3.
 Tilbærelega Slíðne og Undergíefne, og v. 7.
 heidre þá med Orðum og Verfum og Pol-
 eñmæde, so þeirra Blessan kome yst mig,
 Híalpa þú mér, so eg kúne að þíona mínu
 um Góður aptur í síne Elle, og ængre hañ Jbid.
 ecke so leinge sem hañ lífer, heildur vyrde til v. 14.
 hins besta, þó honum kúne að verda Barn-
 doomslega, og forackte hañ ecke, En þó
 eg være med jafnmýflum edur meire Gæf-
 um gíæddur, eda være nockud Skýckan-
 legre. Somuleidis, að eg Hrelle nie yst Tob. 4.
 gíefe alldrei mína Elskulega Móður, hv v. 3.
 ör mig þesur bored fyrst sínu Þríooste, og
 uppsædt mig med mýflum Erfíðisnum-
 um, so að Bolvanen kome ecke yst mig. Syr. 3.
 Og eg bid þig mín goode Gud, að í hvor v. 11.

- íu sem eg hefe vered míjnum elskulegum For-
 elldrum Öhliden, eda móotsurven, þad
 vilier þu mierz Fyrergiesfa, vegna þínar mýs-
 flu Möskunseme, og reikna mierz ecke til
 Ps. 25. Synder og Misgiörninga mínar Barns-
 7-7. æsku, minstu ecke a mínar Öfertredslur og
 Öviturleik, en laet mig kænast vid mína
 Heimsku, og giora þar fyrer saña Ödran,
 og snúa mierz til þijn i riettre Örv, med
 Ödrande Hiarta, og taka mierz kostgiæses
 lega til Hiarta Öfterdæme míns Heilhugi-
 Lucæ. 2. afara Herra Jesu Christi, hvor i síns
 11-51. um Ungdoome var síjnum Forældrum Un-
 dergiæseñ, öllum Børnum til Gudlegar
 Fyrermýndar. So Hialpa þu mierz eit-
 neñ, ad eg alla Tiima i Christeleare Öhlidne
 Prov. 1. funden verde. O! þu Möskunsame Gud,
 10. 10. vardveittu mia fyrer Ögudlegum Selskap
 15. 1 og Lauslartu Foolke, so eg kome ecke i þeir-
 ra Sambland, og en þo þeir locke mig ad
 fier, þa varne eg míjnum Footum, og ga-
 nge ecke a þeirra Begum mierz til Ölotun-
 Lucæ. 2. ar; Öattu mia so uppvara, ad eg aukeft
 11-40. 52 og proöest ad Biskdome, Aldre og Næd
 hia þiez míjnum Gude, og hia öllum Möñ-
 um, fyrer þañ sama þiñ elskulega Son,
 övern Herra Jesum Christum, Amen.

* * * * *

.

8.

Eins Þioonustu. Mañs edur Þioon
ustu. Kvínu Bæn.

Þu Myrkunsame Gud, þu sem fyr
 er þá Dyrmtu Þínu og Dauda
 þíns Elskulega Sonar Jesu Chr-
 isti, hefur mig Endurleyft og fressað fra Col. 1.
v. 13.
 þeim eyliða Prældoome, fra Yfervallde
 Spndareñar og Myrkraña Magt, og fra
 þeim hrædelega Tyránskap Diosulfins,
 og giort mig að Herra yfer Daudanum
 og Helvíste. Eg bíð þig, að þu villicr gies
 þa mæi þína Rað, so eg fæie ecke neirn
 Leida til þessarar Stíettar og Elskamlegs
 Prældooms til hvors þu hefur mig fíckað
 hie a Jorðu, epter þínum Vilja og Þo-
 tnan, og að eg mögic ecke með nokkru mo-
 ote af míne Þpoleimæde, að moote þíne
 Elskfan, nie Þfunde aðra Meñ, af síjnum
 Edre Stíettuim, heildur að eg gíore þíñ
 Vilja, af öllu Hiarta, með goodu Gíede,
 og ecke añað Húre, en so sem eg þíoone þíer Eph. 6.
v. 6-7.
 Gud að Himnum, en ecke Moñunum að
 Jordeñe. So Híaalpa þu Elskulege Gud,
 að eg síe nujnum Elskamlegum Hrosbænd-
 um og Hrosmædrum (ecke alleimasta þeim 1. Pet. 2
v. 18.
 Goodu og Hoofsyndu, heildur eirneñ þe-
 im Illvöðlegu, Harðvöðugu og Abvöðar-
 L sonnu)

- sómu) með Pólenmæðe Hljóðen í öllum
 þeim Hlutum sem eðfe eru þier a moote með
 tilheyrelegum Otta og Einfaldleik míns
 1. Pet. 2 Hiarta, so sem mínum Herra Christo,
 v. 18. eðfe með Þoonustu fyrer Augunum alleins
 asta, so sem Mönnum til þokkunar, helle
 Eph. 6. Dur af Hiartans Bruðe, veana þíns Bode
 v. 5. 6. orðs og Skipunar. Gief mier þa Mard,
 ad eg verðe trwv funden í öllu því sem mi
 Col. 3. er er befað, og fyrer mig verður lagt, og
 v. 22. þanræfe eðfe neitt, nie með Skóm og Bansk
 vörðu víne, og laate eðfe neitt Þoon nie Sk
 ada skie af mínu Athugasense, þar ad aus
 fe ad eg laate mig eðfe lysta til aðara Eign
 ar sem mier er tiltrwv, og i Hendur feins
 gen nie fare þar Ötrwlega með. Þarðves
 ittu mína Heilbrygðe og styrk mína Vi
 mu og Eidu, og alla Krapta míns Lífama;
 Beit mier þar með Skynsme og Vijs
 doom, so eg kúne ad hupa um Ervide mína
 Hwshænda, og með þíne Gudlegre Hias
 Gen. 30 lp, auka og betra þeirra Biora og Nær
 v. 20. ing, so hau blessest eðfeit og aukest, fyrer
 mína Kostgæfne, og allt hvað ea aior og
 framfærme, þad kome til þínar Gudleg
 rar Örðar, og til Hialpsamlegarar Þið
 kunar og Aukningar mínar Erwar, Am.

9.

Eins Ungmenis eða Ungrar
 Stwlfu Bæn.

D

Drottinn Almáttugur Guð, þu
 sem ert Heilagur, hreinn, Hrein-
 ljífur og Ófleckadur í þínum eilífa
 Guddoome og hefur sérlega þócknan æt
 Hreinferdugu Hiarta, og Guðlegre um-
 geingne. Eg bid þig, skapa þu eitt hreint ps. 51.
 Hiarta í míer, varðveittu mig fyrir öllum v. 12.
 vondum Gyrdum, fyrir Hörmungum
 og allre Óhreinslegre Saurgan og Sam-
 blande. Hjalpa þu so að eg laute mig
 ekki löngu til aðrarlegra Yferlita, og gíefe
 mig ekki til Holldisins Eostaseme, til að fr-
 emia Skámer og Lostu, með Saurliðis
 Fólke ellegar falle í nokurn annan Máta
 í Dærlégt Framferde; Míðurbryck þu þær
 vondu Gyrdur í mínu Hiarta, og vís-
 floek allan Bruna Holldlegra Gyrdur, so
 að eg skíne ekki í frijng epter friðum Per-
 soonum. Láttu mig ekki koma í Selkap Gyr. 9.
 Lauslætra Mána, ellegar rata í gráðug- v. 7.
 að og Óhooflegan Dryckiufkap, sem epter Eph. 5.
 sig leiddur Óskyfanlegt Athæfe. Láttu la- v. 18.
 ngt frá míer vera Dnytsamlegt Skvall-
 ur, skímelegt Hial og Kíeffne, sem of- Ibid.
 Christnum hæfer ekki. Varðveittu mig v. 4.
 fyrir Stollse og Hoffrækt, fyrir Vete og J-
 iuleyse, so sem fyrir Snoru og Rete. Dís-
 ulsins; Varðveittu mig fyrir alíre Vilteig-
 ngu og Bleckingu þeirra Stada sem míer

Fúna að gíefa nokkur Tílesne eða Eggíng
 sáurulegs Framferdis, so eg gíore ecke
 1. Cor. 6 Christi Tíme að Hóorunar Tínum, helldu
 v. 15. ur Híalpa þu, svo eg þíðone þíer með hrei-
 rnre Sál, og Oflefdum Lífama, so sún sa
 Gen. 39 frooma hreinfirduge Joseph a Egyptalan-
 t. 12. de. Og þegar þu vilt að þínum Tíma
 epter þínum Gudlegum Vilja og þoknan
 Kalla mig í þa H. Híwskaparstíett, þa Hí-
 alpa þu míer, so eg upphýrie þa somu Ste-
 tett í þínum Otta, en ecke af Forvitne og
 þondre Fysn, eða fyrer sáker Lofstágyrndo-
 ar, helldur vegna þínar Guddoomlegar
 Skokunar, og af Gyrend Líffins Avar-
 ar, hvar með þítt Heilaga Náfn meige ver-
 da Lofað og príjsað híer Stundlega, en síð
 að Eilíflega. Send þu míer eirta Frooma
 Ferðlynda Eckta Persóonu, með hvörre eg
 meige í Fride og Nárdum Samþykkelega
 lífa, þu ert sa sem þecker allra Mána Híor-
 Prov. 49. v. 14 tu, og veitst allra þeirra Huáskot og Eígen-
 leik. Af þíer kímur ein Skínfóm Eckta
 Persóona, því hun er eirn Skeinkur og
 Afstíof þess allra hársta; Þar fyrer kalla
 ea til þínn, og bíð að þu vilst epter þíne my-
 fflu Móskunseme vernda míg fyrer þeirre
 Mákestíu sem Grím og Oblíð er, fyrer sá-
 ker þíns Eískulega Sonar Jesu Christi,
 A M E N.

10.

Bæn einrar Olfettrar Kvinnu.

Du Almættuge Myssunsame Gud,
 Skapare Himens og Jardar, þu
 sem eptir þíne þocknan hefur lagt
 þad a mig og allar adrar Kvænmans Pers-
 sonur Syndareñnar vegna, ad vær skyl-
 dum fræda vor Born med Mynd og Harm. Gen. 3.
 Evælum, og upphylla Beröldena. Nu v. 16.
 med því slikt er þíu Guddoomlegur Vilie,
 hvörn eg reikna vidurkieñne og þrijsa Ostr-
 affonlegan Heilagan og goodan vera, því
 allt þad sem þu hefur giort og tilskickad þad Gen. 3.
 er harla gott; Þvi bid eg þig fyrer þíu Son v. 31.
 Jesum Christum, ad þu vilier Hjalpa
 mier til ad bera og yfervina minnar Harm-
 Evælingar og Mædarsamlega lensa mig i
 æskelegan Tijma fra minnum Eijs Averte,
 med þínu Blijda Tilslite, Og hallt mier
 þaingad til stadfastlega vid þig, og vernda
 mig med þessum Averte minns Eijs, fyrer
 öllum Boda og Skada, frasum þu minn-
 um Hugum, so ad mier myssynest ecke svo
 eg setie mier þockra þa Mynd fyrer Sioo-
 ner, eda neitt þad i Hug hvarfli, hvar af
 min Eijs Avortur meige i nockurn Mæta
 omhyndarlegur eda affkæplegur verda. Þas
 rdveittu mig svo eg falle ecke nie rase a neitt

Dforsiaalega, ellegar med heiptugre Reide,
 eda med nockrum odrum hætte, giore mijs
 num Vijs Averte Mein nie Skada, so mier
 gange ecke illa nie Onatturlega. Gief
 mier þa Noad ad eg hase goodar, Giætur a
 minne Gengur, og a øllum miinum Giærd-
 um, og Hegde mier og Unngængest med
 allre Skynsæme, og þegar su Stund kie-
 mur ad Hondum, ad eg skal sæda, þa hial-
 þa mier med þinne Noad, ad eg sie Desasom,
 og meige i sañarlegu Bæna Afalle hugs-
 hrensta mig vid þinna Gudlega Hialp,
 epter þinum Syrerheitum og verde gledes-
 lega leyst, og sæde eina lifande velskapada
 Mañestiu i Heimeñ, epter þinne Meynd;
 Beittu eirneñ þeirre somu Barnskiepnu,
 ad hun hliote þa H. Skirn, so hun fyr-
 er Batn og Heilagan Anda, verde Endur-
 sædd til þess eilijfa Vijs, og meige verda
 eirn Erfinge þins Himnesta Rikis, og
 þioone þier i riætre Bidurkieñingu og Ehr-
 stelegu Framferde, O! Herra Gud,
 Myrkunsame Fader, vardbeittu mig syrer
 Otijmanlegum og Ofkæplegum Burde. Eg
 gief mig alla under þin Bilig, hvor alla
 Tijma er þin beste, og eg bijsala þier min
 Vijs Avert, þu trwe Gud, þu hesur mig
 skapad og Endurleyst, eg er þin, þu maatt
 giora vid mig hvad þu villt, a þig vona eg
 a med-

Joh. 3.
 v. 5.

Ps. 31.
 v. 6.

a meðan eg lifa, þu ert mitt hædsta og einfa
 Althvarf, fyrir vorn, þerra Jesu Christi,
 Christum, Amen.

II.

Bæn Eirrar Ecklu, og Einsetu
 Manns.

Du Erwfaste og Elisife Gud Fads
 er Bors þerra Jesu Christi, þu
 sem eptir þínum Guddoomlegum
 Willa og Pocknan, hefur með Afgaange
 minnar Elskulegrar Eckta-Persoonu, gjort
 mig að Eirre Besællre Ecklu (Einmana
 Mannektu) Eg falla til þíni i minne Stooru
 Nend, að þu villir aumka þig yfer mig, og
 fyrir Saker þínar stooru Gæsku og Myss-
 unar, af þíne Næd, Fyrgiefa mæ allar
 minnar Synder, sem eg hese gjort að moote
 þær. Enn þær til mín og vert mæ Næd, Pf. 25.
v. 16. 18.
 ugur, því eg er Alun og Einmana. Alljttu
 minna Eymd og Nend, Forsorga þu mæ
 og hogg mæ fyrir Tijmanlegre Biorg og
 Næringu, so sem þu hefur gjort við Ecklu-
 na i Zarepta, til hvörrar þu sender Spar-
 manen Eliam, og nærder hana Dæsam-
 lega i þeirre Hallæris Tijd. So vördstu
 nu eirnen að anast mig, og svara til mín þíne
 Guddoomlegre Hialp, og Bænheyr mig
 fminne Nend, og hialpa mæ af öllum Mot-

lættingum. Láttu mig eirneñ sína Mæd
 hiað öllum Balldstioornar-Mónum, So
 þeir alijte Riettelega minn Mælesne, og
 Dæme mier Riettañ Doom, og vernde mig
 fyrer öllu Öfrifke. Sendtu mier eirneñ
 þa Men, sem af riettare Trw og Riærleika
 anast mig i minnum aliggjande Maudsyn-
 tum, Og veita mier Bidhiarp bæde med
 Raad og Daad. Bardveittu mig fyrer
 þeim Vyge-Munum og folskum Tungum,
 hvörer biyta sem Harr-Knijsur, og eru so
 hvassar sem Þijsur hinar Öflugu. Gressa
 þu mig frat Lastyrðum og vondre Bak-
 mælgje Illgiarnra Maña, hvörer med Eyt
 rudum Ördum og Umlestre, skoota so sem
 med einum Boga, og hafa hvatt og vaned
 sijnar Tungur til að lasta aðra. Eg bið
 þig eirneñ min Efskulege Gud, veittu mier
 þa Mæd, að eg hallde mig Örlæga og Ehr-
 istelega i minnum Eftiudöome, med Hrein-
 Eijfe og goodu Framferde, so eg sie edrum
 Mónum til Goods Epterdæmis, og setie
 þar að auka minna Bon i öllum minnum
 Mótgange, Alleinasta uppar þig min
 Hæðsta Mend-Hiarpæra, og gjörest hvör-
 ke Öpölenmood, Istödulans nie Örvijng-
 lunarsöm i minnum Krossburde, Helldur
 sie Stadstof i Trwne og Bæneñe, Dag og
 Noott. Sica, So sem Augu Ambaattara
 enar

Ps. 120.
v. 2.

Ps. 64.
v. 4.

1. Tim.
v. 5.

Ennar horfa ær Hendur sínar Hwss-Mood: Ps. 123.
 ur, So horfa mijn Augu ær Drottinn v. 2. 3. 4.
 minn Gud, þaungad til hann er mærl Næðs-
 ugur, því eg er fullur af Foröckun og
 Sýrrelitning, vegna þíns Elstulega Sonar
 Vars Herra Jesu Christi, Amen.

12.

Bæfarande Máns Bæn.

Du Almættuge Gud, þi þínt
 Nafne vil eg ferðast af Stad a minn
 Bæ, og upphýria þessa minna ær-
 formada Reisu, með Allæ þínar Mýskun-
 seme, því þu ert vor Gud, þu sem varðveiter
 allan vorn Jngang og Utgang, og greið: Ps. 121.
 er vora Fætur ær riatta Leid, so þeir sseike
 ecke. Eg bið þig, að þu vilstir senda mærl Ps. 18.
 þína Heilaga Eingla, og bioða þeim að v. 37.
 þeir varðveite mig ær öllum mínum Bæ: Ps. 91.
 um, og leide mig þa riettu Braut, til þessa v. 11.
 Stadar, hvort eg hese Huglagt að komast,
 og leide mig Hraustan og Heilbrygdan apt
 ur til míns Hwss og Heimilis, svo sem sat
 Unge Tobias var leiddur af Einglunum Tob. 12.
 Raphael fram og aptur til Rages i Meden. v. 3.
 O Herra Gud, Varðveittu minna Fæt-
 ur, so eg Hrase ecke nie Falle, eða fare nock-
 urn Skada af neirre Asteitingu, Ellegar
 Oforsiaalegu Athæse. Og að eg kome
 25 hvörke

- hvorki i Batns: Hæfka, nie falle i Reif-
 ara og Mordingia Hendur. Bernda þu
 mig fyrer Grinnum Villu: Dyrum, og fyr-
 er öllu Illu til Liffs og Salar. Beittu
 mier Frooma Meñ, sem mig take til Hwss
 og Herbergis, og auidshne Myrkunar: Verk
 ær mier. Hialpa so eg framkvæme vel
 mitt Eyrende med þíne Hialp til Gagns og
 Mytsemdar, og komest heim aptur med Fri-
 de til míjns Heimilis. Bertu hia mier ær
 öllum míjnum Begum og Stigum, so sem
 Gen. 29 þu varst med Forsödurnum Jacob, þa hañ
 v. 15. Ferdadest i Mesopotamiam, og so sem þu
 sagder til hañs þa hañ foor i Egyptaland.
 Gen. 46 Eg vil Ferdast þaungad med þier, og eg vil
 v. 4. Flytia þig þingad aptur. Og so sem þu
 Exod. Leidder Israels Fookt yfer Hased Rauda,
 14. v. 22 og sijðan yfer þær Hrædelegu Obhygder ær
 20. Eydemörkene, Og gieckst undan heim ær
 Dagen i Einum Sky: Stoolpa, og ær Nott
 ene i Einum Elld: Stoolpa: So vilier þu
 sirnen hia mier vera, og gaanga undan
 mier ær öllum þessum Beige, og leida mig
 hæde Fram og Aptur, og Bernda mig og
 Bardveita, og hafa alla Umhyggju fyrer
 mier. Og so sem Eirn Erwr Leidsagnar-
 Madur, Og alldrei fraa mier vifka. Ber-
 Ps. 23. tu min Forunantur og Erwr Hyrder, I
 v. 1. Þinnar Hendur Þijfala Eg Min Lijfama

og Sæl, Somuleidis mitt Hwð og Heim-
ile, og allt þad sem mier Tilheyrer: Hialpa
þu so eg fiñe þad allt saman aptur, Med
Glede og Heilbrygde, Heillt og Oskaddad,
Fyrer Þiñ Elskulegan Son Born Herra
JEsu Christum, Amen.

13.

Bæn eirnrar Frenstadrar Personu.

SÖtten Straffa mig ecke i Reide ps.6.
þiñe, og Tupta mig ei i þiñe Bræde, v.2.
Þvi þijnar Þijlur stjanga mig, Og
þijn Hond þreynger ad mier, Þar er ecke
neitt Heilbrygdt at mijnum Lijfama, fyrer ps.38.
þiñe Dgnan, og eingen Fridur i mijnum v.4.
Beinum vegna miña Synda. Mitt Hiar, Ibid.
ta Skielsur. Miñ Kraptur hefur mig yfer- v.11.
giesed, og Lioos miña Augna er ecke nærre
mier. Otelianlegar Þiaaningar umkrijng ps.40.
ia mig, Mijnar Synder hasa griped mig, v.13.
so eg kan ecke ad siar, þær eru flepre en Harr
en at mijnu Hofde. Og mitt Hiarta hef-
ur yfergiesed mig. Daudans Fjotur ha- ps.18.
fa umkrijngt mig, og Helvihtis Angist er ad v.5.
mier komeñ, Siar, mijn Samvitsta giesur
Bitnisburd, og stendur at moote mier, Eg
fin Berlega Daudans Meyd, og hef ongva
Roo fyrer þeirre Dgnarlegu Helvihtis A- ps.69.
synd. Eg ligg so sem i diwpu Batne, sem v.3-

ongvan

- ongvað Botn hefur. Og stend so sem í
- Ps. 88. **Dirpu Gene.** Mijn Saal er full af Harni
 Evælum, og mitt Lijf er nær komed Helviltis.
 Eg er halldeñ Samlijskur þeim sem ofað far
- Ps. 55. **v. 5** ra til Helviltis, mitt Hiarta er Kvijda fullt
 og Evælst i mijnum Lijfama, og Daudans
 Otte er yfer mig fallen. O Herra Gud,
- Ps. 40. **v. 14.** Trelsa þu mig, og slíjt þier mier til Hialps
 ar, Leid þu mijna Saal af þeirre Helviltis
 Augist, Fyrergief mier allar mijnar Synd-
 er, af hvorium Diosullen gíorer næsta hæ
 Fioll, fyrer hvorium eg skule ecke sía þijna
 Raad, Lættu mig þa niótande verda þijns
 Myrkunsamlega Tillsits, og svipt mig ecke
- Ps. 51. **v. 14.** þíne Fødurlegre Gíæsku. Hugga þu mig
 aptur miñ Gud, svo mitt Hiarta verda Røo
 samt og Gladvært, Þu sem Sañarlega
 meire ert en vor Samvitska, hvor þo ofsa
 Flage, þa kantu vel að stilla hana fyrer þitt
 Evangelium og Gledesegañ Bodska. Og
 en þo mijnar Synder sieu Mættugar, og
 Raadar sem Blood, þa er þo þijn Raad
 myklu Kæptugre, og þu kantu þær Snioo
- Ps. 42. **v. 6.** hvíltar að gíora: Þvi gled þig nu aptur
 mijn Saal. Þvi hryggest þu so og ert so
 Ofyr og O-Røosom i mier? Bona þu að
 Gud, hvor að er miñ Gud og Hialp mijns
 Auglitis. Hañ mun rækta þier af þeirre
 Ræyd og Augist, og gíefa þier gooda Hvíld,

Pvi Drottē vill giora þier til Góða, ^{Ps. 116.}
 og hañ Frelsar þig af öllum þínum Synd- ^{v. 7.}
 um, Fyrer þa Saklausu Þínu og Dáða
 Jesu Christi, Hvort vorden er þad Hei-
 laga og Flecklausu Öffur fyrer alla vora
 Misgjörninga, A M E N.

~~~~~? ~~~~~
 ~~~~~? ~~~~~

Nu eftersölga Almeñelegar Bæner.

1.

Bæn þegar Reidarþrumur og
 Stoor Vidre ganga.

Du Almættuge Gud, Þínu Hei-
 loðu Nafne skulu aller Bollðuger ^{Ps. 29.}
 at Jordenne losgiord færa, og þig ^{v. 1.}
 Elijsa Gud Tilbidia i Heilagre Þrijde, ^{Ibid. 1}
 Pvi þuert Drottē i þínu Allra Hædsta ^{v. 2.}
 Signar-Sæte: Du audsynir þína Magt
 og Kræft i öllum Stöðum. Raustē ^{Ps. 29.}
 Drottēns geingur yfer stöorum Botn- ^{v. 3. 4.}
 um. Gud Dýrdareñar giorer Reidar-
 þrumur, Raustē Drottēns geingur upp ^{Ps. 18.}
 Beasamlega, og med mykellre Magt. Jord ^{v. 8. 9.}
 þi Bifast og skilfur, og þau festu Stollen ^{10. 12.}
 þæra ^{13. 14.}

- hræra sig, Gufa geingur rot af þínum Bitum, og Forendande Elldur rot af þínum Muñe so þar Leyptrar af, þínar. Herbroðer i friingum þig, eru þau dínu svörtu og þockvu Sky, I hœorium þu ert huleñ, og Dímán er under þínum Footum. Af þeim Geislum sem undan þier gaanga, tvísta rast Skyen. DRotten glorer Reidar. Prumyr i Poptenu, Og Saa Hín Allra Hædste hañ hleyper rot sínum Skrugsum, Pu framleider Bindana af þeirra Leyndar. Fylsiium, og refur þa aptur i síñ Stad, Þegar þeir hasa framkvæmt þína Skipan, það er þier allt underorped. All-
 er Slutur hallda þig síñ Skapara, og skialfa fyrer þínu Guddoomlegu Magt-
 ar. Beslde, þau haafu Fiolleñ og Afgruñed
 Underdimpfins hrædast, nær þu Reidest.
 Sioreñ og Botneñ flya fyrer þíne Reide.
 Rausteiñ DRottenis hoggur so sem Elldo-
 Rumm.6. Rógé, Rausteiñ DRottenis hrærer Eyde-
 merkurnar. DRotten er Kongur ad Eis-
 liffu: Hañ mun giesu Krapt sínu Fookke.
 DRotten mun Blessa sitt Fookk med Fri-
 de. O Pu Goode Gud, Bardveit oss
 fyrer þíne Reide, sem Dbæreleg er, Lauttu
 þína Afsoomu lysa yfer oss, og vert oss Rard-
 ugur. Bardveittu vort Eijf og Eijfama,
 Hvos og Heimile fyrer Ablaupum. Bedur-
 fins,

sins, fyrer Ellðingum og Lioostan Reidar:
 Prumuñar, Og fyrer allre Fordiorfun.
 Bardveittu semuleidis allan Jardareñar
 Uvøxt aa Mørkēne, fyrer Snioo, Hagle og
 stoorum Vatnsgaenge og fyrer øllum
 Skada. O Pu Heilage Gud, Bard-
 veittu oss fyrer vondum Dauda Gud
 Fader sem hefur laated sin Son lijda Kvøl
 og Krossens Pijnū fyrer mig, vardveite
 mig. JEsus af Nazareth Kongur Guds Joh. 12
 inga, sem fyrer mig ert Lijflæteñ, Bernde v. 19.
 mig. Sax Heilage Ande sem mig hefur
 med sine Helgre Smurningu, og med Teik-
 ne þess Heilaga Kross Teiknad, Gicte mijn
 og vardveite mig, So eingen Slucka kome
 yfer mig, Amen.

2.

Bæn i Stoorre Drep-Søott.

D Pu Almaattuge Gud, Bier mede
 Kieñum, ad vier hosum Optsinīs.
 Syhat og Moodgad þig þwonglega Ps. 14.
 med vorum Stoorum og Maraføldum v. 3.
 Syndum, og forþient allshættad hrædes-
 legt Straff, Pvi vier hosum aller saman
 (þvi verr) Aføega geinged, og erum Onijter Dan. 9.
 ordner. Bier og vorer Forsedur hosum v. 10.
 ecke hallded þijn Bodord, Riettinde, Sid
 og Setninga: En vier bidium þijna De-
 mælan

- mælanlega Myssunfeme med ydrande Hior-
tum, 3 Nafne þíns Elfskulega Sonar Jesu
Christi, ad þu vilier ecke giora vid oss ept,
 Ps. 103. er vorum Syndum, heildur vera oss Eijfn-
 8. 10. samur epter þíne myfillre Gicæsku, og Laang-
lundar-Giede. Bertu oss Raadugur, og
tak i burtu frá oss þessa Hrædelegu Soott
og Plagu, epter þínum Fodurlegum Vil-
ia, og laut oss ecke deya i þessare Dgnarlegu
 Ps. 26. Drepsoott: Upprættu oss ecke i þíne Rei-
 8. 9. de, Og svipt ecke i burt míne Sælu med
þeim Syndugu, nie mínu Lijfe med þeim
Allgiorda-Monum. O Herra, Rættu
 Ps. 85. af þíne Grind, og Onad vid oss; Hvort
 8. 5. 6. 7 villt þu vera oss Eijfslega Reidur, og laata
 8. þitt Bandlæte alla Tijma yferganga, þar
til þad er skiootlega rogiort vid oss? Billtu
þa ecke Endurnæra oss aptur, so þitt Foolf
meige i þier Glediaft? O D Rotten, veittu
 Ps. 25. oss þína Raad, og Hjalpa oss, Mínnstu at
 8. 6. þína Gicæsku og Myssunfeme, fyrer Saker
þíns Heilaga Nafns. O þu goode Gud,
 Ps. 119. þu ert Riettflatur, og Ostraffanleger eru
 8. 137. aller þíner Doomar, en vier þofum Synd-
gast og uppegnt þína Riettferduga Reide
at moote oss. Þar fyrer er þetta Snarpa
Hrijs yfer oss komed. Svo fyrergief þu
nu þínu Foolke sína Misgjörninga, og tak
iburt frá oss þessa Bandænu Plagu, veg-

na þeirrar Þeyfku Þijnu Þors Herra
 Jesu Christi. Þardveittu ofs fyrer þíne
 Neide, og fyrer Þondum Þradum og Þ-
 viðsum Þauda, og Eilífre Þrerdæmingu.
 En þegar þu villt Endelega Heimsakia ofs
 vegna vorra Synda, með þessu Stundlega
 Straffe, þa Hialpa ofs so vier líjdum þijna
 Þodurlega Þond, og Þrvíngslunst ecke i
 þeirre Þyrting. Þvi þa vier verðum Þæm ^{1. Cor.}
 der, verðum vier af ÞRottne þyrter, so ^{11. v. 32}
 vier Þordæmunst ecke með þessare Þeröld.
 Það er og eirneñ betra að verða hier Stund
 lega Straffadur, en i þvi Epterkomanda
 Þíffe. Og vier viljum helldur falla i Þend-
 ur ÞRottenis, en i Þañaña Þendur, þvi
 þans Þeyfkunseme er næsta myfel. O þu ^{2. Sam.}
 Elfkulege Fader, Þardveittu ofs i Þíettre ^{24.}
 Erv at ÞEsum Christum, hvor að er svo
 Eilífa Þorlífun, og það fullkomlega Þffur
 fyrer allar vorar Synder, Amen.

3.

Þæn at moote Þyrkianum.

Þu Almáttuge Gud, Þu sem ert
 Kongur allra Konga, og Herra ^{1. Tim.}
 Himens og Þardar. Þier Þíð, ^{6. v. 15.}
 urkíennum, að vier þofum (þvi verr) marg- ^{Ps. 106.}
 fallðlega Þyndgad með Þorunn Þorfed- ^{v. 6.}
 rum, og vier þofum misgiort og Ogudleg-

M

ff

Pl. 79.
H. I.

er vered, og hófum með öllu og öllu, For-
þienad bæde Stundlegt og Eilíft Straff.
En vier bidium þig með Ydrande Hiort-
inn, að þu vilier fyrergíefa oss vorar Synda-
er, af þíne Naad, vegna þíns Elskulega
Sonar, og varduveita oss fyrer þeim Hræde-
lega Tyrkians Tyránskap, og fyrer þáns
stóoru Magt. Þu sier hvornen þá er inn-
fallen i þína Arfleisd, og hugar sier að saur-
ga þína Kyrkju og Samfundu, og að gí-
ra oss að eirnre Grioot-Hrögu. Þá
hefur gíefed Líkame þína Þienara Hræ-
ðualunum under Himnum til Fædu, og
Hóld þína Þienara Willu: Dýrum i Land-
enu. Þá hefur wthellt Bloode þeirra
Christnu, so sem Batne, og þar var Eingenn
sem þá Greftrade. O Herra Gud, Láttu
oss ecke verda til Skámar, að Haide og
Spotte þeim sem i fríngum oss eru. O
Drotten, hvorsu keinge villtu so miög Reid-
ar vera, og láta þitt Bandleite breña sem
eirn Elld. Míntu ecke að vora Misgíor-
ninga, vertu oss snarlega Miskunsamur,
þvi vier erum miög Færer ordner. Híals-
þa þu oss Gud vor Skapare fyrer þíns
Nafns Sakar, Grelsa þu oss og fríteraief
oss vorar Synder vegna þíns Nafns.
Hvar fyrer lætur þu hina Heidnu seigia:
Hvar er nu þeirra Gud? Láttu fyrer vora
um

um Augum kunnuga verða at meðal þeirra
 Hefndena þína Þienara Bloods, sem wts
 heilt er. Eattu fyrer þig koma Andvarp-
 an þeirra Herteknu Christnu, og varduveit
 þau Daudans Born með þínum styrkva
 Armlegg; Eattu Hug og Hiarta frá
 Þorkunnum, so þeir hljóte ad Dröfnast,
 og ad þeirra Hendur verðe Afsvana og Dr-
 magna, Bólva þeim, so þeirra Meñ og Hest-
 ar falle i diwpañ Svefn. Varduveittu oss Ps. 76.
 O Rotten Gud Zebaoth, og audsyn þína Ps. 7.
 Hicalp at oss, so vier meigum síat Belferd Ps. 17.
 þína Ulvaldra Barna, og gledia oss með Ps. 7.
 þíne Afleysfd. Vier hroosum þvi, ad þu Ps. 20.
 Hicalpar oss, og at þitt Nafn Bonum vier. Ps. 6.
 O Herra Gud vertu oss Raddugur, vegna
 þíns síakls. Yfergies þu ecke þína Afleysfd, Ps. 94.
 hvor nefnd er epter þínu Nafne, þvi þar er Ps. 14.
 eingeni añar, sem fyrer oss kunnie ad stríjda ut-
 añ Þu vor Gud alleinasta. Upphef þu
 þín Armlegg yfer hina Añarlegu, So þeir Neh. 4.
 síare þína Magt, og ad þeir Bidurkieñe so Ps. 20.
 sem vier Bidurkieñum, ad þar sie Eingeni Syr. 36
 añar Gud, En þu Gud Fader, með þínum Ps. 3. 4.
 Syni Jesu Christo, og þeim Heilaga,
 Anda, A M E N.

4.

Ein Openberleg Jæatning.

M 2

O Du

- D**u Rietferduge Gud og Myß-
 unsame Fader, Eg Num og Beslug
 Ps. 51. Mañeskia Vidurkenni, ad eg er ecke
 v. 5. alleinasta Gieten og Fæddur i Syndeni,
 heildur ad eg hese (þvi verr) allan min Ald-
 ur fra Barn. Eftu allt til þessarar naalæg-
 rar Stundar framleidd, Med morgum
 Derf. 6. þvingum Syndum. Þvi eg hese ecke Ott
 v. 5. ast og Elfsad þig min Herra og Gud, af
 öllu Hiarta, og af allre Sæl, öllum Kropt
 Matth. um og af öllu minnu Hugskote, og ecke
 22. v. 37 Freyst nie Erwad þier yfer alla Hlute fram,
 ecke heildur af Hiarta Afkallad og Þrijsad
 þitt Heilaga Nafn, heildur misbröskad
 þad med Bloote og Eyðum, Engum og
 sama Svikum. Eg hese Optiñis Forsmað og
 Foraktad Predikun þins Heilaga Orðs,
 og miog ljitt mig þar vid betrad. Eg hese
 Matth. ecke Elfsad min Naunga so sem siaklan
 22. v. 39 mig, heildur Hatad, Foraktad og Mood-
 gad han, og gjort honum Skada, og laated
 giera. Ea hese Svihvirdelega og Dær-
 lega breitt, bæde med Orðum og Verkum.
 Eph. 5. I minnum Urvegum og Atburdum, hese eg
 v. 4. hast i Framme allshattud Naanginde at
 1. Tess. 4 moote minns Naunga Kiærleika, og illa
 v. 6. Bakmælt minnum Samchristnum, med
 Dyrðingu og illum Mælestre, Eg hese la-
 tð mig spsa til allshattadrar Bönstu, Eg
 hese

hefe vered Dramblaatur, Agiarn, Ohreins-
 lifur, Reiden, Ofneptslusamur, Ofund-
 sirokur og Latur, og þar med giefed minnum
 Maxunga Sök og Fillefne til ad Syndaa,
 Eg hefe svo Yftrödded Saattmaala minar
 Heilögu Stijrnar, Og i hvörn annan Max-
 ta sem eg hefe Syndgad aa moote þier, Sie
 þad med Hurunum, Ordum edur Berk-
 um, Heimuglega eda Openberlega, og allar ^{Ps. 19.}
 minnar duldar Synder, hvorra þu, (sem ^{v. 13.}
 ert Hiartnaña Ransakare) veitst betur en
 eg sialfur mig sekañ vera, Þær Bidurkieñe
 eg med Hiartaulegre Ydran og Angur-
 Frega, Jeg er vijst ein Onytur Prall, Eg
 hefe Syndgad i Himeneñ, og fyrer þier, er
 og ecke Verdugur, ad eg heite þitt Barn,
 Eg upplöpte minnum Angum til þijn, því eg
 hefe med mörgum þröngum Syndum stoor ^{Lucæ. 19}
 lega Moodgad þig, og harla þiað minna ^{v. 21.}
 Numu Saul og Samvitsku, hvoriar Synd ^{Lucæ. 18}
 er mig underþryckia, og eru mier so þröngar ^{v. 13.}
 ordnar, so sem Obæreleg Byrde. So ^{Ps. 38.}
 Fiem eg þo aa þessum Raadareñar-Tijma,
 og Appellera fra þjinnu straunga Rietslæte,
 til þinar Omælelegrar Mjostunsame. ^{Lucæ. 18}
 Herri Gud, Bertu mier Numum og ^{v. 13.}
 Syndugum Raadugur, Fyrergief mier
 minnar Synder, og tak til Betalings fyrer
 þær þañ Saklausu Dauda þjins Elfulaga

Sonar Jesu Christi, og veit mier Bet.
run mijns Lifnadar, Am.

5.

Bæn fyr en Madur geingur til
Christi Kvoldmaaltjdar.

BERRA JESU Christe, Eilijfe
Guds Son, Pu sem i þijnum sanna
Máðdoome, hefur fyrer oss Daud
an lided, og Frelsad oss frá Syndunum,
og Eilijfe Fjörðæmingu, og uppar þad ad
vier mættum alldrei gleyma slíkre þíne
Erroffeste, hefur þu i þíne Sjúdustu Kvold-
maaltjð Jnsætt og Tilskykkað Eirn Nyañ
Sattinnala, til Eilijfrar Múningar, hvor
med ad Syndu þeirra Riett-Errödu skal
alldrei leingur (hvorke nu nie ad Eilijfu)
minst verda, þvi þu hefur veitt oss og Til-
skykkað þín Sannarlegan Lifkama i Braude
ad Eta, og þitt Heilaga Blood i Blíne ad
Dreka, og þar med Samteingt þitt Fyrer-
heit unñ Syndana Fyrergiefning. Vier
Nunar og Besalar Máneskiur komum til
þijn, sem ert Bruñur allrar Naddar og
Myskunar, og bidium þig, ad þu villic af
oss þvo allar vorar Synder og Saurende,
og Freinsa og Endurnæra vorar Sæler,
so ad vier meigum med Sannarlegre Ydran
og Angur-Trega i Riettre og Stadfastre
Errö,

Röm. 6.
p. 10.

Jer 31.
v. 31.
Ibid. v.
34.

Matth.
26. v. 27

Ps. 51.
v. 4.

Erro, med allre Erro og Tilhyrelegre
 Byrðingu, Verduger og Belsthyckader
 vera, ad medtaka þín Allra Helgasta Líf-
 ma og Blood til vorrar Sálubíalpar.
 Hiartpa þu so ad styrer þennan Leyndardoom
 þess Nya Testamentis, aukest i oss Erro-
 en, og Bonen styrkest, og Kiærleiken upps-
 keikfest, Og vorar Beykar Samvitstur
 Huggadar verðe, og ad vier verdum i allan
 Motta i vorum Hiortum Trisigladar og
 Fullvijsar giorder, um þína Guddoomlega
 Elsku, og um þa Elisfu Endurlausn vorra
 Sálna, So vier sinum þar med þa Yfer-
 gnæfanlegu Naad, sem foolgen er i þessu
 Sacramente. Oh! Goode Herra, Gief
 oss Upplisjing vorra Skilnings Augna, so
 vier meigum vidurkieða, hvor ad sie Bom
 vorrar Arfsensdar, og hvor þar sie Rijs-
 doomur þínar Dyrðlegrar Kvoldmark-
 tisdar, I hvortu þu veiter oss med þínum
 Sannarlegum Lífama og Bloode, Synd-
 aña Fyrergiefning, Sannarlegt Riettlæte,
 og oll Himnesk Glæde, so ad vier med Hiær-
 tanlegre Gyrd og Gyrtlangan, medtol-
 um Opt og Tíjdum þetta Heilaga Sacra-
 mentum Verduglega, og sinockum þín Sæt-
 leika. Tak þu i burt fra oss allt það sem
 hier Misþocknast, og oss hindrar eda snije
 fra hier, Og gief það sem oss snijt og leider

til þijn, So ad vier verdum med soñum A
 verte Sluttafande þess Verduga og Heilsa
 sama Bords, Og vorar Hwongradar og
 Þyrstar Sæler verðe hier med Saddar og
 Dryckiadar. Ad vier ødlunf eirneñ i hina
 Lucæ. 14 Epterkomande Elife þad Himnefka Braud
 v. 15. med þier ad Eta Elliflega, Amen.

6.

Auñur Bæn Fyrer Medtefning Sacramentis.

D HERRA Jesu Chrifte, Eg er ecke
 Verdugur ad eg uppløfke mijnum
 Lucæ. 5. Muñe, og medtake þad Verduga
 v. 8. Sacramente þijns Elfkama og Bloods, þvi
 Eg er Ein Aum og Syndug Mañestia.
 En þu ert Drotteñ, hvørn aller Himnaña
 1. Reg. 8. Himnar kunn ecke yfer ad taka: Hvørneñ
 v. 27. skal þa Mañestian, sem er Dupr og Afka,
 Verdug vera ad nepta þess Allra Helgasta
 Gen. 18 Elfkama, og þijns Dijnmæta Bloods? Eg
 v. 27. veit vel og Vidurfieñe, ad mijnar Synder
 eru Margfallðar, Og ad eger þess vegna
 Rom. Himnefku Mæltijðar. En þar aptur at
 20. v. 9. moote trwe eg af Hiarta og vidurfieñe med
 mijnum Muñe, ad þu fæñt mig Overdugañ
 med þine Mæd Verdugañ ad giora, þvi þu
 ert Almættugur og Myfksamur, þu sem
 alleina

Alleina kañt ad giora þad Hreint og Hei-
 lagt, sem komed er af Ohreinu Sæde, og Job. 15
 af Syndugum kañtu ad giora Riettelat. v. 14.
 ar og Heilagar Mañeskiur, nær þu af þíne
 Raad Fyrgiefur ofs allar vorar Synder,
 og Endurnyar ofs med þínum Heilaga
 Anda, Þar fyrer bid eg þig, fyrer þín Gud-
 doomlega Krapt og Kierleika, Beittu mier 1. Cor.
 þína Raad, So eg sie Riett-Skyckadur ad 11. v. 27
 ganga til þíns Bords, og giora mig ecke
 Sekañ vid þín Lijkama og Blood, med D. 1. Cor.
 verdugre Bergingu, so eg medtake mier ecke 11. v. 29
 Daudañ fyrer Lijfed. Gief mier þína
 Raad, so eg Proose sicalsañ mig Riettelega,
 og Bidurkieñe mig vera Numma og Synd. Joh. 6.
 uga Mañeskiu, og hafe Rietta og Saña v. 33
 Ydran i mínu Hiarta fyrer mína Mis-
 giorninga, og giora riettañ Greinarmyn at
 þínum Heilaga Lijkama og þínu Dyra og
 Verduga Bloode, Og giora mín Skil-
 ning Bit og Skyn þínu Heilaga Orde alla
 Tijma Underorpen, og aserie mier alla Tij-
 ma ad betra mín Lifnad med þíne Hialp, so
 ad eg i þessu Verduga Sacramente Ete ecke
 allelnasta þín Lijkama med Munnum, og
 Drecke þitt Blood, heildur ad eg medtake
 þig mín Frelsara og Heilsugiafara, i Riетtre
 Erwi mitt Hiarta, og hafe so i þier Lijf og
 Salluhialp, Þvi þu ert þad Lifanda Bra-

- Ibid. 39 ud, hvort af Himnum er komd og Mön-
unum giefur Líf: Hver til þijn klemur, hañ
Joh. 6. mun alldreí Hwongra. Hver aa þig Erv-
v. 56. er, hañ mun alldreí Þyrsta, Hver sem Etur
þitt Holld og Dreckur þitt Blood, soa bliíf-
ur i þier og þu i honum, og hañ mun alldreí
Deya. O þu Sæte HErra, epter þier laan
gar mijna Sael og mitt Hugskot, so sem
Ps. 42. Hiorturen kallar epter Fersku Vatne, So
v. 2. 3. kallar mijn Sael til þijn, mijna Sael þyrsta-
er epter Gude, Epter þeim Lifanda Gude,
Nær mun eg þaangad koma, ad eg meige
skoda og siat Guds blijda Afsoonu. Syll
þu mig med þine Raad, Þu sem med þinum
Fodur og Heilgaum Anda, lifer og
Ríífer ad Eilíífu, Amen.

7.

Þackargjörd Epter Christ

Kvöldmæltíjd.

- Hebr. 9. **D** Jesu Christe Þor Riette og Els-
v. 1. 2. lifse Hofud-Þrestur, Þu sem situr
til Hægre Handar Guds aa þjins-
um Signar-Stoole aa Himnum, og vots-
skipter þeim Helgu Audæsum og Rædur
fyrer þeirre Himnesku Tialldbröd, hvor
eck er med Hondum gjörd. Þu hefur
Hebr. 9. fyrer þitt eíged Blood, Einusiñe Þingeing-
v. 11. 12 ed i þad Allra Helgasta, og hefur funded
14. off

oss Eina Elíjfa Endurlausn. Því þú hefur
 síðan þig fyrir Heilagan Anda, að
 allrar Fleckunar þínum Elskulega Födur
 Öffrad, til að hreinsa vorar Samvitur,
 af Daudum Berkum, að þína þeim Elfa
 anda Gude. Þíð þó þú þíð af öllu
 Hiarta, að þú hefur af heitre Elsku með
 Þíðugre Hljóðe við þíð Hinnesta Födu-
 ur, með þíðu mesta Sálkyse, og Þíð-
 íanlegre Þósnæðe, Þíð þá Smá-
 arlega Dauda að Krossinum fyrir oss
 Alma og Synduga, og þá að auk Þíð
 þetta Heilaga Sacramentum, til Elíðfrar
 Þíðingar, og Hugleidingar þíðar Gud-
 doomlegrar Elsku og Þíðfeste við oss, og
 til Eins Þíðulegs Þants og Þíðglis, og
 til Þíðgrar Þíðkingar um Þíðergí-
 ning vorra Syndar, og hefur kallad oss, og
 lætted komast til þessa Samneptis, hvar
 með þú Þíðtar og Þíðfíðar vorar Þíð-
 radar og Þíðstar Sailer, til Elíðs Þíðs. Joh. 4.
v. 14.
 O Herra Gud, hvorsu þíð er þíð Elska?
 Hvorsu Þíð íanleg er þíð Þíðfunsme?
 O hvorsu Þíð íanleg er þíð Þíð?
 Med því þú wíðfíður þíð þíð frá þíðare Þíð-
 ugu Kíðldmáldíð, Ef Þíð taka sig ecke
 síðalfer þá frá, og gíðra sig Þíðduga.
 Þíð sem nockurn Þíðgrar edur Þíðster,
 þá verður þá þíð Saddur, Hvorsu
 Þíð.

Pursande og Boladur er, hañ siñur hied
 Allshattadan Giesood og Ríksdoom þess
 Lifanda Guds, hvor sem Þiædur er, hañ
 fær hier Hvíld, Hvor sem Kraankur er,
 hañ edlast hier Lækning og Heilbrygde siñar
 ar Salar, Hvor sem hladeñ er af Synd-
 unum, hañ hefur hier Endurnæring siñar
 Samviðsku, Hvor sem i Daudan er kom-
 en, hañ siñur hier það Eilífa Lífs. So
 Hialpa nu þu Goodgiarne Gud, So ad
 þetta Heil. Sacramente kome ofs til Sals-
 luhialpar, Og ad vier framveigis hofum

Feb. 10. Stadfastlega Bidurkíeningu Bonareñar
 23. 24 og skenkum ecke, Þvi þu ert Tröfastur i öll

25.

um þínum Gyverheitum. Og ad vier aa-
 medal vor Zúbyrdis, Tokum Vara a sialf-
 um ofs med Uppvakningu til Ríerleikans,
 og Goodra Berka, Og yfergiefum ecke vor-
 um Sefnud, helldur amínum hvor Alían
 Zúbyrdis, og þess helldur sem vier sialum
 aller, ad Dagureñ tekur ad nailgast, og
 Ending vors Lífs ad ofs þreynger, so ad
 vier væntum med Glede þínar.

Tilkomu, Amen.

8.

Muñur Þackargjörd Epter
 Kvöldmáltíðena.

* * * * *
 * * * * *

Zeg

ES Þacka þier Herra Jesu Chr:
 iste, Þu Guds Lamb, ad þu hefur Joh. 1.
 Offrad sialfum þier þínum Elsku v.29.
 lega Fodur, ær þínum Heilaga Krossi, Til
 Eins Sætleiks Íms, fyrer vorar Synds Eph. 5.
 er, hvar med öll Reide og Onæd ær moote v.2.1
 oss hefur Enda tekid, og til Eilíftrar Almín-
 singar og sámrar Ferwarstyrkingar þar um,
 hefur þu Ínsætt þad Heilaga Sacrament-
 um, og boded oss i því ad Eta þín Sannar. I. Cor.
 legan Eiskama, og ad Drecka þitt Sannar. II. v.25
 26.
 legt Blood, og sagt, Gíored þetta so opt sem
 þier gíored þad i míjna Míning, Þad er, So
 opt sem vier Etum af þessu Braude, og
 Dreckum af þessum Kaleik, þa skulum vier
 Kúngjóra þín Dauda, og Bjðfrægia hva-
 ad þu hefur oss þar med afrekad og wtvega-
 ad, sem er Syndanna Fyrergiefning Eilífte
 Lífs og Sæluhálp. Eg bid þig fyrer
 þína Heilögu Þínu og Bítan Dauda,
 Hialpa þu so eg Gænge sem optast Verð-
 uglega til þessa Sacramentis, med Hiart-
 anlegum Bidurbörninge, og Hugleide af
 Hiarta, hvad og hvorsu mykud þad hafe
 þig kostad, og hvorsu Svört og Beyßt þad
 hafe þier orded, ad Endurleysa mig, Og
 hvorsu Ofseigianlega Elsku þu hefur vid mig I. Joh. 3.
 Fluglýst, Svo eg verde þar ær moote hier v.1.
 med uppvæken ad þacka þier þar fyrer alla
 Tíma,

- Tijna, bæde med Hiarta og Mune, og ad Elska þig aptur af öllum mínum Mætte og
- Gal. 6. Krepturn, og ad ganga í þínum Bodoðum
v. 1. um Ostraffanlega, þó eg kúne af mínum Brennileika ad Skykka, Hrasa edur Falla, ad eg snve strax aptur til þín, og Hugge mig af Hiarta við þeínn nýnn og Elífsann Sætt matla þínnar Guddoomlegrar Elsku, Beittu míer eirneí þa Mæd, ad eg verðe með
- Eph. 3. þessu Heilaga Sacramente þíer Júlífsadur,
v. 6. ur, og sje Eitt Holld og Blood með þíer, og actte Eínfíks alla Stundlega Hlute í þessare
- Col. 3. Þeröldu, og Eptersýlge þíer með Poleíns
v. 2. mæde í Krossi og Mootgaange, og stunde alla Tíma epter því sem at Himnum er, so
- Phe. 9. eg Samteingest Daddílianlega við þig,
v. 23. mitt Eínka Hofud og Herra með stadfastre Erið, so sem þínn Eígeí Eímur, þar ad auke, og með því ad þetta Sacramentum sambindur oss alla Hvörn við Ánn, með Broodurlegre Elsku og Eriðfeste (því so sem morg Korn fara í Eitt Braud, og morg Þer verða ad Eínu Bíjné, So stulu eirneí
1. Cor. marger af oss verða Eínn Andlegur Lífame
10. v. 17. í þíer) Þar sýrer Híalpa þu, ad so marger af oss sem verðum Eíns Brauds og Eíns Kaleíks Hluttakande, Elskum hvor Ánn Júbryðis, so sem þínnar Sannarleger Eímer,
- Col. 3. Og sýrer alla Hlute fráí, afleggíum alla
v. 8. Reide,

Reide, Hatur og Ofund, og Fyrergiesum
 hvorum Máne af Hiartans Gruñe, So ^{Matth.}
 sem þu hefur oss Fyrergiesed, so vier Elskum ^{18.v.35}
 Hvor Allán Júbysdis Broodurlega fram-
 velgis, og ær þeim Sjðasta Deige Jngong ^{Matth.}
 um med þier vorum Brodguma, til þínar ^{25.v.25}
 Ellijfrar Maltjdar i þínu Ríke, Amen.

9.

Bæn Eins Simls Máns.

D HERRA Gud Himneske Fader,
 Du ert vissulega Eirn Trwfastur
 Gud, og lætur ongvan Jrenstadañ
 verða fram yfer sitt Regn, heildur gjörer ^{1. Cor.}
 þu það, að Jrenstingen fær þañ eirn Enda, ^{10.v.13}
 sem vier gietum vel bored. Eg bið þig i þess
 are míne stooru Meyd og Harmkvælum,
 Laattu þeñañ Krossburd, ecke vera mier Of-
 þwongañ, Styrktu mig so eg kúne að bera
 hañ med Poleñmæde, og Efast alldrei um
 þína Mysskunsame. O Jesu Christe, lif ^{Matth.}
 ande Guds Son, þu sem Krossens Þínu ^{16.v.16}
 hefur fyrer mig lided, og ert vissulega Dareñ
 fyrer mýnar Synder, Til þín kalla eg af
 Jnsta Hiartans Gruñe, Mysskuna þu mier
 Almre og Syndugre Mánessku, og fyrer-
 gief mier alla mína Misgjörninga, sem eg
 hefe gjört ær moote þier, alla mína Lifs-
 Daga. Laattu mig ecke Efast i Trwñe.

D

O Gud Heilage Ande, Þu sáne Huggare,
 J allre Nend, Þardveittu mig i Poleñs
 mæðeñe, og i riettu Bæna-Alkalle, Helga
 þu mig med Soñu Erwnadar. Trauste, og
 við ecke frá mier i miñe Siydustu Nend,
 Reidtu mig af þessum Eyndar-Dal, J þad
 Rietta Fodur-Land, Amen.

10.

Auñur Sívks Mañs Bæn.

Næmattuge Gud og Himneske Fad-
 er, Epter því ad þu hefur boded ofþ
 og sagt, Alkalla þu mig i Nendene,
 So vil eg Bænheyra þig, og þu skalt Þrijs-
 sa mig. Þess vegna kalla eg til þijn i þess-
 are miñe stooru Anaud, Syrer J Esu Chr-
 istum þiñ Elskulegañ Son, ad þu vilier ecke
 nfergiefa mig Auma og Eynduga Mañ-
 eskju. Og ef þesse miñ Kraankleike er ecke
 til Dauda, þa Hiarta þu mier Saker þiñar
 mykellrar Myrkunar, So eg meige Þrijsa
 og Þiðfrægja þijna Magt og Krapt sem
 þu audsyner at mier, En ef mier er hitt Nyt
 samlegra nu Stundlega ad dena, en ad vera
 hier leingur i þessum Eyndar-Dal, J þessu
 auma Þisse, þa verð þiñ Guddoomlegur
 Vilie, So at Þorðu sem at Himne. Beit-
 tu mier eirneñ þijna Nað, ad eg giese mig
 med öllu under þiñ Vilia. Hver alla Þiñ-
 ma.

Ps. 56.

v. 15.

Joh. 11

v. 4.

Ps 80.

v. 4.

Matth.

6. v. 10.

ma er hiñ Bæste. Halltu mier Stadfastlega i Christelegre Trw og sañarlegre Bidsurkieñingu allt til miña Vefeloka, Laattu mig alldreí verða fræa þier skílen, heildur tak þu miña Sæl til þijn i þitt Ríike, Sýr er þañ sama þiñ Elfsulega Son vorn. Hæra Jesum Christum, Amen.

II.

Þridia Bæn Þess Sívka.

Du Almaattuge Gud, Du sem ert Eröð.¹
 Raðugur og Mysskunsamur, Pol. 34. v. 6.
 einmoodur og Mykellrar Gíæsku
 og Trwseste, og sýrergíefur Sýndernar og
 Misgíordernar. Til þijn falla eg, að þu
 vilier af þíne Rað Sýrergíefa mier allar
 miñnar Sýnder, og styrkia og Þarðveita
 miña Sæl að moote Allshattadre Grynst
 ne og Astryidu. Kom þu mier til Híalps
 ar og statt hía mier, so að miñ Trw veifest
 ecke, og Boneñ Efest ecke, og Ríærleikureñ ^{Matth.}
 Foolne ecke, og Mañlegur Beikleike under
 þrycest ecke af Daðans Dgn og Skíels
 ingu. Og þegar miñ Andlaats Stund ^{Lucæ. 2.}
 er komeñ, þa laattu mig i Fríðe fara, því ^{v. 29. 30}
 miñ Augu hafa síð þitt Híalprað, hvort ^{31.}
 þu hefur sýrerbæð öllu Foolke, Eitt Líoð
 til Uppþýringar Heidnum Moñum, og til
 Þýrðar þjinnu Foolke Ísrael. A þañ Heik

- fugiasara Treyste eg, æ hañ Bona eg. O
 Ps. 25. HErra Gud, Lat þu mig ecke til Skammar
 v. 2. verda, þviad þu ert mijn Hialp og min
 Ibid. 2. Styrkur, Aljittu mig med þijnum Myss-
 16. unar Augum, Og sin þine Fodurlegre
 Hebr. 9. Hialp til mijn, Fyrer Þin Riera Son JE
 v. 12. sum Christum, Hvor med sine Heilogu
 Pijnu og Dauda, hefur rotvegad oss
 Elijsa Endurlausn, Amen.

12.

Floorda Bæn Þess Stofa.

- D**i Fader Allrar Naddar, Bertu
 Mysskunsamur minne aumu Saal,
 Fyrergief mier allar minnar Synd
 er, sem eg hese gjort æ moote þier. For-
 smæddu ecke þijna aumu Skiepnu, og fyrer-
 lilt mig ecke, þvi eg er Verf þina Handa, og
 laet hañ ecke Fyrerfarast, hvorn þu hefur
 Gíort og Skapad, þvi æ þig vona eg. Þu
 ert mijn Hialp og min Gud. O HErra
 Jesu Christe þu Sane Heilsfugiasare, þu
 Joh. 1. sem ert þad Guds Lamb, sem ber allar Ver
 v. 29. alldareñar Synder, og hefur hreinsad þær
 Apoc. 1. og asþveiged med þijnu Bloode. Eg bid
 v. 5. þig fyrer þijna Beystu Pijnu, Sierdettis
 og allra hellst fyrer þa stooru Angist sem þu
 holdur æ þeirre Stundu, þegar þijn Allra
 Helgasta

Helgasta Saul skilddest við þín Helgasta
 Líkama, Myrkuna þu mínne aumu Saul í
 heðar Utför, og leid hana til þess Eilífsa Líf-
 s. Þu Goode Heilage Ande, þu Sæte
 Huggare, Bardveittu mitt Hiarta ær moo-
 te öllum Frenstingum þess vonða Döfuls,
 Styrk mitt Ervönadar: Traust, so eg Erwe
 stöðuglega um Syndaña Fyrergiefning,
 og það Eilífsa Líf. So Blijfala eg nu, Þu
 þu Heilaga Prening, mín Anda í þínnar Ps. 31.
 Hendur, þu Erwfaste Gud, þu hefur mig v. 6.
 Endurleyft, Þu sem Eifer og Ríjker
 að Eilífsu, Amen.

13.

Ein Bæn fyrer þa sem staddar eru
 hia þeim Siwka, sem komeñ er í
 Andlaateð.

Þu Almættuge Goode Gud, þu
 sem vart veiter vort Lífi Andlaate-
 ðenu og Daudanum, Biet bidium
 þig, að þu vilier sinna þínum Myrkunar-
 Augum til þessara Siwka Máneftu, og
 Endurlífsa hana ær Saalu og Líkama, og
 af þíne Náð fyrergíefa honum allar sínar
 Synder. Medtak þu Öffur þess Saklausu
 Dauda þíns Elfkulega Sonar Jesu Chr-
 isti í Betaling fyrer hañs Misgjörninga,
 því hañ er eirneñ í þess sama Náfne Skjöld
 N 2 ur,

- ur, og med þess hins sama Bloode Þveigðu
 1. Joh. og Þreinsadur: So frelsa þú hann (hana)
 1. 7. nu af þessare Þjáknlegre Kvöl og Þjónu.
 Styttu hans Þarmkvælingar og Bard-
 veit hann að moore Samvirkstunna Aflogun
 og að moore öllum Þreistningum þess vonda
 2. Tim. Döfals, so hann stríðir Manlega í Ervni,
 4. 8. 7. og saxa þessu. Beittu honum Þjálp-
 samlegan Afgang, og Heimför til þess
 Eilífa Þífs. Send þú hringad Heilaga
 Engla, að þeir leidi hann til Safnadar
 allra þína Urvaldra, Þyrir JE-
 sum Christum, Amen.

APPENDIX

VIKA SAUNGUR Doct.
IOHANNIS OLEARII,

tör Þýsku Máale mlagdur, og a Íslendskar
Saunqvissur snwén.

Af Mag. STEENE JONES: SYNE,
Fyrrum Byskupe Hoola Stiftis.

~~~~~

Fyrste Psalmur a Suñudögum.

Ton, Allsagurt Lioos, etc.

Mitt Lof sie Gade nu i Dag, Nij Vísa Gledur en vörn
Hag, Nijti i Dag stöop Gud Lijðum Lioos, Lijf nijt
gaf JEsu öllum oss.

A þessum Deige, þad eg fii, þu reist af Dauda JEsu
miñ, Rietslæted hoofft, en hepter Lijf, Huggun unier gaff
og eilijft Lijf.

O þenat Sæla Suñudag, so myked geingur oss i Hag,
JEsu þijn Willdeñ Giæftu giörn, giöre vs Drottens
Lsta Börn.

Læt, miñ Gud, Ord þijn Afstodlig, inleida i Himna
Sælu mig, læt mig i Helgun lifa hier, Lof eilijft sijdar
færa hier.

Sie hier Gud Gader sungén Dijrd, sie hier miñ JEsu,
Lofgiörd stjrd, sie hier Huggareñ Heilage, Heidur med
Begjend eilijfre.

~~~~~

Ánar Psalmur a Manudögum.

Ton, Ofan af Himnum hier kom eg, etc,

Gang Drottne Lofgiöd Sæla miñ, siat Máanudag:
sens Lioos hier stijn, Himensfesting a honum stöop,
Hærra þiñ Gud, þitt Traust og Hoop.

Til Himens upp hvad Himnestt er , til Himens leita
 Riett-Christuer , fallvallt er þad sem fínst a Jorð , Fast-
 Eigneu vor er Himna Djsrd.

O Jesu gief þín Anda mier , æ a meðan eg lifa hier , so
 mijn til Himna hefesti Þud , halldu eg þier fast með Erw-
 ar Hand.

Ernglsins Byrta misg Brygdul er , bregðst Maðar
 Lioos þitt alldrei mier , Heims þa forgeingur hverfullt
 Þriool , a Himnum gled þu mijnna Saal.

Sie þier Gud Fader sungen Djsrd , etc.

Pridie Psalmur a Pridiudsgum.

Toon , Eirn Gud Skapare , etc.

S Jooð Pridiudagsins lioomar nu , lofud sie Gud þijn Ríft
 og Erw , O ! mijn Saal þu ei þeigia skalt , þioone nu
 DRottne Hiartad allt.

Horse eg a Handaverk þijn , HErra Gud skopud vegna
 mijn , i Dag er Sioor og eirnef Jorð , af þier frioosfom
 og bloomleg gjorð.

Skoda , mijn Saal , hvad Skiepnurnar , við Skaparañ
 eru Hliðugar , blomgadesi Jorð þa bauð hañ þad , Bode-
 um hañs lifa giæt þu að.

O Jesu hneig þu Hiartad mitt , i Helgun að stunda
 Gieded þitt , so Glaxana alldrei gjoreft þis , Gud min
 blessadur stioorna þvi.

Jesu min HErra þeðke eg þig ; Þræl þín Erwañ laet
 vera mig , þier vil eg alla Þioonkan tíaa , þa sæ eg Lann-
 en Himnum aa.

Sie þier Gud Fader sungen Djsrd , etc.

Fiorde Psalmur a Midvikudsgum.

Ton , Skaparen Stiarna HErra hreirn , etc.

Gude sie Djsrd , sem gjorde Lioos , og giefur en nýa
 Byrtu oss , Sool og Lungl DRotten þjrstur skoop , i
 Dag

Dag med skijnande Stiarna Hoop.

Sool og Tungl hefur sjina Tíð, Sool Ríettlætisins sǫg-
ur og blíð, allðrei forlatur Andu mín, eilíff Rístunur
Byrtan þín.

Nær Angun leingur Sool ei síð, Sool Ríettlætisins
lífs mjer þá, Raðar Líofs þitt sem Líomar hjer, til Lí-
vos þess eilíffa sölge mjer.

Sie hjer Gud Fader sungen Dírd, etc.

Fimte Psalmur a Fíntudögum.

Ton, Hallt ofð Gud við þitt hreina Ord, etc.

Gang med Fagnade Sæla mín, sætt Lof Gude er
Rístun sijn, vser þig jafnan vrbreider, Upphædde
og Blessan veiter hjer.

Físta og Fugla Fríðsunnun, fooftrar mín Sæl Líka-
ma þín, epter Guds Bode er það skied, og hafs híd sijnia
Dags-verked.

Hiartad mitt gledur, Herra mín, heilagaste Raatt-
Verdur þín, í Dag su Raattíð Ínsett var, Ondu míne
til Lífsunar.

A þessan Dag er Uppstíjgen, aptur til Himna Jesu
mín, Fodurland eilíft ofð þar sáð, æ Guds hægra Veg
settest þá.

Hiartanu mínu af Himna Troon, Hugsvalar æ þín Fy-
rerboon, þegar að Andvarps Orðin mín, uppstíjga Je-
su mín til þín.

Dírd þín mín Jesu eilíff er, eilíffa Dírd þu tilbíoost
mjer, epter það Stundleg Eyndun dvíjn, upptakta mig í
Dírd til þín.

Sie hjer Gud Fader sungen Dírd, etc.

Siotte Psalmur a Fostudögum.

Toon, Míntu O Madur a mín Deyð, etc.

Fag

Signa, minn Söla, Frelse þín, fressud af Synd og Daudans Þjón, Syndanna vegna Drottenu þov, Dauda en hana, Lífs og tilþvö.

Adam Daudan inleiddi fyrst, a þessum Deige hana Skapadest, i Dag Guds souur deyde a Kross, Þjón eilífs Lífs hana kreypte oss.

O Jesu fyrir þú æðstan Deyd, er eg nu fríals af þess orðsins Meyd, Hertoge Lífsins. Hljóð er minn: hvar er nu Dauda Megetu þín?

Min Söla, Frelse þér Guds Son gaf, Gleðnað Prædöom laot þú af, O min Frelsare un þú mæ, eilífs Frelsis i Þjón þia þér.

Sie þér Gud Fader sungun Þjón, sie þér minn Jesu, Lofgjörð skjör, sie þér Huggareu Heilage, Heidur með Begjörð eilífre.

Siöunde Psalmur a Laugardegum.

Ton, Sannheilagt Looð, etc.

Hviöld er nu þvöu Hiarta minn, Hviöldest Drottenu af Berkum þín, Hviöld minn i Gude allein er, O Drottenu hviöldu þig i mæ.

I Dag minn lífse Lausnare, Laotun hviöldest i Gröfne, er þú hviöld minne Undu vís, upp i Himnekre Paradísi.

Epter Armadu Heimsins þér, Hviöld eilífa gref Drottenu mæ, laot mig i Róðend lífa þar, og Looðma Himnekrar Farsældar.

Endt er þa gjörvöll Eynd og Ríð, i eilífre. Hviöld er með þér blíð: Sief Christnum Róð og Huggun þér, Himnekran skjör Þjón þia þér.

Sie þér Gud Fader sungun Þjón, sie þér minn Jesu, Lofgjörð skjör, sie þér Huggareu Heilage, Heidur með Begjörð eilífre.

